

GELİR İDARESİ
BAŞKANLIĞI

2007
VERGİ KONULU
ÇOCUK OYUNU YAZMA YARIŞMASI
(Dereceye Giren Eserler)

ANKARA - 2009

2007
“VERGİ KONULU”
ÇOCUK OYUNU YAZMA
YARIŞMASI
(Dereceye Giren Eserler)

Ankara, 2009

Bu kitaba
www.gib.gov.tr
adresinden ulaşabilirsiniz.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
Mükellef Hizmetleri Daire Başkanlığı
Yayın No: 91
Ağustos, 2009

ÖNSÖZ

Kurulduğu günden bu yana Gelir İdaresi Başkanlığı, gelir politikasını adalet ve tarafsızlık içinde uygulamak, vergi ve diğer gelirleri en az maliyetle toplamak, mükellef haklarını koruyup yüksek kalitede hizmet sunmak suretiyle mükelleflerin gönüllü uyumunu artırmayı hedef edinmiştir. Özellikle, 2005 yılı Mayıs ayında başlatılan yeniden yapılanma süreciyle birlikte; saydamlık, hesap verilebilirlik, katılımcılık, verimlilik esaslarına dayalı, mükellef odaklı ve güler yüzlü bir idare olma yolunda önemli adımlar atmıştır.

Gelir İdaresi Başkanlığı, belirlediği hedefler doğrultusunda toplumun tüm kesimlerinde vergi bilincinin yaygınlaştırılması suretiyle, vergiye gönüllü uyumun artırılmasına yönelik çalışma ve faaliyetlerini her geçen gün geliştirerek sürdürmektedir.

Vergi bilincinin, bir toplumun gelişmesindeki en önemli unsurlardan biri olan sanat aracılığıyla yaygınlaştırılması ve Türk tiyatro literatürüne vergi konulu tiyatro oyunlarının kazandırılması amacıyla, Başkanlığımız tarafından 2007 yılında “Vergi Konulu Tiyatro Oyunu Yazma Yarışması” düzenlenmiştir. Yarışmaya Türkiye genelinden katılan vergi konulu değerli eserler jüri tarafından değerlendirilmiş ve çocuk dalında 3 eser, gençlik dalında ise 1 eser dereceye girmiştir. Ödül alan yazarlarımıza ödülleri düzenlenen bir törenle takdim edilmiştir.

Hazırlanan bu kitapta, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü tarafından devlet tiyatroları sahnelerinde sahnelenebilir onayı alan ve çocuk oyunları dalında 1’inci olan “Küçük Müfettişler”, 2’nci olan “Karınca Kararınca” ve 3’üncü olan “Masal Adası” adlı eserlere yer verilmiştir. Kitapta yer alan bu değerli eserlerin yazarlarını başarılarından dolayı kutluyorum. Yazarlara bundan sonraki hayatlarında başarılar diliyorum ve teşekkür ediyorum.

Mehmet KİLCİ
Gelir İdaresi Başkanı

İÇİNDEKİLER

2007 “VERGİ KONULU” ÇOCUK OYUNU YAZMA YARIŞMASI (Dereceye Giren Eserler)

Ümit KÖREKEN - Nurten Çetin KÖREKEN Küçük Müfettişler Adlı Çocuk Oyunu Tiyatro Yarışması Çocuk Oyunu Dalı Birincisi	7
Ahmet Haldun TERZİOĞLU Karınca Kararınca Adlı Çocuk Oyunu Tiyatro Yarışması Çocuk Oyunu Dalı İkincisi.....	55
Mehmet K. DOSTAY Masal Adası Adlı Çocuk Oyunu Tiyatro Yarışması Çocuk Oyunu Dalı Üçüncüsü.....	85

Rumuz
ÇOCUK

Oyunun Adı
KÜÇÜK MÜFETTİŞLER

(8 SAHNE / 7-12 YAŞ İÇİN)

Yazanlar
ÜMİT KÖREKEN
NUSRET ÇETİN KÖREKEN

ROLLER

CANSU : 9-10 yaşında

EGE : 9-10 yaşında

PAL

YAĐO

C. BABA (*Cansu'nun babası*)

C. ANNE (*Cansu'nun annesi*)

E. BABA (*Ege'nin babası*)

E. ANNE (*Ege'nin annesi*)

PATRON

BARMEN

BİR KADIN

TAKSİ ŞOFÖRÜ

1. SAHNE

Solda küçük bir bar. Önünde tabureler. Sol kenarda bir televizyon. Sağ tarafta resepsiyon. Yanında otelin giriş kapısı. Dışardan "OTEL" yazısı görünmektedir. Resepsiyonun önünde koltuklar. Bar ve resepsiyon arasında odalara çıkılan merdiven basamaklarının bir kısmı görünmektedir. Basamaklarla resepsiyon arasından arka bahçenin küçük bir bölümü görünmektedir. Pal ve Yaço koltuklarda uyumaktadırlar. Pal uyanır.

- Pal** - *(Gerinir.)* Ayy ayy ay! Her tarafım tutulmuş. İşe bak. Dün gece yorgunluktan burada uyuyakalmışız. *(Resepsiyona bakar.)* Ne tuhaf! Koskoca otelde bir çocuk yok. Kimi eğlendireceğiz, kiminle oyun oynayacağız bilmiyorum. *(Saatine bakar)* Ooo, saat sekiz olmuş. Az kalsın sabah sporu saatini kaçıırıyordum. *(Barın yanında duran televizyonu açar.)* Hah, daha yeni başlamış. En sevdiğim program.
- Sunucu** - Ellerimizi yavaş yavaş sallıyoruz!
- Pal** - Sallıyoruz...
- Sunucu** - Şimdi de kollarımızı...
- Pal** - Kollarımızı...
- Sunucu** - Boynumuzu sağdan sola doğru çeviriyoruz...
- Pal** - *(Çevirir.)* Ayy başım dönüyor.
- Sunucu** - Şimdi ellerimizi belimize koyuyoruz. Belimizi çevirerek küçük bir daire çiziyoruz.
- Pal** - Çok eğlenceli.
- Yaço** - *(Uyanır. Koltuğun arkasından Pal'e bakar.)* Heyy!
- Sunucu** - Ayaklarımızı sallıyoruz.
- Pal** - Ayaklar sallanıyor.
- Yaço** - Sana sesleniyorum, Pal! Heyy!
- Pal** - *(Bir yandan sunucunun söylediği hareketleri yaparak.)* Yaço! Uyandın demek. Günaydın sevgili arkadaşım.
- Yaço** - Gün senin için aydın olabilir fakat benim için hiç de aydın değil. Kafamın içinde davullar çalınıyor sanki.
- Pal** - Davullar mı çalınıyor? Nerde, ne zaman? Ben hiçbirini duymuyorum.
- Sunucu** - Sırt üstü uzanıyoruz. Bacaklarımızı kaldırıp bisiklet sürer gibi çeviriyoruz.
- Pal** - *(Uzanır.)* Bisiklet sürer gibi... Hah hah hayy! Bisikletime binmek ister misin Yaço?
- Yaço** - Sen ne yapıyorsun orada?
- Pal** - Sabah sporu. Haydi gel sen de katıl.
- Yaço** - Benim sabahları spor yaptığım nerde görülmüş!

- Pal** - Bir kere denesen ne kaybedersin?
- Yaço** - Sabahları yatakta tembel tembel uzanmak, yuvarlanmak varken spor mu yapılır?
- Pal** - Sağlıklı yaşamak için günün hangi saatinde olursa olsun spor yapılır.
- Yaço** - Sen devam et. Ben biraz daha uyuyacağım.
- Sunucu** - Yüz üstü uzanıyoruz. Ve geriye doğru kalkmaya çalışıyoruz.
- Pal** - *(Yapar.)* Ohh, ne kadar zor bir hareketmiş!
- Yaço** - *(Koltukta birkaç kez dönerse de uyuyamaz. Doğrulur, Pal'i izler.)*
- Sunucu** - Kollarımızı yüzüymüş gibi ileriye doğru atıyoruz.
- Pal** - *(Yapar.)* Kulaç... Kulaç... Kulaç...
- Yaço** - *(Pal'in yanına gelir.)* Heyy, burayı deniz mi sandın? Hem sen yüzme bilmiyorsun ki. Boğulacaksın, dikkat et!
- Pal** - Haydi sen de dene.
- Yaço** - Yere yatmadan yapsam olmaz mı?
- Pal** - Olur.
- Yaço** - *(İleriye doğru kulaç atarak ilerler.)* Bana bak nasıl ilerliyorum. Bir balık gibiyim. Biraz da kurbağalama stili... Şimdi de kelebek stili... Ooh! Ve sırada sırt üstü yüzme var. *(Geri geri giderken Pal'e takılır ve düşer.)* İmdat! Boğuluyorum!
- Pal** - Ne yapıyorsun sen?
- Yaço** - Sırt üstü yüzüyorum.
- Pal** - Off! Her şeyi abartıyorsun. Bir yerin acımadı ya?
- Yaço** - *(Kalkar.)* Acımadı merak etme.
- Sunucu** - Ayağa kalkıyoruz ve kollarımızı bir daire çizecek şekilde sallıyoruz.
- Pal** - *(Yaço'ya)* Hadi devam et.
- Yaço** - Hah hah haa! Çok komik görünüyorsun.
- Pal** - Neden?
- Yaço** - Tıpkı bir yel değirmenine benzedin. *(Kollarını Pal gibi çevirir.)* Yok yok, bir kuş bu. Karga mı yoksa? Gaak gaak gaak! *(Kollarını çırparak sahnede dolaşır.)* Bir kanarya da olabilir: Cık cık cık! Yoksa bir kartal mı? *(Sahnenin önüne kadar gelir. Birden durur. Seyirciye bakarak...)* Aaa! Gözlerime inanamıyorum.
- Pal** - Yine ne oldu?
- Yaço** - Çabuk buraya gel.
- Pal** - Spor yapıyorum. Görmüyor musun?
- Yaço** - Yanıma gel, dedim. Sana göstermek istediğim çok önemli bir şey var.
- Pal** - Her zamanki sulu şakalarından biri olmasın sakın.

- Yaço** - İnan bana çok şaşıracaksın. Hadi yanıma gel!
- Pal** - *(Televizyonu kapatır.)* Üff, tamam tamam! Eğer sabah sporumu yarıda kestiğime degecek bir şey değilse, kendine kaçacak delik ara! *(Yaço'nun yanına gelir.)* Eee, neymiş göstereceğin şey?
- Yaço** - *(Seyirciyi işaret eder.)* Şuraya bak!
- Pal** - Ne var orada?
- Yaço** - Görmüyor musun?
- Pal** - Neyi?
- Yaço** - Onlarca arkadaşımız gelmiş bizi izlemeye. Bak bak!
- Pal** - *(Gözlerini ovuşturur.)* Aaa! Evet! Görüyorum.
- Yaço** - Merhaba arkadaşlar...
- Pal** - Hepiniz hoş geldiniz...
- Yaço** - *(Pal'e)* Arkadaşlarımız ne zamandır buradalar?
- Pal** - Bilmem. Ben de yeni görüyorum.
- Yaço** - Sanırım biz uyurken gelmişler.
- Pal** - Onlara bir gösteri yapalım mı?
- Yaço** - Ama önce kendimizi tanıtmalıyız.
- Pal** - Arkadaşlar, benim adım Pal.
- Yaço** - Benim adım da Yaço.
- Pal** - Biz bu otelde çalışıyoruz.
- Yaço** - Tatile gelen ve otelimizde kalan sizin gibi arkadaşlarımıza animasyon gösterileri yapıyoruz.
- Pal** - Otelimiz denize çok yakın.
- Yaço** - *(Pal'e)* Ama ne yazık ki sen yüzme bilmiyorsun.
- Pal** - *(Yaço'ya)* Yüzmeyi bir an önce öğreneceğim ve senden daha iyi bir yüzücü olacağım.
- Yaço** - O biraz zor işte.
- Pal** - Görüşeceğiz. Neyse, arkadaşlarımızın önünde tartışmayalım. Evet, ne diyorduk? Benim adım Pal!
- Yaço** - Benim ki de Yaço!
- Pal** - İkimizin ismi birleştiğinde Palyaço oluyor.
- Yaço** - Hayır dostum. Önce benim adım söylenirse Yaçopal oluyor.
- Pal** - Biz neyiz?
- Yaço** - İnsanız.
- Pal** - Ne iş yapıyoruz?
- Yaço** - İnsanları eğlendiriyoruz.
- Pal** - Peki mesleğimizin adı ne?

- Yaço** - Palyaço!
- Pal** - Aferin sana. Şıp, diye bildin. Bırakalım şimdi çene çalmayı da biraz arkadaşlarımızı eğlendirelim. Ne dersin?
- Yaço** - (Esner.) Birden çok uykum geldi.
- Pal** - Tembellik etme. Bak arkadaşlarımız bizi izlemeye gelmişler. (Seyirciye...) Bir gösteri izlemek istersiniz değil mi arkadaşlar?... Ne kadar istiyorsunuz?...
- Yaço** - Tamam tamam. Ee ne duruyoruz? Gösteri başlasın o zaman.

(Müzik başlar. Pal ortaya bir tabure getirir. Yaço'yu tabureye oturması için davet eder. Yaço tam oturacakken Pal sandalyeyi çeker. Yaço Pal'i kovalar. Pal özür diler ve tabureyi tekrar yerine koyar. Yaço'yu davet eder. Tam oturacakken tabureyi yine çeker. Bu oyunu birkaç kez tekrar ederler. Sonunda Yaço Pal'i kovalarken Pal koltukların yanından fosforlu bir plastik boruyu Yaço'ya atar. Bir tane de kendisi alır. Düello yapmaya başlarlar. Sahne ışıkları azalır. Fosforlu kılıçlarla bir süre mücadele ederler. Biri sahnenin bir köşesine diğeri diğeri köşesine kaçar. Üstlerine fosforlu birer kıyafet giyer ve birbirlerini aramaya başlarlar. Sırt sırta geldiklerinde birbirlerinden korkup kaçarlar. Yeniden birbirlerini aramaya başlarlar. İkinci kez sırt sırta geldiklerinde ışıklar açılır. Işıklar açıldığında Patron ve Barmen resepsiyonda Pal ve Yaço'yu izlemektedirler.)

- Patron** - Ne yapıyorsunuz siz?
- Pal** - Aaa, Patron gelmiş. Selam Patron.
- Yaço** - Siz ne zaman geldiniz?
- Barmen** - Dünyadan haberiniz yok. Öyle dalmışsınız ki oyununuza...
- Pal** - Yaa, evet.
- Patron** - Akşamki gösteriye mi hazırlanıyorsunuz?
- Yaço** - Hayır. Arkadaşlara gösteri yapıyorduk.
- Patron** - Hangi arkadaşlara?
- Pal** - (Seyirciyi gösterir.) Burada oturanlara...
- Barmen** - Avanak Palyaçolar! Gece iyi uyuyamadınız herhalde. Hayal mi görüyorsunuz? Burada bizden başka kimse yok.
- Yaço** - Arkadaşlarımızı görmüyor musunuz?
- Patron** - Kesin gürültüyü. Zaten uykumu alamadım. Sinirimi sizden çıkarmayayım.
- Pal** - Ne yani? Şimdi siz burada oturan onlarca arkadaşımızı görmüyor musunuz?
- Barmen** - Ben orada yalnızca büyük bir orman görüyorum. Ağaçlar mı sizin arkadaşınız? Hah hah haayy!
- Yaço** - Tuhaf! Bize bakan pırl pırl gözleri de mi fark etmiyorsunuz?
- Patron** - Susacak mısınız siz? Yoksa ben mi susturayım?

(Pal ve Yaço çekinerek birbirlerine sokulurlar.)

- Barmen** - Aferin! Hah şöyle yola gelin. Bir daha da böyle şeyler uydurmayın.
- Yaço** - Şimdi senin...
- Pal** - (Yaço'ya fısıltıyla...) Dur! Ne yapıyorsun?
- Patron** - Haydi bırakın gürültü etmeyi de beni yalnız bırakın. Müşteriler uyanmadan bazı hesaplar yapmalıyım.
- Barmen** - Ben de mi gideyim Patron?
- Patron** - Sen kal sersem! Hesapları kiminle yapacağız?
- Pal** - O zaman biz gidip biraz dolaşalım.
- Yaço** - Akşamki gösterimize hazırlanalım.
- Pal** - (Seyirciye...) Görüşürüz arkadaşlar.
- Barmen** - Hala aynı palavra! Kafayı üşütmüş bu Palyaçolar. Siz yine koltuklarda uyuyakaldınız herhalde.
- Yaço** - Sana ne!
- Barmen** - Üstünüzü örtmeden yatınca üşütmüşsünüz. Hoh hoh hoo!
- Patron** - Kesin! Kesin gürültüyü! Tıpış tıpış gidiyor musunuz, yoksa ben sizi kolunuzdan tutup çıkarayım mı?
- Pal** - Tamam Patron. Gerek yok. Hemen toz oluyoruz. (Yaço'nun kolundan çeker.) Haydi!
- Barmen** - Yürüyün de ense tıraşınızı göreyim, Palyançolar! Hih hih hiii!
- Yaço** - (Barmen'e) Seninle sonra görüşeceğiz!

(Pal ve Yaço çıkarlar.)

- Patron** - Uğraşma şunlarla.
- Barmen** - Ne yapayım Patron! Bu ikisine takılmadan duramıyorum. Öyle aptallar ki...
- Patron** - Çok kızdırırsan elimizden kaçarlar. Seni çıkarırım animasyonlara, görürsün o zaman gününü. Otelin yeni palyaçosu sen olursun. Hem de tek başına.
- Barmen** - Aman Patron! Ben beceremem ki.
- Patron** - O halde kapa çeneni. Hem bu ikisinden ucuza çalışanını nerde bulacağız? Animasyon ekipleri çuvalla para istiyorlar. Sonra sigortaları, vergileri derken... Astarı yüzünü geçiyor.
- Barmen** - Orası doğru. Bu iki sersemden başka kimseyi sigortasız çalıştıramayız.
- Patron** - Çalıştır saksıyı. Sigorta demek, vergi demek. Vergi demek, bizim kasamızdan daha çok para çıkması demek. Anladın mı?
- Barmen** - Evet.
- Patron** - Defterleri çıkar da dün gecenin hesaplarına bir göz atalım.

- Barmen** - *(Evrak ve defterler çıkarır.)* İşte hepsi burada.
- Patron** - *(Bir zarfın içinden kâğıtlar çıkarır.)* Bunlar ne?
- Barmen** - Yazar kasanın gün sonu çıktıları.
- Patron** - Ne kadar çok.
- Barmen** - Sattığımız ürünler için fiş kesiyoruz ya Patron.
- Patron** - Her sattığın şeye fiş mi kesiyorsun sen?!
- Barmen** - Evet!
- Patron** - Sen beni çıldırtacak mısın be adam? İflas mı ettireceksin oteli? Müşteri istemedikçe fiş kesilmeyecek demedim mi, işgüzar herif?
- Barmen** - Dediniz.
- Patron** - Peki neden her alış verişe fiş kesiyorsun?
- Barmen** - Ama...
- Patron** - Sus! Bir kelime daha duymak istemiyorum. Eğer işinden olmak istemiyorsan emirlerimi harfiyen yerine getir. Fiş kesilmeyecek diyorsam kesilmeyecek!
- Barmen** - Emredersiniz!
- Patron** - Ahh, ne berbat bir sabah! Senin yüzünden bütün günüm kötü geçecek.
- Barmen** - Bir daha aynı hatayı tekrarlamayacağım Patron!
- Patron** - Hele bir tekrarla da göreyim. Gözünün yaşına bile bakmam. Anında koyarım seni kapının önüne.
- Barmen** - Hiç merak etme Patron.
- Patron** - Şu anda kaç odamız dolu?
- Barmen** - Sekiz oda dolu. Beş oda boş.
- Patron** - Güzel. Tatil sezonu yeni açılmasına rağmen doluluk oranımız oldukça yüksek. *(Eline iki defter alır.)* Bu iki defteri görüyor musun?
- Barmen** - Evet.
- Patron** - Gelen müşterileri her iki deftere de kaydedeceğiz tamam mı? Normalde ben kayıt yapıyorum fakat burada olmadığım zamanlar bu işi sen yapacaksın.
- Barmen** - Anladım Patron.
- Patron** - Neyi anladın?
- Barmen** - Gelen müşterileri bu iki deftere kaydedeceğiz.
- Patron** - Aferin. Ama iki defter arasında küçücük bir fark var.
- Barmen** - Küçücük?!
- Patron** - Minicik bir fark!
- Barmen** - Neymiş o?

- Patron** - *(Defterlerden birini alır.)* Bu asıl defter. *(Diğerini alır.)* Bu yedek defter.
- Barmen** - Yedek defter mi?!
- Patron** - Şişşt! Biraz daha bağırsaydın da sağır sultan da duysaydı. Sessiz ol!
- Barmen** - Özür dilerim. Defterleri tam anlayamadım da...
- Patron** - Kulaklarını aç ve iyi dinle. Gördüğün gibi defterler kaplarından tut da boyutlarına hatta sayfa sayılarına kadar aynı.
- Barmen** - Evet.
- Patron** - Gelen müşterilerin tipini şöyle bir süzeceksin.
- Barmen** - Süzeceğim.
- Patron** - Çıkışta fatura veya fiş isteyebilir mi diye bakacaksın.
- Barmen** - Bakacağım.
- Patron** - Eğer fatura istemeyecek tipte bir müşteriye onu yedek deftere kaydedeceksin.
- Barmen** - Yedek deftere...
- Patron** - Baktın müşteri hassas birisi... Her şeyi titizlikle inceliyor. Otelden çıkarken fatura isteyebilecek cinsten; o zaman asıl deftere kaydedeceksin.
- Barmen** - Asıl deftere...
- Patron** - Aynen öyle. Anladın mı şimdi defterlerin özelliklerini?
- Barmen** - Anladım da... Kafama takılan bir şey var...
- Patron** - Sor bakalım.
- Barmen** - Diyelim ki müşteri geldi.
- Patron** - Hoş geldi sefa geldi.
- Barmen** - Baştan ayağa adamı gözden geçirdik.
- Patron** - Evet.
- Barmen** - Otelden ayrılırken fatura almayacak bir tip olduğuna karar verdik.
- Patron** - Hemen ne yapıyoruz?
- Barmen** - Yedek deftere kaydediyoruz.
- Patron** - Bravo! Şıp diye anladın.
- Barmen** - Peki ya bu müşteri otelden çıkarken fatura isterse?...
- Patron** - Çok güzel bir tespit. Seni tebrik ederim.
- Barmen** - Teşekkür ederim patron.
- Patron** - O hâlde müşteriye durumu çaktırmadan, sanki kayıtlarda yanlışlık olmuş gibi, asıl deftere kaydedeceksin.
- Barmen** - Şimdi anladım işte.
- Patron** - Aferin.

- Barmen** - Bir şey daha sorabilir miyim?
Patron - Evet.
Barmen - Bu defterlerin ikisi de aynı işe yaramıyor mu?
Patron - Doğru.
Barmen - O zaman iki defter tutmaya ne gerek var?
Patron - İşte en kritik mesele bu! Biz vergimizi hangi deftere göre ödüyoruz?
Barmen - Bilmem.
Patron - Tabi ki asıl deftere göre avanak! Gelen her müşteriyi asıl deftere işlesek ne olur haberin var mı?
Barmen - Ne olur?
Patron - Her müşteriye fatura kesmek zorunda kalırız. Her fatura için de devlete vergi ödememiz gerekir.
Barmen - Anlıyorum.

(Pal ve Yaço girerler. Patron ve Barmen onları fark etmezler.)

- Patron** - Her şeye vergi ödersek bize para mara kalmaz. İflas bayrağını çekeriz. Şimdi anladın mı neden iki defter tuttuğumuzu?
Barmen - Hah, şimdi tamamıyla anladım.
Pal - Afedersiniz!
Patron - Siz ne yapıyorsunuz orada?
Pal - Bir saatlik izin isteyecektik de...
Patron - Ne zamandır buradasınız siz?
Yaço - Şimdi geldik. Konuştuklarınızın hiçbirini de duymadık.
Patron - Tamam tamam. Zaten sizden gizlimiz saklımız yok. Ne de olsa iş arkadaşınız değil mi?
Pal - Evet.
Patron - Ne yapacaksınız bir saatlik izni?
Yaço - Çarşıya gidip alışveriş yapacağız Patron.
Pal - Kıyafet falan...
Barmen - *(Alaycı...)* Bu kılıkla mı gideceksiniz çarşıya Palyançolar?!
Yaço - Aaa, yeter artık!
Patron - Kesin şamatayı. Size bir değil iki saat izin veriyorum. Gidip dilediğiniz gibi alışverişinizi yapın.
Pal - Yaşasın!
Yaço - Sağol Patron.
Patron - Önemli değil. Konuştuklarımızı duyduysanız her şey aramızda kalsın tamam mı?
Pal - Biz hiçbir şey duymadık.

- Yaço** - Duymadık.
Patron - Eee, ne duruyorsunuz? Haydi doğru alış verişe.
Barmen - *(Gülerek seyirciyi gösterir.)* Arkadaşlarınız da sizi bekliyorlardı. Hoh hoh hoo!

(Pal, Yaço'yu kolundan çekerek çıkarır.)

- Patron** - Uğraşma şunlarla demiştim.
Barmen - Ne yapayım? Tek eğlencem bu iki sersemle dalga geçmek...
Patron - *(Esner.)* Uyku bastırdı. Saat kaç?
Barmen - Dokuz.
Patron - Onda kahvaltı servisi var. O zamana kadar biraz uyuyacağım. Sen buradan ayrılma.
Barmen - Merak etme Patron.
Patron - Bir sorun çıkarsa beni uyandır.
Barmen - Tamam Patron.

(Patron çıkar.)

- Barmen** - *(İki defteri önüne koyar.)* Asıl defter, yedek defter. Otelden ayrılırken fatura istemeyecek tipler yedek deftere... İsteyebilecek tipte müşteriler asıl deftere...

(Kapı açılır. Ellerinde valizlerle Ege, anne-babası ve Cansu, anne-babası girerler.)

- E.baba** - İyi günler.
Barmen - Hoş geldiniz.
E. anne - Ormanın içinde harika bir otel burası.
C. anne - Havası da mis gibi.
C. baba - Boş yeriniz var mı acaba?
Barmen - Var efendim. Kaç gece kalacaksınız?
E. baba - İki gece.
Barmen - Kimliklerinizi alabilir miyim?

(Aileler kimliklerini çıkarırlarken konuşmaya devam ederler.)

- C. anne** - Odalar ormana bakıyor değil mi?
Barmen - Evet efendim. Ormanı da görüyor, denizi de... Manzarası mükemmeldir.
Cansu - Animasyon var mı?
Barmen - Olmaz mı küçük hanım! Hem de iki palyaçomuz var. Öyle eğlencelidirler ki...
Ege - Süper! Oyun parkı var mı?

- Barmen** - Otelin arka bahçesinde sizler için bir park var.
- Cansu** - Peki ya havuz?
- Barmen** - Üzgünüm küçük hanım.
- C. baba** - Havuz da olmayıversin. Ne çıkar?
- Cansu** - Ama baba...
- C. anne** - Cansu! Ne konuşmuştuk evden çıkarken?
- Cansu** - Off! Tamam...
- Barmen** - Siz koltuklarda oturun, ben kaydınızı yapayım.
- E. baba** - Odalar temizse biran önce yerleşelim. Kimlikler sizde kalsın. Kaydımızı yaparsınız.
- C. baba** - Çok iyi fikir.
- Barmen** - Siz nasıl isterseniz... Üç yüz iki ve üç yüz dört numaralı odalarımız boş.
- E. anne** - Hem de yan yana.
- C. anne** - Çok güzel oldu şekerim.

(Aileler valizlerini alarak çıkarlar.)

- Barmen** - *(Kendi kendine...)* Patrona haber versem mi?.. Daha yeni gitti uyumaya... En güzeli rahatsız etmemek... Bu gelenleri yedek deftere mi kaydetmeli, asıl deftere mi?... Etrafı çok incelemeler... Kimliklerini de bana bırakıp gittiler... Demek ki çok titiz insanlar değil... Çıkarken de fatura istemezler sanırım... Bunları yedek, deftere kaydetmeli... *(Kaydetmeye başlar.)* Aferin bana ya! Nasıl da şıp diye kapıyorum her şeyi...

IŞIK

2. SAHNE

(Işıklar açıldığında Patron resepsiyonda, Barmen bar bölümündedir. Cansu ve Ege girerler.)

- Cansu** - Ne sıkıcı... Koskoca otelde hiç arkadaşımız yok.
- Ege** - Yalnızca ikimiz...
- Cansu** - Havuz da yok.
- Ege** - Sıkıntıdan patlayacağız.
- Patron** - Merhaba çocuklar! İsimleriniz ne sizin?
- Cansu** - Ben Cansu.
- Ege** - Ben de Ege.
- Patron** - Sevdiniz mi burayı?
- Cansu** - Animasyonlar ne zaman başlayacak?
- Patron** - İstedığınız zaman.
- Ege** - Sahi mi?
- Patron** - Birbirinden komik iki palyaçomuz var.
- Cansu** - Neredeler şimdi?
- Patron** - Az sonra gelirler merak etmeyin.
- E. anne** - (*Dışardan*) Egee! (*Gelir.*) Ege! Burada mıydın? Yanımdan ayrılma demedim mi oğlum? (*İçeriye seslenir.*) Cansu da buradaymış.
- C. anne** - (*Gelir.*) Cansu! Haber vermeden nereye kayboluyorsun kızım sen?
- Cansu** - Bir yere kaybolduğumuz yok anneciğim. Buradayız işte.
- E. anne** - Neden izinsiz yanımızdan ayrılıyorsunuz? Ya başınıza kötü bir şey gelse...
- Patron** - Merak etmeyin efendim. Biz onlara göz kulak oluyoruz.
- E. anne** - Otelden dışarı adım atmak yok, Egeciğim. Yoksa külahları değiştiriz.
- Ege** - Tamam anne!
- C. anne** - Sen de Cansu!
- Cansu** - Peki anne!
- E. anne** - Biz bahçede oturacağız. Siz de gelmek ister misiniz?
- Ege** - Hayır.
- E. anne** - Oradan bakıyoruz size.
- C. anne** - Kaybolmayın bir yere.
- Cansu** - Tamam, tamam!...
- E. anne** - Karnınız acıkırsa haber verin.
- C. anne** - Bakın burada televizyon da varmış. Uslu uslu seyredin.

(Anneler çıkarlar.)

Ege/Cansu -

ÇOCUKLARIN ŞARKISI

Annemiz ve babamız
Üstümüze titrerler
Aman çocuğum derler
İncitme bir yerini

Düşme sakın ha dikkat
Ayrılma yanımızdan
Çok acıkırsa karnın
Geliriz bir seslensen

Bizler büyüdük artık
Verebiliriz karar
Bir de anlasa bunu
Anneler ve babalar

(Ege ve Cansu televizyonu açıp otururlar.)

Patron - (Barmen'e...) Pişt!

Barmen - Efendim.

Patron - Gel buraya!

Barmen - (Patron'un yanına gider.) Buyur Patron.

Patron - (Fısıltıyla...) Gelenleri hangi deftere kaydettin?

Barmen - (Fısıltıyla...) Tabi ki yedek deftere.

Patron - Aferin sana. Ben alış verişe çıkacağım. Buradan ayrılma.

Barmen - Baş üstüne Patron.

Patron - (Fısıltıyla...) Çocuklar içecek bir şeyler isterlerse ne yapacağını biliyorsun.

Barmen - (Fısıltıyla...) İstemedikçe fiş vermek yok.

Patron - (Fısıltıyla...) Bravo! Meyve sularına su karıştırdın mı?

Barmen - (Fısıltıyla...) Ayıp ettin Patron.

Patron - Ben çıkıyorum. Bir saate kadar dönerim.

Barmen - Tamam.

Patron - (Çıkacakken durur.) Bizim palyaçolar dönmediler mi daha?

- Barmen** - *(Saate bakar.)* Neredeyse gelirler.
(Patron çıkar.)
- Ege** - Yapacak bir şey yok!
- Cansu** - Denize de gidemiyoruz!
- Ege** - Akşama doğru gidecekmişiz denize.
- Cansu** - Oyun oynayalım mı?
- Ege** - Yalnızca ikimiz mi? Ne oynayacağız peki?
- Cansu** - Meselâ sek sek oynayabiliriz.
- Ege** - Çok sıkıcı. Topumuz olsa futbol oynardık.
- Cansu** - Futbol mu? Ben futbol oynamam.
- Ege** - Parka gidelim. Tahterevalliyeye bineriz. Kaydırdıktan kayarız. Salıncakta sallanırız.
- Cansu** - Daha parktan yeni geldik ama!
- Ege** - Televizyon izlemekten başka yapacak bir şey yok desene.
- Cansu** - Evet.
- Ege** - Sana meyve suyu ısmarlayayım mı?
- Cansu** - Harika! Ama annelerimize söylememiz gerekiyor.
- Ege** - *(Sahne gerisine doğru seslenir.)* Anne!
- E. anne** - *(Dışardan.)* Efendim yavrucuğum!
- Ege** - Biz birer bardak meyve suyu içeceğiz.
- E. anne** - Tamam.
- Cansu** - Senin paran var mı?
- Ege** - Bozuk paralarım var. Ben kayısı suyu içeceğim, ya sen?
- Cansu** - Ben en çok vişne suyunu seviyorum.
- Ege** - *(Barmen'e)* Afedersiniz! Bakar mısınız?
- Barmen** - Buyur küçük!
- Ege** - Benim adım Ege! Küçük değil!
- Barmen** - Ege... Bir şey mi istiyorsun Ege?
- Ege** - Arkadaşımla bana birer bardak meyve suyu verir misiniz?
- Barmen** - Hemen! *(Bar bölümüne geçer. Cansu'ya..)* Senin adın ne?
- Cansu** - Cansu.
- Barmen** - Kayısı, şeftali, vişne, karışık... Hangisinden istersiniz?
- Cansu** - Ben vişne istiyorum.
- Ege** - Ben kayısı.
- Barmen** - *(Meyve sularını doldurur.)* Siz ailelerinize sormadan bir şey yapmaz mısınız?

- Cansu** - Hayır. İzin almazsam annem bana kızar.
- Ege** - Tek başına hiçbir şey yapamayacağımızı düşünüyorlar.
- Barmen** - *(Meyve sularını verir.)* Alın bakalım.
- Ege** - *(Bozuk paraları uzatır.)* Bunlar yeter mi?
- Barmen** - Ooo çok bile. *(Bozuk paralardan iki tane alır.)*
- Cansu** - Fiş alabilir miyiz?
- Barmen** - Fiş mi?
- Cansu** - Evet. Meyve suları için para ödedik ve fişimizi istiyoruz.
- Barmen** - İki bardak meyve suyu için fiş mi verilir çocuklar?
- Ege** - Bir sakız dahi alsak fişimizi isteriz.
- Barmen** - Ne yapacaksınız canım fişi? Boş verin...
- Cansu** - Fiş toplama kampanyasına vereceğiz.
- Barmen** - Öyle bir kampanya mı var?
- Ege** - Bu kampanyadan sizin haberiniz yok mu?
- Barmen** - Hayır.
- Cansu** - Yüz tane fişi toplayıp bir zarfa koyuyoruz ve Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne teslim ediyoruz.
- Barmen** - Eee, ne oluyor teslim edince?
- Ege** - Hem vatandaşlık görevimizi yerine getiriyoruz, hem de topladığımız fişler karşılığında belli bir oranda para alıyoruz.
- Barmen** - *(Gönülsüz fişi keser.)* Aferin size! Nereden öğreniyorsunuz bunları bilmem ki!
- Ege – Cansu** -

ÜLKEMİ SEVİYORUM ŞARKISI

Görevi vatandaşın
Vergisini vermektir
Ne işe yarar vergi
Yol telefon elektrik güvenlik

Ülkemi seviyorum
Vergimi veriyorum
Alışveriş sonrası
Belgemi alıyorum

Görevi vatandaşın
Vergisini vermektir
Ne işe yarar vergi
Su sağlık eğitim yargı

Şimdi belgemi aldım
İyi vatandaş oldum
Ülkemi seviyorum
Balgemi alıyorum

Barmen - Anladık anladık. Buyurun fişinizi.

Cansu - Teşekkür ederiz.

(Barmen resepsiyon bölümüne geçer. Cansu ve Ege meyve sularını alıp televizyonun karşısına otururlar.)

Cansu - *(Meyve suyundan içer.)* Ay, bu vişne suyuna hiç benzemiyor.

Ege - *(İçer.)* Bu da kayısı suyuna benzemiyor.

(Dış kapıdan Pal ve Yaço girerler.)

Pal - Ayaklarıma kara sular indi!

Yaço - Benim de! Şimdi odama çıkıp güzel bir uyku çekeceğim.

Pal - *(Çocukları görür.)* Bak kimler var burada...

Yaço - Yaşasın!

Pal - Şişt... Onlara bir sürpriz yapalım mı?

Yaço - Olur. Ne yapacağız?

Pal - Buldum! Şimdiden onlara doğru kaçacaksın, ben deseni kovalayacağım.
(Cebinden küçük bir top çıkarır.) Şu topu al ve kaçmaya başla.

Yaço - Anlaştık. *(Topu alır ve kaçar.)*

Pal - *(Yaço'nun peşinden koşar.)* Çabuk ver o topu bana!

(Çocuklar şaşkın şaşkın palyaçoları izlerler.)

Yaço - Yakalayamaz ki, yakalayamaz ki!

Pal - Şimdi sana gününü göstereceğim.

Yaço - Ne göstereceksin merak ediyorum. Ehe hehehe...

Pal - Gel buraya dedim.

Ege - Hey durun bir dakika!

Cansu - Yaşasın, palyaçolar!

Yaço - *(Pal'e)* Ne kadar spor yaparsan yap asla beni yakalayamazsın.

- Pal** - Sen öyle san.
- Yaço** - Aaa bak burada kimler var!
- Pal** - Gözlerime inanamıyorum. Yoksa hayal mi görüyorsun?
- Yaço** - (*Ege'ye dokunur.*) Hayal değil gerçek. Yaşasın! İki arkadaş bulduk kendimize!
- Pal** - Evet. Merhaba arkadaşlar.
- Ege** - Merhaba.
- Cansu** - Selam.
- Pal** - Benim adım Pal.
- Yaço** - Benimki de Yaço
- Pal / Yaço** - İsimlerimiz birleşince palyaço oluyor.
- Cansu** - (*Güler.*) Çok komiksiniz.
- Pal** - Teşekkür ederiz.
- Yaço** - Komik olmak bizim işimiz.
- Pal** - Peki sizin isimleriniz ne?
- Ege** - Benim adım Ege.
- Cansu** - Benimki de Cansu.
- Yaço** - Tanıştığımıza memnun olduk.
- Pal** - Ne yapıyorsunuz burada?
- Cansu** - Sıkıntıdan patlıyoruz.
- Pal** - Duydun mu Yaço? Arkadaşlarımız sıkıntıdan patlıyorlarmış.
- Yaço** - O hâlde ne duruyoruz... Başlasın oyunlarımız!
- Cansu** - Bir dakika!
- Pal** - Ne oldu?
- Cansu** - (*Sahnenin gerisine seslenir.*) Anne!
- C. anne** - (*Dışardan.*) Efendim!
- Cansu** - Palyaçolar geldi. Onlarla oyun oynuyoruz.
- C. anne** - Tamam Cansucuğum. Dikkat edin kendinize. Otelden dışarı çıkmayın.
- Cansu** - Oldu.
- E. anne** - (*Dışardan.*) Ege de orada mı?
- Ege** - Evet anne!
- E. anne** - Güzel güzel oynayın oğlum.
- Ege** - Tamam. (*Yanındakilere.*) Duydunuz mu? Güzel güzel oynayacağız. Ne demekse...

Pal - *(Cebinden çıkardığı düdüğü çalar.)* Başlıyor, başlıyor, başlıyor! Hepiniz kulaklarınızı ve gözlerinizi dört açıp beni dinleyin! Oyunumuzu anlatıyorum. Birazcık açılalım. *(Cebinden çıkardığı topu gösterir.)* Şu elimde gördüğünüz topu yanımdaki arkadaşşıma vereceğim. O da yanındakine verecek. Böylece top elden ele geçecek.

Cansu - Ben anladım.

Ege - Çok kolay bir oyun.

Yaço - Durun, kurallar bu kadar değil.

Pal - İkinci topu da oyuna sokacağım. Sonra üçüncü topu da... Kimsenin elinde aynı anda iki top olmayacak. Anlaştık mı?

Ege - Evet.

Cansu - Hazırız!

Yaço - Oyunumuz başlıyor!

Pal - *(Düdük çalar.)* İlk top yola çıkıyor!

(Müzik başlar. Heyecanlı bir şekilde oyunu bir süre oynarlar.)

Barmen - Arkadaşlar! *(Sesi duyulmaz.)* Palyaçolar ve çocuklar! *(Oyun ve müzik durur.)* Arka bahçede oynasanız oyununuzu!

Pal - Neden?

Barmen - Gördüğünüz gibi çalışıyorum. Bu kadar gürültü etmeseniz iyi olur.

Yaço - Ne dersiniz arkadaşlar? Oyun parkına gidelim mi?

Ege / Cansu - Evet!

Pal - Ee, ne duruyoruz? Doğru parka!

(Çocuklar ve Yaço dağınık olarak yürürler. Pal düdüğünü çalarak onları durdurur.)

Pal - Durun! Böyle dağınık gitmek yok. *(Düdük çalar.)* Çuf çuf çuf çuf çuf! Lokomotif hareket ediyor. Vagonlar eklensin hemen.

(Pal önde, çocuklar ve Yaço arkasında çuf çuf sesleriyle çıkarlar. Barmen çıkanlara omuz silkip eline bazı evraklar alır ve resepsiyonun arka tarafına geçer. C. Baba ve E. Baba girerler.)

C.baba - Zar tutuyorsun dostum! İddia ediyorum bir kere daha oynasak yenemezsin beni.

E. baba - Yenilen pehlivan güreşe doymazmış arkadaş. Tavla oyununda üstüme tanımam.

C. baba - Geçen gün öyle demiyordun ama.

(Bar tarafındaki koltuklara otururlar.)

E. baba - *(Fısıltıyla.)* Durumu hiç çaktırmadık otel çalışanlarına.

C. baba - Evet.

- E. baba** - Vergi müfettişi olduğumuzu kesinlikle belli etmemeliyiz.
- C. baba** - Turist izlenimi vererek bakacağız bakalım, vergi kaçırıp kaçırmadıklarına.
- E. baba** - En çok vergi kaçırılan yerlerden birinin de tatil beldeleri olduğu söyleniyor.
- C. baba** - Göreceğiz.
- E. baba** - Bizim gibi onlarca ekip gönderildi.
- C. baba** - Evet. Görevler gizlilik içinde yürütülüyor. Eşlerimizin bile haberi yok.
- E. baba** - Bizim için de bir değişiklik oldu. Hem iş, hem tatil.
- C. baba** - Gözümüzü dört açmalıyız.
- E. baba** - Her hareketlerini dikkatlice incelemeliyiz.

(Bu sırada Barmen resepsiyona döner. İki adam Barmen'i fark etmezler. Barmen konuşulanlara kulak misafiri olur.)

- C. baba** - Bir yolunu bulup defterleri kontrol etmeliyiz.
- E. baba** - Sen hiç merak etme.
- C. baba** - Tabi yazar kasayı da... Acaba sattıkları her ürün için fiş kesiyorlar mı?
- E. baba** - Önümüzde koskoca iki gün var. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar inceleme fırsatımız olacak.

(C. baba ve E. baba kalkıp resepsiyona giderler. Barmen onları duymamış gibi davranır.)

- C. baba** - Bizim kayıtlarımız tamam mı?
- Barmen** - Ee, evet efendim.
- E. baba** - Kimliklerimizi alabiliriz yani
- Barmen** - Elbette. *(Kimlikleri uzatır.)* Buyurun.
- C. baba** - Fiyatlar standart mı?
- Barmen** - Oda fiyatlarımızın hepsi standarttır.
- E. baba** - Yani... Fatura falan istemesek biraz indirim yapabilir misiniz?
- Barmen** - Efendim bunu ne siz teklif etmiş olun, ne de ben duymuş olayım. Kim olursa olsun fatura kesmek zorundayız.
- C. baba** - Hımm... Tebrik ederim sizi.
- C. anne** - *(Girer.)* Ayol neredesiniz kuzum? Öğle yemeği zamanı. Haydi yemeğe.
- C. baba** - Ooo, kurt gibi acıktım.
- E. baba** - Yemekten sonra bir tavla atar mıyız?
- C. baba** - Harika olur.
- E. baba** - Çocuklar nerede?

- C. anne** - Parkta oyun oynuyorlar. Yanlarında da palyaçolar var.
E. baba - İyi iyi.. Eğlensinler.
C. baba - Onlar yemeğe gelmiyorlar mı?
C. anne - Karınları acıkmamış henüz. Oyuna dalınca her şeyi unutuyorlar.
E. baba - Eee, ne duruyoruz. Haydi yemeğe!

(Hep birlikte çıkarlar.)

- Barmen** - Bu adamları pek gözüm tutmadı, ama haydi hayırlısı...
Patron - (Elinde poşetlerle girer.) Merhaba!
Barmen - Hoş geldin Patron. Ben de seni bekliyordum.
Patron - Ne oldu? Ne bu telaş?
Barmen - Çıra gibi yandık, bittik biz.
Patron - Bilmece gibi konuşmasana be adam!
Barmen - Bu sabah gelen iki aile vardı ya...
Patron - Eee?
Barmen - Mahvolduk!
Patron - Yahu çıldırtma insanı! Ne olduğunu söylesene?
Barmen - O iki adamdan çok şüphelendim. Bizim defterlerimizi inceleyeceklerini falan konuşuyorlardı. Yazar kasaya da bakacaklarmış.
Patron - Sahi mi?
Barmen - Çıkarken fatura almasak bize indirim yapar mısın diye ağzımı aradılar.
Patron - Sen ne dedin?
Barmen - Durumu hiç çaktırmadım. Teklifinizi duymamış olayım dedim.
Patron - Aferin sana.
Barmen - Ne yapacağız şimdi?
Patron - Merak etme. Bulacağız bir yolunu!

IŞIK

3. SAHNE

(Öğleden sonra. Sahne boştur. Pal, Yaço, Ege, Cansu, E. anne, E. baba, C. Anne, C. Baba arka arkaya çuf çuf sesleriyle girerler.)

- E. anne** - Çocuklar, biz oynamasak olmaz mı?
- Ege** - Anne lütfen! Başka arkadaşımız mı var otelde?
- C. anne** - Kendimi pek iyi hissetmiyorum çocuklar.
- Cansu** - Anneciğim, bir kere oynayalım, ne olur!...
- E. baba** - Ben de yorgunum biraz.
- C. baba** - Yahu bu yaştan sonra bir de oyun mu oynayacağız?
- Pal** - Oyun oynamanın yaşı yoktur efendim. Çok eğleneceksiniz, emin olabilirsiniz.
- C. baba** - Yalnızca bir kere.
- Cansu** - Anlaştık.
- Pal** - Şimdi iki gruba ayrılacağız. Cansu ve ailesi bir tarafa. Ege ve ailesi diğer tarafa... Kuralları anlatıyorum. *(Her iki gruba ikişer tane kâğıt verir.)* Elinizdeki kâğıtlara basarak bitiş noktasına kadar gidip geleceksiniz. *(Yaço'ya...)* Yaço sen bitiş noktasına geç.
- E. baba** - İki kâğıda basarak nasıl ilerleyeceğiz?
- Pal** - Kâğıtlardan birini yere bırakıp iki ayağınızla üzerine basacaksınız. Sonra diğer kâğıdı adımınızla yetiştirebileceğiniz uzaklığa bırakıp o kâğıdın üzerine geçeceksiniz. Geride kalan kâğıdı alıp yine aynı şeyi yapacaksınız. Kâğıdın dışına basmak, gerideki kâğıdı alırken yerden destek almak, bitiş noktasından önce geri dönmek yok. Anlaştık mı?
- Ege / Cansu** - Evet!
- C. baba** - Neyse, bir oyunluk idare edeceğiz.
- E. baba** - Başa gelen çekilir.
- Pal** - İlk yarışmacılar hazır mı?
- E. baba** - Bizim gruptan ilk ben yarışacağım.
- C. baba** - Karşısında da ben varım.
- E. baba** - Tavla oynamaya benzemez, dikkatli ol.
- C. baba** - Yarışmalarda ne kadar iddialı olduğumu unuttun galiba?
- Pal** - Düdük sesiyle yarışma başlayacak. Hazır! *(Düdüğü çalar.)*

(Müzik. İki adam yarışmaya başlarlar. Geride kalanlar tezahürat yaparlar. Babalar bitirir ve kâğıtları annelere verirler. Anneler yarışmaya başlarlar.)

- C. anne** - *(Yarışırken birden durur.)* Ahh! *(Karnını tutarak iki büklüm olur.)* Karnım! Ayy! Karnıma bir ağrı girdi.

- C. baba** - Hayatım, ne oldu?
C. anne - Bıçak gibi bir ağrı! Ahh!
E. anne - Ah çocuklar! Biz oynamayalım dedik.
C. anne - Oyundan değil. Midem kasılıyor. Ahh!
Cansu - Anneciğim!

(Patron ve Barmen girerler.)

- C. baba** - Hemen hastaneye gidelim! Hemen!
Patron - Bir sorun mu var efendim?
C. baba - Acilen bir taksi çağırır mısınız? Eşimin durumu pek iyi değil.
Patron - *(Barmen'e)* Taksi çağır. Çabuk!

(Barmen telefon etmeye gider.)

- C. baba** - *(Eşinin koluna girer. Koltuklardan birine oturtur.)* Hayatım! İyi misin?
C. anne - Hayır! Karnım!
E. baba - Benim de durumum pek iyi değil. Soğuk soğuk terliyorum.
E. anne - Neyin var, canım?
E. baba - Bilmiyorum. Bir halsizlik, karnımda da hafif bir ağrı...
Ege - Babacığım!
C. anne - Ayy, nerede kaldı şu taksi?
Barmen - Geliyor efendim.
C. baba - *(Eşine...)* Sakin ol tatlım. Derin derin nefes al.
E. anne - *(Eşine...)* Sen de derin derin nefes al.
Barmen - Taksi geldi!
C. baba - Çocuklar siz burada kalın. Biz hastaneye gidip geleceğiz.

(Patron ve Barmen dışındakiler çıkarlar.)

- Patron** - Ne oldu bunlara? Hiçbir şey anlamadım.
Barmen - Sen de gitsene Patron.
Patron - Ben de mi gideyim?
Barmen - Hem eşlik eder, hem de kim olduklarını öğrenirsin.
Patron - Hay aklınla bin yaşa! Bazen kafan çalışıyor. Ben yokken buralara göz kulak ol.
Barmen - Sen hiç merak etme.
Patron - *(Seslenir.)* Durun! Beni bekleyin! *(Çıkar.)*
Barmen - Çok ilginç, iki kişi birden aynı anda hastalandı!

(Pal, Yaço, Ege ve Cansu girerler. Moralleri bozulmuştur.)

- Cansu** - *(Ağlamaklı.)* Anneciğim...
- Ege** - *(Ağlamaklı.)* Babacığim...
- Pal** - Hadi ama arkadaşlar... Hemen kötü şeyler düşünmeyin. En geç bir saat sonra döneceklerine eminim.
- Yaço** - Ben de...
- Cansu** - Hep bizim yüzümüzden. Oyun oynamaya zorlamasak...
- Ege** - Oyunla ne ilgisi var? Yere düşmediler ki canları acısın...
- Yaço** - Belki de oyunun heyecanından olmuştur.
- Cansu** - Bizi neden götürmediler sanki?
- Pal** - Çünkü önemli bir şey yok ve hemen geri gelecekler.
- Ege** - Umarım öyle olur.
- Cansu** - Ben arka bahçeye gidiyorum. Oradan yol görünüyor. Oturup onları bekleyeceğim.
- Ege** - Ben de...
- Pal** - Haydi hep birlikte gidelim o zaman.

(Başları önde sahneden çıkarlar.)

- Barmen** - *(Tek başına kalmıştır.)* Tuhaf! Ne oldu durup dururken koskoca insanlara?

IŞIK

4. SAHNE

(C. baba ve Patron girerler.)

- C. baba** - O aşçınızı kesinlikle cezasız bırakmamalısınız. Bu kadar dikkatsizlik mi olur?
- Patron** - Haklısınız efendim. Ne kadar özür dilesem azdır. Bu yaptığı yanına kalmayacak, merak etmeyin.
- C. baba** - Böyle bir olay ilk defa mı oluyor?
- Patron** - Evet efendim.
- C. baba** - İşten falan çıkarayım demeyin ama kulağını çekmeden de bırakmayın.
- Patron** - Ben onu derhâl kapının önüne koyardım da size dua etsin.

(Cansu, Ege, Pal ve Yaço girerler.)

- Cansu** - Babacığım!
- C. baba** - Merhaba kızım. Nasılsın Ege?
- Cansu** - Annem nasıl?
- Ege** - Ya babam?
- C. baba** - İkisi de çok iyiler. Öğle yemeğinde yedikleri biraz dokunmuş.
- Ege** - Neden gelmediler peki?
- C. baba** - Bu gece hastanede gözetim altında kalmaları gerekiyormuş. Seni çok sevdiklerini söylediler.
- Patron** - Ben şu aşçıyla bir görüşeyim. Bakalım ne mazeretler uyduracak! (C.Baba'ya..) Yapabileceğimiz başka bir şey var mı efendim?
- C. baba** - Biz bu geceyi hastanede geçireceğiz. Çocukların otelde kalmaları daha uygun olacak. Onlara göz kulak olursunuz değil mi?
- Patron** - Endişelenmeyin. Onlar bizim şeref konuğumuzdur. Görüşmek üzere. (İçeriye gider.)
- Cansu** - Ben de seninle gelmek istiyorum.
- Ege** - Ben de.
- C. baba** - Çocuklar... Sakin olun! Sizinle konuşmak istediğim çok önemli bir konu var. Pal ve Yaço bizi iki dakika yalnız bırakır mısınız?
- Pal** - Kaybolduk bile.
- Yaço** - (Çocuklara...) İki dakika sonra yanınızdayız.
- (Pal ve Yaço çıkarlar. C. Baba, Cansu ve Ege sahnenin önüne doğru gelirler.)
- C. baba** - Beni iyi dinleyin çocuklar. Şimdi söyleyeceklerimden annelerinizin bile haberi yok. Aramızda sır olarak kalacak tamam mı?
- Cansu / Ege** - Tamam.
- C. baba** - Biz bu otele yalnızca tatil yapmak için gelmedik.
- Cansu** - Neden geldik peki?
- C. baba** - Ben ve Ege'nin babası vergi müfettişiyiz ya...
- Ege** - Evet.
- C. baba** - Bu otelin vergi kaçırdığını haber aldık. Bu bilgi çok gizlidir ona göre. Kalacağımız süre içinde otel sahibinin vergi kaçırıp kaçırmayacağını da denetleyecektik.
- Ege** - Gizli bir görev ha! Çok heyecanlı.
- C. baba** - Tabi bu hastane durumu çıkınca planlarımız suya düştü. Ege'nin annesi ve benim de bir gece gözetim altında kalmamız gerekiyormuş. Yarın öğle vaktine ancak çıkarız hastaneden. Bu denetlemede size çok önemli bir görev düşüyor.
- Cansu** - Neymiş?
- C. baba** - Bizim yerimize siz müfettiş olacaksınız.

- Ege** - İkimiz mi?
- C. baba** - Evet. Hem böylece dikkat de çekmemiş oluruz.
- Cansu** - Ne yapacağız?
- C. baba** - Otel sahibinin gelen konukları iki ayrı deftere kaydettiğini düşünüyoruz. Böylece her konuğa fatura kesmek zorunda kalmıyor. Söylediğim yalnızca ihtimal. Kesin değil. İkiniz bu gece burada kalacak ve bilgi toplayacaksınız.
- Ege** - Ooo süper!
- C. baba** - Yalnız bir şartım var: Çok dikkatli olacaksınız. Kesinlikle kendinizi tehlikeye atacak bir şey yapmayacaksınız. Anlaştık mı?
- Cansu** - Anlaştık.
- Ege** - Ben hazırım.
- C. baba** - Sabah tekrar geleceğim. *(Cebinden çıkardığı parayı Cansu'ya verir.)* Akşam yemeğinizi güzelce yiyin tamam mı? *(Cep telefonunu Ege'ye verir.)* Babanın telefon numarasını biliyorsun...
- Ege** - Evet.
- C. baba** - Bir problemle karşılaşırsanız hemen haber verin. Size güveniyorum çocuklar. (İkisini de öper.)
- Cansu** - Güveneblirsin babacığım.
- Ege** - Müfettişler göreve hazırdır.
- C. baba** - Aferin size. Şimdi gitmem gerekiyor. Hoşça kalın.
- Ege** - Anneme ve babama selam söyleyin.
- Cansu** - Annemi benim yerime öp babacığım.
- C. baba** - Tamam çocuklar. Dikkatli olun. *(Çıkacakken durur.)* Şu palyaçolara güveneblir miyiz?
- Cansu** - Onlar çok iyiler babacığım.
- Ege** - Bizi de çok sevdiler.
- C. baba** - Belki onlardan da yardım isteyebilirsiniz.
- Ege** - Bize yardım edeceklerine eminim.
- Cansu** - Ben de.
- C. baba** - Ben artık gidiyorum. *(Çıkar.)*
- Ege** - Vay be! Çok heyecanlı.
- Cansu** - Unutma, kendimizi tehlikeye atmayacağız.
- Ege** - Hemen bir plan yapmalıyız.
- Cansu** - Evet.

(Pal ve Yaço girerler.)

- Pal** - Ding dong! İki dakikanız doldu.

- Yaço** - Ve işte buradayız.
- Pal** - Eee, Cansu'nun babası nerede?
- Cansu** - Hastaneye gitti. Bu gece orada kalacaklar.
- Yaço** - Peki ya siz?
- Ege** - Biz otelde kalıyoruz. Çok önemli bir gö...
- Cansu** - *(Keserek...)* Hastaneye bizim gitmemiz pek uygun değilmiş de.
- Pal** - Anladım.
- Cansu** - *(Pal ve Yaço'ya...)* Bir dakika izin verir misiniz?
- Yaço** - Yine mi?
- Cansu** - Bu kez daha kısa. *(Ege'yi kolunda tutar ve sahnenin diğer yanına götürür.)* Az daha ağzından kaçırıyordun.
- Ege** - Ama Pal ve Yaço bizim arkadaşlarımız. Onlardan yardım isteyebiliriz.
- Cansu** - Doğru. Babam da onlardan yardım isteyebileceğimizi söylemişti.
- Ege** - Evet.
- Cansu** - O halde konuyu onlara da söyleyelim.
- Ege** - Haydi.

(Ege ve Cansu, Pal ve Yaço'nun yanına giderler.)

- Pal** - Bitti mi özel görüşmeniz?
- Cansu** - Sizinle konuşmak istediğimiz çok önemli bir şey var.
- Yaço** - Kulaklarımızı açtık ve dinliyoruz.
- Ege** - Siz hep burada mı yaşarsınız?
- Pal** - Hayır. Biz yazları otellerde çalışıyoruz. Bu otelde ilk kez çalışıyoruz.
- Yaço** - Ücretimiz çok düşük ama ne yapalım... Biz geldiğimizde bütün oteller animasyon ekiplerini oluşturmuştu.
- Cansu** - Size her konuda güvenebilir miyiz?
- Pal** - Kesinlikle.
- Yaço** - Bizden lâf çıkmaz.
- Ege** - Şimdi bizi iyi dinleyin.

(Müzik girer. Konuşmalar duyulmaz. Palyaçolar bazen şaşırarak bazen gülümseyerek anlatılanları dinlerler. Müzik kapanır.)

- Pal** - Yaa demek öyle?
- Ege** - Aynen öyle. Acilen bir şeyler yapmalıyız.
- Yaço** - Biz onlardan şüphelenmiştik zaten. Aralarında konuşurlarken de kulak misafiri olmuştuk.
- Pal** - Kimse durumu fark etmemeli.
- Cansu** - Çok gizli olmalı.

- Pal** - Düşünelim. (*Sahnede ileri geri yürür. Diğerleri de arkasından...*)
- Yaço** - Düşünelim, taşınalım, biraz da kaşınalım.
- Pal** - Hişt kafamı karıştırma.
- Yaço** - Buldum!
- Pal** - Ne buldun?
- Yaço** - (*Cebinden küçük bir misket çıkartır.*) Günlerdir bu misketi arıyordum. Cebimdeymiş meğer.
- Pal** - Yaço!
- Yaço** - Afedersiniz. Düşünelim, taşınalım, biraz da kaşınalım.

(*Sahnede ileri geri yürürler.*)

- Pal** - Düşün, düşün, düşün! Hıh, buldum! Aklıma harika bir fikir geldi!
- Ege** - Neymiş?
- Pal** - Toplanın yanıma.

(*Seyirciye doğru yarım daire olurlar.*)

- Pal** - Akşam yemeğinden sonra.

(*Müzik girer. Konuşmalar duyulmaz. Hararetli tartışmalar sonunda plan yapılır. Hepsi ellerini birleştirip durumu kutlarlar.*)

IŞIK

5. SAHNE

(*Patron ve Barmen girerler.*)

- Patron** - Hah hah hay! Aşçının yemekleri sayesinde müfettişlerden yırttık.
- Barmen** - Yine de fena fırçaladın adamcağızı.
- Patron** - Doğru dürüst yapsın yemekleri. Bu sefer müfettişlerden kurtardı bizi ama ya birine bir şey olsaydı? Kim verecekti hesabını?
- Barmen** - Tabi ki sen.
- Patron** - Aferin, leb demeden leblebiyi anlıyorsun...
- Barmen** - Benden kaçmaz.
- Patron** - Bırak lâf kalabalığını da şu defterlere bir göz atalım.
- Barmen** - Tamam Patron.
- Patron** - (*Defterleri çıkarır.*) İşte yedek defter. Ve bu da asıl defter.
- Barmen** - Vergi müfettişlerini şimdiden asıl deftere işleyelim bence.

Patron - Bu iyi fikir. Buradaki bilgileri aynen asıl deftere geçireceğiz.

(Cansu ve Ege girerler.)

Cansu - Öyle susadım ki!

Ege - Birer meyve suyu içelim mi?

Cansu - Nefis olur.

(Barmen bara geçer. Patron defter kayıtlarını yapar.)

Ege - Bana bir kayısı, arkadaşşıma da vişne suyu.

Barmen - İkiniz, yalnız mı kaldınız burada?

Cansu - Ne olmuş yalnız kaldıysak? Biz kendi kendimize bakabiliriz.

Barmen - Televizyonu açarken bile ailelerinize danışmıyor muydunuz siz?

Ege - Hastaneye gidemeyeceğimize göre...

Barmen - Fiş istiyor musunuz?

Cansu - Fiş almazsak indirim yapar mısınız?

Barmen - Düşünmem lâzım.

Ege - Fiş almasak da iki tane meyve suyu yerine üç tane alsak.

Barmen - Anlaştık. Alın bakalım meyve sularınızı. *(Cansu'ya...)* Vişne suyuna dikkat et. Dökülürse lekesi çıkmaz.

(Ege ve Cansu meyve sularını alıp barın önündeki koltuklara otururlar.)

Ege - *(Fısıltıyla...)* Planımız işlemeye başladı bile. Gördün mü, istemedikçe fiş vermiyor Barmen.

Cansu - Bir meyve suyu için pazarlık ediyor.

Patron - *(Yedek defteri ortadan kaldırır. Barmen'e...)* Gel bakalım. Birlikte şu mutfağı bir denetleyelim. Bakalım bizim sersem aşçı ne yapmış...

Barmen - Ne yapacak, hüngür hüngür ağılıyordur zavallı.

Patron - Birazdan animasyon gösterisi başlayacak. Bu kafayla hiç çekemeyeceğim doğrusu.

Barmen - Bu akşam animasyon gösterisi yoktu.

Patron - Palyaçolar çok ısrar ettiler, dayanamadım izin verdim. Hem çocuklar da eğlenmiş olur. Ne de olsa bize emanetler.

(Patron ve Barmen çıkar.)

Cansu - Gittiler.

Ege - Bir yolunu bulup şu defterleri kontrol etmeliyiz.

(Işıklar birkaç kez yanıp söner. Renk değiştirir. Normale döner. Pal elinde mikrofonla girer.)

Pal - *(Seyirciye...)* Hoş geldiniz baylar bayanlar! Merdivenden kayanlar! Yer bulup oturanlar! Yer bulamayıp ayakta kalanlar! Hoş geldiniz sevgili arkadaşlar...

(Ege ve Cansu alkışlarlar.)

Pal - Otelimizin animasyon gösterisinde sizleri aramızda görmek bizim için büyük bir onurdur! Şimdi karşınızda dünyaca ünlü palyaço; Yaço!

(Yaço elinde küçük toplarla girer. Bir topu bir elinden diğerine atar.)

Pal - Bravo! Nasıl yapıyor bu hareketi acaba?

(Yaço iki topu elleri arasında çevirir.)

Pal - Vay be! Şimdi de iki topla yapıyor... Sanırım üç topla yapacak aynı numarayı...

(Yaço tekrar bir topla oynar.)

Pal - Şimdi de üç topla... Ne? Yine mi bir top? Ne yapıyorsun sen?

Yaço - Gösteri yapıyorum.

Pal - Böyle gösteri mi olur? Üç top çevirecektin.

Yaço - Çalıştım çabaladım çeviremedim, ne yapayım?

Pal - O zaman takla at.

(Yaço takla atar.)

Pal - Tek ayak üstünde zıpla.

(Yaço tek ayak üstünde zıplar.)

Pal - Şimdi de horoz gibi öt bakalım.

Yaço - Ü ürü üüüü!

Pal - Alkışlıyoruz Yaço'yu! Hiç böyle doyumsuz (!) bir gösteri izlememiştik doğrusu.

(Yaço selam verir.)

Pal - Ve ve ve sıra oyunumuzda!... Aranızdan on tane gönüllü yarışmacı istiyorum.

(Seyircinin arasından on kişi seçer. Tek tek isimlerini sorar. Beşerli iki grup yapar. Gruplardan birinin başına Cansu, diğerine Ege geçer. Pal ve Yaço grupları birerli sırayla art arda dizerler. En öndeki kişi gruba yüzünü döner ve dört adım geri çekilir.)

Pal - Yarışmamızın kurallarını anlatıyorum. Gruba yüzü dönük arkadaşımıza bir top vereceğim. Arkadaşımız topu grubun en önündeki kişiye atacak. Grubun önündeki arkadaşımız topu yakalayıp bacaklarının arasından arkasındakine verecek. Her yarışmacı aldığı topu bacak arasından bir arkasındakine uzatacak. Böylece top grubun en sonundaki

arkadaşımıza geldiğinde gruba yüzü dönük olan grubun başına, en arkadaki yani topu en son alan arkadaşımız onun yerine geçecek. Top tekrar oyuna ilk başlayan arkadaşımıza geldiğinde yarışmamız bitecek. Anlaştık mı?...

(Müzikle birlikte yarışma başlar. Pal ve Yaço yarışmacılara yardımcı olurlar. Yarışma bitiminde gruplar birbirlerini alkışlar ve yerlerine geçerler.)

Cansu - Ayy çok eğlenceliydi.

Ege - Çok da yorucu.

Pal - Sevgili arkadaşlar bu akşamki animasyon programımız burada sona erdi. Şimdilik hoşça kalın.

(Pal ve Yaço çıkarlar.)

Ege - Defterlere bakalım mı ne dersin?

Cansu - Hazır kimse de yok.

Ege - Tehlike anında Pal ve Yaço haber verecekler zaten.

(Meyve suları ellerinde resepsiyona geçerler.)

Ege - (Defteri karıştırır.) Bir sürü isim var burada.

Cansu - Otelde kalanların kayıtları olmalı. Babam iki defter olabilir demişti.

Ege - Diğerini saklamış olmasınlar?

Cansu - Dolaplara bakalım.

Ege - Önce bu defteri bir güzel inceleyim.

Cansu - İşte babamların isimleri burada.

(Pal ve Yaço panikle girerler.)

Pal - Geliyorlar!

Yaço - Çabuk uzaklaşın oradan!

Cansu - Eyvah! (Elindeki meyve suyu deftere dökülür.) Meyve suyu döküldü.

Ege - Ne yapacağız?

Pal - Kapat defteri, anlamazlar belki.

(Ege defteri kapatıp yerine bırakır. Hep birlikte barın önüne geçerler. Yaço cebinden küçük bir top çıkarır. Aralarında oynamaya başlarlar. Patron ve Barmen girer.)

Patron - (Kahkahayla...) Nasıl da korkuttum!

Barmen - Neredeyse kalp krizi geçirecekti.

Patron - İşini düzgün yapmayanın vay hâline!

Barmen - Lâf aramızda, son kullanma tarihi geçmiş tavukları pişirmesini sen emretmişsin Patron.

Patron - Şişşt! O kadarını karıştırma. Çöpe mi gitsin güzelim tavuklar?

- Barmen** - (*Çocukları görür.*) Meyve sularınız bitti mi çocuklar?
Cansu - Meyve suyu mu? (*Esner.*) Ay benim çok uykum geldi. Bugün çok yorulmuşuz anlaşılan...
Ege - (*Esner.*) Bu animasyonlar bizi bitirdi...
Patron - Siz bize emanetsiniz çocuklar. Uyku vaktini geçirmeyin, haydi doğruca yatağa.
Cansu/Ege - İyi geceler.
Pal - Biz de uyumaya gitsek iyi olacak.
Patron - (*Pal ve Yaço'ya...*) Siz durun bakalım.

(*Cansu ve Ege çıkarlar.*)

- Patron** - (*Pal'e...*) Nasıl, çocuklarla iyi vakit geçiriyor musunuz?
Pal - Hem de çok iyi.
Patron - Bir haltlar karıştırmıyorlar değil mi?
Yaço - Hayır!
Patron - Gözüm üstünüzde ona göre.
Pal - Anladık Patron. Biz gidebilir miyiz artık?
Patron - İyi dinlenin, sabah ikinizi de zinde görmek istiyorum.
Barmen - Tatlı rüyalar palyançolar!

(*Pal ve Yaço çıkarlar.*)

- Patron** - Bunların üzerinden gözümüzü ayırmayalım. Yarın zor bir gün olacak. Şu müfettişleri bir gönderebilseydik!
Barmen - Hazırlıklarımız tamam Patron.
Patron - Çok kolay olacak bu iş, çok!... Tereyağından kıl çeker gibi sıyrılacağız işin içinden.

IŞIK

6. SAHNE

(*Ertesi sabah. Pal ve Yaço girerler.*)

- Pal** - (*El çırpar.*) Haydi Yaço uyan artık! (*Yerinde koşar.*) Bir iki, bir iki...
- Yaço** - Şu koltuklar ne kadar da rahat görünüyor. Güzel bir uyku çekmeliyim.
- Pal** - Kaytarmak yok.
- Yaço** - Sen spor yapıyorsun diye ben de mi yapmak zorundayım?
- Pal** - Oyunlarda tikanıp kalıyorsun.
- Yaço** - Hıh, sen öyle san. Öle bir koşarım ki Süpermen bile hızıma yetişemez.
- Pal** - Hah hah hah haay! Söylediklerine ancak gülebilirim. Bir kaplumbağa kadar bile koşamadığını herkes biliyor.
- Yaço** - Eh bunu sen istedin. (*Koşmaya başlar.*) Bir iki, bir iki... (*Yorulur ama belli etmemeye çalışır.*) Herhâlde on kilometre koşmuşumdur.
- Pal** - On metre olmasın. (*Kültür fizik hareketleri yapar.*)
- Yaço** - (*Şınav çeker.*) Bir, ikii, üçüçç... (*Kendini bırakır. Bozuntuya vermez. Abartarak...*) Tam tamına üç tane şınav çektim. (*Mekik pozisyonuna geçer.*) Bir, ikii, üçüççç... Üç tane de mekik çektim. Sen yapabilir misin bunları?
- Pal** - (*Şınav pozisyonuna geçer.*) Bir, iki, üç, dört, beş, altı... (*Durur.*) Bu kadarı yeter sana.
- Yaço** - Onu bebekler bile yapar. Üçten fazla mekik çek de görelim.
- Pal** - (*Mekik pozisyonuna geçer.*) Bir, iki, üç, dört, beş, altı... (*Durur.*) Yeterli mi?
- Yaço** - (*Bozulmuştur.*) Eeh, ne hâlin varsa gör. Ben biraz daha uyuyacağım.
- Pal** - Mızıkçılık yok.

(*Ege ve Cansu girerler.*)

- Pal** - Günaydın arkadaşlar.
- Cansu/Ege** - Günaydın.
- Yaço** - (*Koltuklara gider.*) İyi geceler...
- Ege** - Hey, Yaço! Gece uyumadın mı sen?
- Yaço** - Az önce sabah sporu yaptım da... On kilometre koştum.
- Pal** - Öh öh öh...
- Yaço** - Yüz metre diyelim. Otuz da şınav çektim.
- Pal** - Öhh öhhööö!

- Yaço** - İiii, üç sınav desek daha doğru olur. Ayrıca otuz kadar da mekik çektim.
- Pal** - Yuh! Bu kadarı da fazla!
- Yaço** - Neyse abartmayayım. Üç tane de mekik...
- Pal** - Şimdi oldu işte. (*Ege ve Cansu'ya...*) Siz de sabah sporuna katılmak ister misiniz? Sağlıklı ve güzel bir yaşam için her sabah spor yapmalıyız.
- Cansu** - Ne yapacağız?
- Pal** - Beni izleyin. Ayaklarımızı sallıyoruz... (*Çocuklar uyarlar.*) Yaço! Seni de bekliyoruz. (*Yaço isteksiz kalkar.*) Şimdi ayak bileklerinizi çeviriyoruz... Dizlerinizi dışardan içeri ve içerden dışarı döndürüyoruz... Ellerimizi belimize koyuyoruz ve belimizi çeviriyoruz.
- Ege** - Dün akşam defterlerden birine vişne suyu dökülmüştü ya... Ne olacak şimdi?
- Pal** - Çok güzel olacak, çok...
- Ege** - Neden?
- Pal** - Düşünsenize defterlerden biri artık işaretli. Vişne suyu lekesi zor çıkar. Bu sayede iki defter tutulup tutulmadığını şıp diye anlayacağız.
- Cansu** - Nasıl?
- Pal** - Bugün otelden çıkacak müşteriler var. Fatura istemeyenler olacaktır aralarında. Hangi deftere işlendiğine çaktırmadan bakacağız.
- Ege** - Harika!
- Pal** - Cansu'nun babası gelecek, değil mi?
- Cansu** - Evet.
- Pal** - Ondan otelden çıkış yapmasını isteyeceğiz.
- Yaço** - Ben hiçbir şey anlamadım.
- Pal** - Eğer bu sabah çıkış yapan müşteri fatura istememişse Cansu'nun babası fatura isteyecek. Çıkacak müşteri fatura istemişse Cansu'nun babası istemeyecek.
- Cansu** - Anladım. Böylece iki defteri de görmüş olacağız.
- Ege** - Bir tanesine meyve suyu döküldüğü için iki defter birbirinin aynı olmayacak.
- Pal** - Bravo!
- Yaço** - Spor insanın zihnini de açıyor herhâlde.
- Pal** - Bunu yeni mi anlıyorsun sevgili dostum? Ne demişler: Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur.
- Yaço** - Çok bilmiş seni...
- (*Barmen girer.*)
- Barmen** - Günaydın millet!

- Diğerleri** - Günaydın!
- Barmen** - Sabah sabah ne yapıyorsunuz siz? Kafayı peynir ekmekle yemediniz, değil mi?
- Yaço** - Sağlıklı yaşamak için, spor yapıyoruz.
- Pal** - İstersen sen de katıl bize.
- Barmen** - Yok yok ben almayayım. Zaten az sonra çıkış yapacak bir bayan var.
- Yaço** - Ne?
- Pal/Ege/Cansu** - Şişşt!
- Pal** - *(Fısıltıyla...)* Beni takip edin. *(Normal sesle...)* Ağır ağır yürüyoruz... Çok güzel... Derin derin nefes alıyoruz. *(Resepsiyona doğru yürürler.)* Yürürken ellerimizi sallıyoruz...

(Bir kadın elinde valiziyle otel bölümden gelir.)

- Kadın** - Günaydın!
- Barmen** - Günaydın hanımefendi!
- Kadın** - Uçağa yetişmem gerekiyor! Çıkış işlemlerini bir an önce yapabilir misiniz?
- Barmen** - *(Defterlerden birini çıkarır.)* Hemen efendim!

(Pal, Yaço, Ege ve Cansu resepsiyonun önünde art arda dizilirler.)

- Pal** - Duruyoruz. Ellerimiz belimizde. Başımızı bir sağa bir sola çeviriyoruz. *(Dördü de deftere bakmak için fırsat kollarlar.)* Şimdi dönüyoruz. *(Resepsiyona dönerler.)* Armut toplarmış gibi yukarıya uzanıyoruz. *(Deftere bakmaya çalışırlar.)*
- Kadın** - Ayy, çocuklar acelem olmasa ben de katılırdım size.
- Barmen** - *(Defteri kadının önüne uzatır.)* Şuraya bir imza atabilir misiniz?
- Pal** - Şimdi de öne doğru uzanıyoruz. *(Dördü de deftere bakmaya çalışırlar.)*
- Kadın** - *(İmza atar. Cebinden çıkardığı parayı Barmen'e uzatır.)* Buyurun. Her şey için teşekkürler.
- Barmen** - Yine bekleriz efendim.
- Kadın** - Hoşça kalın. *(Çıkar.)*
- Barmen ve Diğerleri** - Güle güle.

(Pal, Yaço, Ege ve Cansu hala deftere bakmaya çalışmaktadırlar.)

- Barmen** - Heey, sporunuzu bahçede yapsanıza siz!
- Pal** - Birazdan çıkacağız bahçeye... *(Diğerlerine...)* Yürümeye devam ediyoruz. *(Eski yerlerine geçerler.)*
- Barmen** - *(Palyaçolara...)* Patron daha uyanmadı. Ben kahvaltı servisine bakmaya gidiyorum. Buralara göz kulak olun.

- Pal** - Tabi tabi.
Yaço - Siz hiç merak etmeyin.

(Barmen çıkar. Pal, Yaço, Ege ve Cansu birden dururlar.)

- Ege** - Görebildiniz mi?
Cansu - Ben hiçbir şey göremedim.
Pal - Ben de.
Yaço - Ben gördüm... Defter tertemiz.
Pal - Aferin Yaço! Bak, spor yapınca senin de kafan çalışmaya başladı.
Yaço - Aynen öyle.
Ege - Çıkış yapan teyze fatura istemedi.
Cansu - O hâlde babamın fatura istemesi gerekiyor.
Ege - Böylece biz de vişne lekeli defteri görmüş olacağız.
Pal - Süper!

(C. baba girer.)

- C. baba** - Günaydın çocuklar!
Cansu - Babacığım!
C. baba - Nasıl geçti geceniz?
Ege - Çok güzel bir geceydi.
Cansu - Erkenden uyuduk. Annem nasıl?
C. baba - Çok iyi. Seni bol bol öpmemi söyledi. (Öper. Sonra Ege'yi öper.) Bu öpücüğü de annenle baban sana gönderdi Egeciğim.
Ege - Teşekkür ederim.
C. baba - Eee, bir gelişme var mı?
Ege - Var.
C. baba - *(Pal ve Yaço'ya...)* Bizi biraz yalnız bırakabilir misiniz?
Cansu - Şeyy... Babacığım, Pal ve Yaço her şeyi biliyorlar.
Ege - Bize çok yardım ettiler.
Cansu - Onlara güvenebiliriz.
C. baba - Demek ekip arkadaşları da buldunuz. Peki neler yaptınız?
Ege - Harika bir plan yaptık.
Cansu - Dün akşam gizlice defterlere baktık. Pal ve Yaço Patron'un gelip gelmediğini gözetledi. Yalnız, Patron aniden gelince hemen kaçalım derken baktığımız deftere vişne suyu döktüm.
C. baba - Eee sonra?
Ege - Sonrasını bilmiyoruz.

- Pal** - Sabah müşterilerden biri otelden ayrıldı.
- Yaço** - Acelesi olduğu için de fatura istemedi.
- Pal** - Deftere spor yapma bahanesiyle bakma fırsatımız oldu.
- Yaço** - Ama defterde hiçbir iz yoktu. Ne vişne suyu lekesi ne de başka bir şey.
- C. baba** - O halde biz fatura istersek diğer defteri çıkarmak zorunda kalacaklar.
- Pal** - Aynen öyle.
- C. baba** - Aferin size. İyi bir iş çıkarmışsınız.
- Yaço** - Ee, ne zaman harekete geçiyoruz?
- C. baba** - Acele etmeyelim. Bugün hastanedeki işimiz bitiyor.
- Cansu** - Herkes iyileşti mi?
- C. baba** - Evet. Anneni ve Ege'nin babasını öğleden sonra taburcu edecekler. Döndüğümüzde de bu işin çaresine bakacağız. Şimdi ben çıkıyorum çocuklar. Durumu idare edin.
- Cansu/Ege** - Tamam.
- Pal** - Küçük müfettişler iz peşinde.
- C. baba** - Haydi hoşça kalın.
- Cansu** - Güle güle babacığım.
- C. baba** - (Pal ve Yaço'ya...) Yardımlarınız için teşekkürler.
- Pal** - Bunu yapmak bizim görevimiz.
- C. baba** - (Çıkacakken durur. Pal ve Yaço'ya..) Sizin sigortalarınız yatırılıyor mu?
- Pal** - Sigorta mı?
- Yaço** - Benim sigortalarım ara sıra öyle bir atıyor ki!...
- C. baba** - Yani burada çalışmanıza karşılık maaşın yanında sigortanız da olmalı.
- Pal** - Yalnızca maaş alıyoruz.
- C. baba** - Anlaşılan her türlü vergi kaçakçılığını yapıyor bu Patron. Neyse dersini vereceğiz ona. Ben geç kalmadan gideyim. (Çıkar.)

(Barmen girer.)

- Barmen** - Kahvaltı servisimiz başladı. (Çıkar.)
- Ege** - Kurt gibi acıktım.
- Cansu** - Ben de...
- Pal** - Ellerimizi yıkıyoruz ve doğruca kahvaltıya.

(Hep birlikte çıkarlar.)

7. SAHNE

(Patron resepsiyonda, Barmen bar bölümündedir. Ege ve Cansu deniz kıyafetleriyle girerler.)

- Cansu** - Denizi çok seviyorum.
Ege - Kumdan kale de yaparız değil mi?
Cansu - Kovalarımızı ve küreklerimizi yanımıza aldık ya. Pal ve Yaço da bizimle gelebilselerdi ne güzel olurdu!
Ege - Patron izin vermiyormuş.
Patron - Bana mı seslendiniz çocuklar?
Ege - Pal ve Yaço bizimle denize gelebilirler mi?
Patron - Gelemezler. Onların burada işleri var.
Cansu - Ama bizden başka çocuk yok ki!
Patron - Ya gelirse?

(C. anne, C.baba, E. anne ve E. baba deniz kıyafetleriyle girerler.)

- C. anne** - Hazır mısınız çocuklar?

(Ege ve Cansu sessizdir.)

- E. anne** - Neyiniz var? Denize gitmek için can atıyordunuz.
Ege - Pal ve Yaço bizimle gelemiyor!
E. baba - Onlar burada çalışıyor, Egeciğim.
Cansu - Ama bizden başka arkadaşları yok.
C. baba - Güzel bir fikrim var. Bu yakınlarda bir lunapark varmış. Akşam hep birlikte oraya gideriz. Pal ve Yaço'yu da götürürüz olur mu?
Ege - Patron izin verir mi?
E. anne - Soralım... *(Patron'a...)* Akşam lunaparka gideceğiz, Pal ve Yaço'yu da götürebilir miyiz?
Patron - Eee, bilmem.
C. anne - Çocuklar çok seviyor onları. Lütfen izin verin.
Patron - Olabilir.
E. baba - İzin verdi bakın. Haydi şimdi doğru denize.
C. baba - Masmavi sular bizi bekliyor.

(Pal ve Yaço girerler.)

- Pal** - Gidiyor musunuz?
Ege - Gidiyoruz ama size çok güzel bir haberimiz var. Akşam hep birlikte lunaparka gideceğiz.
Yaço - *(Patron'a bakar.)* Patron?
Patron - Tamam tamam, izin verdim.

- Pal** - Yaşa Patron!
Yaço - Dönme dolap, atlı karınca, uçan salıncak...
Cansu - Haydi hoşça kalın. Sonra görüşürüz.
Pal/Yaço - Güle güle.
E. baba - (*Patron'a...*) O aşçınızı tekrar uyarın lütfen. Bir kere daha hastaneye gitmek istemiyoruz.
Patron - Gereken yapıldı efendim.
C. baba - Haydi bakalım, gidiyoruz.

(*Aileler çıkar.*)

- Patron** - (*Pal ve Yaço'ya...*) Lunaparka gitmenize izin verdim diye hemen şımarmayın. Bu izni hak etmeniz gerekiyor önce. Şimdi tırmıkları alıyorsunuz ve bahçeyi temizlemeye başlıyorsunuz. Bir tane çer çöp görmeyeceğim yerde.
Barmen - Marş marş!
Yaço - Bahçe temizlemek bizim görevimiz değil ki ama...
Patron - O hâlde lunaparkı rüyanızda görürsünüz.
Pal - (Yaço'ya..) Yürü... Hem spor yapmış oluruz, fena mı?
Yaço - İstemiyorum.
Pal - Yürü dedim.

(*Pal, Yaço'yu kolundan çekerek çıkarır.*)

- Barmen** - Sonra da masaları silersiniz...

(*Yaço dönecek olur, Pal onu çekip götürür.*)

- Barmen** - Palyançolar!
Patron - Kaç kere söyleyeceğim, uğraşma şunlarla... Şu müfettişler bir şey çaktılar mı sence?
Barmen - Dünyadan haberleri yok. Aşçının kokmuş tavukları kurtardı bizi.
Patron - Biraz daha bağır da sağır sultan da duysun.
Barmen - Afedersin Patron.
Patron - Yarın sabah bir gönderelim de şunları...
Barmen - İki deftere de işledik nasıl olsa. Yani hazırız Patron.
Patron - Güzel. Sabah ola hayrola.
Barmen - Onları başımızdan savmak çok kolay olacak.
Patron - (*Güler.*) Anlaşılan bizim kadar akıllısıyla karşılaşmamışlar hiç.
Barmen - Şu Palyançolar gibi yarım akıllılar düşer onların tuzağına...

(*Kahkahalarla güler. Patron da ona eşlik eder.*)

8. SAHNE

(Ertesi sabah. Pal sabah sporu yapmakta, Yaço onu komik hareketlerle taklit etmektedir.)

- Pal** - Beni taklit etmeyi bırak.
- Yaço** - Her sabah her sabah nereden buluyorsun bu enerjiyi?
- Pal** - Canım istemese bile bedenim beni rahat bırakmıyor.
- Yaço** - *(Koltuklardan birine oturur.)* Dün gece lunapark ne güzeldi. Hayatım boyunca bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum.
- Pal** - Ben de...
- Yaço** - Hele o korku yolu yok mu? Anneciğim!... Hatırlayınca bile heyecandan kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor.
- Pal** - Amma da korkakmışsın ha...
- Yaço** - Sen de ahtapota binemedin. Ne haber?
- Pal** - Korktuğumdan değil, midem bulandığından akıllım.
- Yaço** - Hıh, onu külâhıma anlat.
- Pal** - *(Yaço'nun yanına gelir.)* Cansu ve Ege bugün gidiyorlar.
- Yaço** - Off, hatırlatmasan olmaz sanki.
- Pal** - Çok alışmıştık onlara değil mi?
- Yaço** - Desene, sıkıcı günler yeniden başlıyor.
- Pal** - Ne yazık ki...
- Yaço** - Biliyor musun? Ben burada çalışmak istemiyorum artık.
- Pal** - Delirdin mi? Başka iş olmadığını sen de biliyorsun.
- Yaço** - Bir kere daha araştırırız. Hiçbir yerde iş bulamazsak bir sirkte çalışırız.
- Pal** - Sirkte çalışmayı kolay mı sanıyorsun? Daha üç topu çeviremiyorsun.
- Yaço** - Çok çalışır yaparım.
- Pal** - Sahi mi?
- Yaço** - İstersen hemen başlayalım.
- Pal** - Bir sirkte çalışmayı hiç düşünmemiştim.
- Yaço** - Gezici bir sirk! Ohh! Ülke ülke dolaşırız. On binlerce çocukla tanışırız. Hem de çok eğleniriz.
- Pal** - Aslına bakarsan harika bir fikir. Ee, ne duruyoruz o zaman, bugün biz de ayrılalım otelden.
- Yaço** - İşte benim arkadaşım! Çak bir beşlik. *(Çakacakmış gibi yapıp Pal'i kandırır.)* He he he... Nasıl kandırdım ama.
- Pal** - Şimdi senin!...

(Yaço kaçır, Pal kovalar. Ege ve Cansu girerler.)

- Ege** - Hey ne yapıyorsunuz?
Yaço - (Kaçar.) Pal'i fena hâlde kekledim de...
Pal - (Kovalar.) Seni elime bir geçirirsem.
Yaço - O biraz zor işte.
Pal - Nasılsa birazdan nefesin kesilecek, soluk soluğa kalacaksın. O zaman ne yapacaksın bakalım?
Yaço - Sen öyle san. (Yorulmuştur.)
Pal - Ne oldu? Koşamıyorsun.
Yaço - Tamam pes ediyorum.
Cansu - Biz ne yazık ki bugün gidiyoruz.
Pal - Biliyoruz arkadaşlar.
Yaço - Biz de gidiyoruz.
Ege - Siz nereye?
Pal - Bir sirkte çalışmaya karar verdik.
Yaço - Tabi bizi çalıştıracak bir sirk bulabilirsek.
Ege - Durun bir dakika... Sanırım bu konuda babam yardımcı olabilir size.
Pal - Nasıl?
Ege - Bir keresinde sirke gitmiştik. Babam, sirk sahibiyle tanıştırmıştı beni. Babamın arkadaşymış.
Yaço - Gerçekten mi?
Ege - Evet.

(C. baba ve E. baba girerler.)

- C. baba/E. baba** - (Pal ve Yaço'ya...) Günaydın.
Pal/Yaço - Günaydın.
Ege - Babacığım, beni bir sirke götürmüştün ya?
E. baba - Hımm, ne zaman gitmiştik?
Ege - Hani sirkin sahibiyle de tanıştırmıştın.
E. baba - Şimdi hatırladım. Sirkin sahibi çocukluk arkadaşımdı.
Ege - Pal ve Yaço artık burada çalışmak istemiyorlarmış. Bir sirkte iş bulmak istiyorlarmış.
Cansu - Onlara yardım edebilir miyiz?
E. baba - Neden olmasın. Ben arkadaşımın bir görüşeyim. Hatırımı kıracağına sanmıyorum.
Ege - Yaşa babacığım!
Yaço - Ben bu işin bu kadar çabuk olacağını düşünmemiştim doğrusu.

- Pal** - Ben de...
- C. baba** - Benim de otel sahibi bir dostum var. Sirk işi olmazsa orada çalışabilirsiniz belki.
- Yaço** - Sahi mi?
- Pal** - Ne duruyoruz? Hemen eşyalarımızı toplayalım!
- E. baba** - Durun çocuklar! O işler kolay. Önce şu otel sahibine bir güzel dersini vermeliyiz.
- Ege** - Ne yapacağız?
- C. baba** - Önce ona hiç unutamayacağı bir ders vereceğiz. Ardından yasal işlemlere başlayacağız.
- E. baba** - Büyük bir ekip şu anda bizim telefonumuzu bekliyor. Telefonu açıp "Tamam, başlayın." dediğimiz anda otelciye dersini vermek için harekete geçecekler. Hatta anneleriniz bile plana dahil oldular.
- Cansu** - Nasıl?
- E. baba** - O kadarı sürpriz. Bekleyin ve görün. Siz üzerinize düşen görevi yaptınız, şimdi sıra bizde.
- C. baba** - İlk olarak şu defter meselesini netleştirmemiz gerekiyor.
- E. baba** - Tabi Pal ve Yaço'nun sigorta meseleleri de var.
- Ege** - Barmen de alışveriş sonrası eğer biz istemezsek hiç fiş vermiyor.
- Cansu** - Hatta bunun için pazarlık ediyor.
- C. baba** - Her şekilde vergi kaçırıyolar anlaşılan.
- E. baba** - Görsünler bakalım vergi kaçırmanın ne demek olduğunu.

(Hepsi resepsiyonun önüne geçerler. E. baba resepsiyon ziline basar.)

- C. baba** - Kimse yok mu? *(Resepsiyon ziline basar.)*

(Patron ve Barmen girerler. Barmen bara geçer.)

- Patron** - Günaydınlar efendim.
- C. baba** - Günaydın.
- E. baba** - Biz çıkış yapmak istiyoruz da...
- Patron** - Hay hay efendim. *(Defteri çıkarır.)*
- C. baba** - Fatura keseceksiniz değil mi?
- Patron** - Bu da soru mu efendim? Biz müşterilerimiz sormadan faturalarını hazırlarız. *(Defteri açar.)* Şuraya... *(Durur.)* Burası... *(Afallar.)* Barmen!
- Barmen** - Buyur Patron!
- Patron** - Çabuk buraya gel.
- Barmen** - *(Resepsiyona geçer.)* Emret Patron.
- Patron** - Buraya meyve suyunu kim döktü?

- Barmen** - Bilmiyorum Patron!... Vişne suyu mu bu?
- Patron** - Kim burada vişne suyu içti?
- Barmen** - Ben içmedim.
- Patron** - Kusura bakmayın efendim. Bir hata olmuş.
- E. baba** - Önemli değil de, isimlerimiz okunmuyor orada.
- Patron** - Ben kaydınızı yeniden yapayım. Kimliklerinizi alabilir miyim?
- (C. baba ve E. baba kimliklerini verirler.)
- Patron** - İki dakika koltuklarda istirahat buyurun. Ben hemen kayıtları yeniliyorum.
- (C. baba, E. baba, Cansu, Ege, Pal ve Yaço koltuklara otururlar.)
- C. baba** - (Cep telefonunu çıkarır. Arama yapar.) Alo!... Tamam başlayın... (Telefonu kapatır.)
- Cansu** - Ayy çok heyecanlı!
- Ege** - Neler olacak acaba?
- E. baba** - Bekleyip göreceğiz.
- C. baba** - (Patron'a...) Bize bir taksi çağırır mısınız?
- Patron** - Derhal efendim. (Ahizeyi kaldırır. Birkaç kez kapatıp açar.) Hay Allah! Aksilik. Telefon hatları kapanmış. (Cep telefonundan arama yapar.) Hıh, çalıyor... Taksi durağı mı?... Beni tanıdın mı?... Benim otele bir taksi gönderiver... Acele olsun... Bekliyorum... İyi günler... (Oturanlara...) Taksi geliyor efendim.
- E. baba** - Teşekkür ederiz.
- C. anne** - (Bornozuyla iner.) Bu ne rezalet. Duştayken sular kesiliverdi. Yedek deposu yok mu bu otelin?
- Patron** - Sular mı kesildi? Ne tuhaf bir sabah! Kusura bakmayın efendim. Hemen ilgileniyorum. (Barmen'e...) Git kontrol et bakayım vanaları. Bozulmuş falan olmasın.
- Barmen** - Hemen bakıyorum. (Çıkar.)
- E. anne** - (Girer.) Ayy bana bir şeyler oluyor? Bu kez de ben mi zehirlendim yoksa? Ahhh karnım!
- Ege** - Anneciğim!
- E. baba** - Hemen bir ambulans çağırın.
- Patron** - Derhâl efendim! (Ahizeyi kaldırır.) Telefon çalışmıyor!
- E. anne** - (İki büklüm olur.) Mideme bir şey saplanıyor sanki.
- Patron** - (Cep telefonunu çıkarır.) Yüz on ikiydi değil mi?
- C. baba** - Evet. Hemen arayın.
- Patron** - Arıyorum... Alo!.. Acil servis mi?... Bir ambulans lâzım!... Çok acil!... Ne? Ambulans kalmadı mı? Nasıl olur? Terslikler üst üste geliyor.... Neyse ki taksi çağırmıştık.

- Barmen** - (*Gelir.*) Sular tamamen kesilmiş.
C. anne - Bu ne rezillik!
C. baba - Koskoca otelin yedek su deposu olmaz mı hiç?

(*Pal, Yaço, Ege ve Cansu durumu anlamışlar bir köşede gülerek olayları izlemeye başlamışlardır.*)

- E. anne** - Ahh karnım!
E. baba - Nerede kaldı bu taksi?

(*Patron'un cep telefonu çalar.*)

- Patron** - (*Yanıtlar.*) Alo! Evet benim... Ne? Yollar mı kapanmış? Alt yapı çalışması mı? Nasıl olur? Taksi gelmiyor demek? Başka bir yoldan gelsin... Otele gelen tüm yollar kapanmış mı? Aman Allahım!...

(*Otel bölümünden bağırsız çağırış sesleri gelir.*)

- Patron** - Ne oluyor orada?!

(*Barmen çıkar.*)

- Patron** - Yollar kapanmış. Taksi de gelemiyor. (*Gülmeye çalışır.*) Ne tuhaf değil mi?
E. baba - Onu bunu anlamam. Eğer eşime bir şey olursa ömür boyu hapiste yatarsınız.
Patron - Aman efendim!
C. anne - Ben böyle kalacak mıyım?
Patron - Sular şimdi gelir. Lütfen sakin olun!

(*Barmen girer.*)

- Barmen** - Felâket, felâket!
Patron - Ne oldu?
Barmen - Elektrikler kesilmiş. Müşteriler asansörde kalmışlar.
Patron - Olamaz, olamaz, olamaz!
C. baba - Hemen bir çözüm bulun! Eşim banyo yapamıyor.
E. baba - Çabuk eşimi hastaneye yetiştirin.
Barmen - Asansörde kalanlar bas bas bağılıyor.
Patron - Olamaz! Telefonlar kesik! Su yok! Yollar kapanmış! Hastanede ambulans yok! Elektrikler kesilmiş! Çıldıracağım! (*Fenalaşır.*) Ay bana bir şeyler oluyor. (*Bayılır.*)
Barmen - Patron! Patron! (*Tokatlar.*) Patron!

(*C. baba, C. Anne, E. baba, E. anne Barmen'in üstüne yürürler.*)

- Barmen** - Durun! Gelmeyin! Anneciğim! (*Kaçar.*)

- C. baba** - Görev tamamlandı. Şimdi herkes yerine.
Cansu - Biz?
E. baba - Deftere kaydederken oturuyorduk ya... Yine aynı pozisyonda oturuyoruz.

(*E. anne ve C. Anne giderler. Dışarıdaki gürültüler kesilir. Sahnedekiler yerlerini alır.*)

- C. baba** - (Cep telefonuyla arama yapar.) Alo! Görev başarıyla tamamlandı.

(*C. baba ve E. baba Patron'u ayıltmaya çalışırlar.*)

- E. baba** - Beyefendi! (*Tokatlar.*) Kendinize gelin, beyefendi!
C. baba - Beyefendi!
Patron - (*Ayılır.*) Hı? Neredeyim ben? Telefon, su, yol, ambulans, elektrik...
E. baba - Ne sayıklıyorsunuz beyefendi?
Patron - Yaklaşmayın. Benim bir suçum yok.
C. baba - Ne suçu beyefendi? Bizim kaydımızı yenileyecektiniz. Birden bayılıverdiniz?
Patron - Ne? (*Telefonu kaldırır.*) Çalışıyor. (*Elektrik düğmesine basar.*) Elektrikler de gitmemiş. (*C. baba'ya...*) Peki ya eşiniz?
C. baba - Eşim yukarda banyo yapıyordu. Neredeyse gelir.
Patron - (*E. baba'ya...*) Sizin eşiniz? Karın ağrısı?
E. baba - Birden fenalaşıp bayıldınız. Anlaşılan bir sürü kabus görmüşsünüz. Bence hemen bir doktora gitmelisiniz.
Patron - Ama ambulans yok.
C. baba - Ambulans mı yok? Yüz on ikiyi hangi saatte ararsanız arayın mutlaka ambulans vardır.
E. baba - Bizim işlemlerimizi tamamlayabilecek misiniz?
Patron - Tuhaf! Az önce... Gördüklerimin hepsi rüyaymış demek?...
C. baba - Kötü bir rüya.
Patron - Ohh... Bir an öyle korktum ki? (*Toparlanır.*) Hemen işlemlerinizi tamamlıyorum efendim.
C. baba - Fatura kesmeyi unutmayın.
Patron - Kesiyorum efendim. (*Kayıt işlemlerini bitirir.*) Buyurun kimliklerinizi.

(*C. baba ve E. baba kimliklerini alırlar.*)

- Patron** - Ve bu da faturanız.
C. baba - (*Ücreti uzatır.*) Her şey için teşekkürler.
E. baba - (*Ücreti verir.*) Buyurun.
Patron - (*Ücreti alır.*) Yine bekleriz.

(Kapı açılır. Taksi şoförü girer.)

- Şoför** - Merhaba! Bir taksi çağırmışsınız?
Patron - Taksi mi?! Biz mi?!
Şoför - Yollar kapalıydı da abi. Bizim duraktan seni arayacaklardı. Niye tuhaf tuhaf bakıyorsun? Aramadılar mı yoksa? Geç kaldıysam özür dilerim abi. Yol açılır açılmaz bastım gaza geldim.
Patron - Yollar kapalı mıydı?! Telefon! Rüya! Kabus! Su! Ambulans! Elektrik!
 (Yeniden bayılır.)
Şoför - Abi ne oldu ya? Ben ne dedim ki şimdi?
C. baba - Taksi bizim için çağırıldı. Hemen geliyoruz.
Şoför - Tamam abi. Bekliyorum. (Çıkar.)
C. baba - Sanırım dersini aldı. Ne dersiniz çocuklar?
Ege - Süper oldu.
Cansu - Film gibi.
Pal - Böyle dersi ilk kez görüyorum.
Yaço - Bir kere daha yapalım mı?
E. baba - Bu kadarı ona yeter. Vergi ödemenin ne kadar önemli olduğunu anlamıştır herhâlde. (Cebinden evrakları çıkarır.) Şimdi yasal işlemlerin bir an önce başlayacağına dair tebligatı da yazalım...
Cansu - Yani o ayılmadan mı?
C. baba - Aynen öyle. Pal ve Yaço siz de eşyalarınızı toplayın.
Pal - Zaten birkaç parça eşyamız var. Hemen geliyoruz.

(Pal ve Yaço çıkarlar.)

- E. baba** - (Yazdığı kağıdı Patron'un başucuna bırakır.) Çocuklar burada vergi kaçırıldığını sizin sayenizde tespit ettik. İkiniz de çok büyük bir iş başardınız doğrusu.
C. baba - Aferin küçük müfettişler. Size güvenildiğinde neler yapabileceğinizi gösterdiniz.
Cansu - Teşekkür ederiz babacığım.
Ege - Yeni görevlere şimdiden hazırız!
E. baba - Büyük bir ödülü hak ettiniz.

(E. anne ve C. Anne valizlerle gelirler. Hemen arkalarından Pal ve Yaço girer.)

- E. anne** - Bekletmedik umarım.
E. baba - Tebrik ederim. Rollerinizi kusursuz oynadınız.
Pal - Biz de hazırız.
C. baba - Haydi gidiyoruz.
Yaço - Bir taksiye sığabilecek miyiz?
E. baba - Bir taksi olduğunu kim söyledi. Dışarıda iki taksi bizi bekliyor.
Ege/Cansu - Süper!

C. baba - Şışt sessiz olun.

(Hepsi birden çıkar. Patron kendine gelmeye başlar.)

Patron - Ihh! Yol, su, elektrik, ambulans, telefon...

Barmen - *(Arkasına bakarak girer.)* Patron!

Patron - Ahh, kafam kazan gibi!

Barmen - İyi misin Patron?

Patron - Nereden geliyorsun sen?

Barmen - Sen bayılınca hepsi benim üzerime yürüdüler. Ben de çaresiz kaçtım.

Patron - Bayılınca mı?

Barmen - İki taksinin otelin önünden hareket ettiğini gördüm.

Patron - Müfettişler!

Barmen - *(Önüne bırakılan evrakı görür.)* Bu nedir?

Patron - *(Okudukça gözleri büyür.)* İşte şimdi ayvayı yedik!

Barmen - Ne olmuş?

Patron - Vergi kaçırdığımıza dair yasal işlemler başlatılacaktı.

Barmen - Ohh! İyi yapmışlar. Vallahi hak ettik biz.

Patron - Doğru. Hak ettik. Yahu bu müfettişler hiçbir denetleme yapmadan nasıl bildiler vergi kaçırdığımızı?

Barmen - Defterdeki vişne suyundan.

Patron - Vişne suyu mu?

Barmen - Çocuklar!...

Patron - *(Gözü fal taşı gibi açılmış...)* Küçük müfettişler!

FİNAL ŞARKISI

(MEMLEKET)

Kıssadan hisse dedik
Bir hikâye dinlettik
Anlayana sivrisinek saz
Anlamayana davul zurna az
Seviyorsan ülkeni
İstiyorsan hürriyet
Ödeyeceksin vergini
O zaman özgür kalır memleket

IŞIK

SON

Rumuz
FİKOM

Oyunun Adı
KARINCA KARARINCA

(ÜÇ PERDE)

Yazan
AHMET HALDUN TERZİOĞLU

ROLLER

KRAL KARINCA

VEZİR KARINCA

KRALİÇE KARINCA

PRENSES KARINCA

SEKRETER KARINCA

I.ASKER KARINCA

II. ASKER KARINCA

BİLGİN DEDE

VERGİ MEMURU KARINCA

BİRİNCİ PERDE

SAHNE

Karınca Ülkesinin Kralının Taht odası:

Kabartmalarla ve duvarlarda oluşturulan kaya görüntüleri ile yeraltındaki bir karınca yuvası odası.

Odanın sağ tarafında çapraz duran geniş ve gösterişsiz bir taht. Bu tahtın sağında daha küçük ve biraz aşağıda kraliçe tahtı... Önünde küçük ve gösterişsiz bir masa, masanın üzerinde eski tip yazı takımı, üst üste yığılmış çok miktarda kâğıtlar. Sağ tarafta, tahtın sol tarafında büyük bir kitaplık, içinde ise çok sayıda rengârenk kalın klasörler, kalın kanun kitapları vs.

Yerde eski bir halı ve tahtın karşısında biraz çapraz duran iki küçük misafir koltuğu...

Tam karşı tarafta kalın ama kalitesiz perdelerle süslenmiş büyük bir pencere. Duvarlarda birkaç kalitesiz çerçeveli resim ve büyük bir saat...

Solda yine perdelerle süslenmiş kapı...

Perde açıldığında Kral Karınca tahtında oturmaktadır.

Yapısı ve kıyafeti ile dikkat çekicidir. Başında iki uzun anten, beli ince gösteren çizgili sarı bir giysi, kalın siyah kemer ve torba gibi, top şeklinde belirgin poposu ile komiktir. Başında tacı ve sırtında pelerini vardır. Her haliyle yorgun olduğunu belli etmektedir. Masa üzerinde yığılı kâğıtları teker teker incelemekte ve tasnif etmeye çalışmaktadır. Oldukça uykusuzdur ve sık sık esner. Bir süre sonra başını kaldırır.

Kral Karınca - *(Gülümseyerek) Çokyoruldum. Dün gece hiç uyumadım (Gerinerek esner). Biraz ara vermem gerek. Bu arada sizinle sohbet edelim. Ne dersiniz? (Seyircinin cevabını bekler) Ülkem gittikçe genişliyor. Halkım kalabalıklaşıyor. (Ayağa kalkar ve komik şekilde yürüyerek konuşur) Ülkemde kaç karınca yaşıyor biliyor musunuz? (Bir süre cevap bekler) Tahmin bile edemezsiniz. Tam on beş milyon karınca! Yaa... Ben bu on beş milyon karıncanın kraliyim. Çok kalabalık bir ülkedir ülkem ama hiçbir karıncayı otururken ya da yatarken göremezsiniz. Herkes Karınca Kararınca bir şeyler yapar. Sürekli çalışır ve üretirler. (Derin bir nefes alır) Ben de onlara hizmet etmek için gece gündüz demeden çalışıyorum. Çünkü görevim bu: Halkımın mutluluğu. Ama son günlerde büyük bir hoşnutsuzluk hissediyorum karınca kardeşlerimin arasında. Sanki bir şeyler iyi gitmiyor. Sanki hepsi mutsuz (Yüzünde mutsuzluk belirtileri) Kendi kendilerine düşünüp duruyorlar. Onların mutsuzluğu beni*

çok üzüyor. Derdini anlatmayan derman bulamaz ki? Öyle değil mi? *(Seyircinin cevabını bekler)* Aslında bu kadar çok çalışan, bu kadar çalışkan ve üretken olan bir toplumun çok mutlu olması gerekir. Biz; ağustos böceğine ders vermiş bir ulusuz *(Gururlanır)*. Ona bile örnek olduk çalışma konusunda biliyor musunuz? *(Gülerek)* Artık yazlarını saz çalarak geçirmiyor. *(Güler)* Geçen gün onu görmüş bir grup karınca kardeşim. Sırtında yiyecek... Kan ter içinde evine yiyecek taşıyormuş Ağustos Böceği. Sormuş bizimkiler "Artık saz çalmıyor musun ağustos böceği kardeş?" diye. Ne cevap vermiş dersiniz? *(Sesini değiştirir)* "Çalışıyorum tabi ama sadece boş zamanlarımda" *(Kahkahalarla güler)* Ya! Söyledim ya, biz ağustos böceğine bile çalışmayı öğreten bir ulusuz. *(Gururlanır. Sonra birden morali bozulup çöker)* Ama neden bu mutsuzluk. Bu sessizlik neden? Neden eskisi gibi neşeli değil karıncalar? Bir sürü sorunumuz var ve ben bunlara çözüm bulamıyorum. Acaba o nedenle mi mutsuzlukları? *(Ağlamaklı)* Yoksa artık beni sevmiyorlar mı? *(Tak, Tak, Tak, kapı çalınır. Hemen komik bir acelelilikle tahtına oturur. Tahtında üstünü başını düzeltir. Tacını kontrol eder. Kendine bir hava vererek, bağırır)* Girin. *(Kapı yavaşça açılır)* Ooo, siz miydiniz Sayın Vezir Karınca?

- Vezir Karınca** - *(Yaşlıca, normalden biraz büyük olan başını sağa sola ve aşağı yukarı devamlı titreterek sallar ve konuşurken bunu daha belirgin yapar. Başınca kocaman bir kavuk vardır ve antenleri bu kavuktan dışarı çıkmaktadır. Komik ve titrek bir sesi vardır. Ellerini önünde bağlar. Hemen her konuşmasından sonra sürekli aynı tipik hareketi tekrarlar: Kafasını sallayarak salona döner ve "Ben ne yapayım?" anlamında ellerini yana açar. Sonra eski haline dönüp yine ellerini önünde bağlar.)* - Evet! Benim Sayın Kralım. *(Tipik hareketini yapar. Sonra birkaç adım atar ve elindeki çok sayıdaki kâğıtları Kral'ın önündeki masaya bırakır. Saygı ile geri çekilir.)*
- Kral Karınca** - Çok erken değil mi görüşmemiz için Sayın Vezir? Yanılmıyorsam öğlene doğru bir görüşme yapacaktık sizinle...
- Vezir Karınca** - *(Sanki beklemediği bir soru sorulmuş gibi tipik hareketini yapar.)* Zaten öğle oldu Sayın Kralım! Galiba siz yine uyumadınız ve zamanı unuttunuz. Neredeyse çalışan karıncalar öğle yemeği tatili verecekler ve yemeklerini yiyecekler. *(Tipik hareket)*
- Kral Karınca** - *(Garip bir şaşkınlık ile.)* Ne? O kadar oldu mu? Ah bu işler! Bu kadar çalıştım ama hala bir sürü dilekçe var önümde. Bir sürü çözülecek sorun var. *(Biraz imalı)* sen de ha bire yenilerini getirip duruyorsun bana. Maşallah kâğıt nakliyecisi gibisin.
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini tekrarlar.)* Biliyorsunuz benim işim bu Sayın Kralım ve bu görevi bana siz verdiniz. Halkınız şikâyetlerini ve isteklerini *(İki eliyle göstererek)* küçük küçük kâğıtlara yazıp yazıp sizin buyruğunuz üzerine sokak başlarına koyduğunuz *(İki*

eliyle abartılı bir şekilde göstererek) büyük, çok büyük sandıklara atıyorlar. Bendeniz de (Tipik hareketini yaptıktan sonra iki eliyle kendisini işaret eder) bendeniz de sabah erkenden yanıma iki yardımcımı alıp yola çıkıyorum (Öksürür) sandıkları teker teker (Eliyle abartılı olarak göstererek) açıyorum ve o küçük küçük kağıtları alıp size getiriyorum. (Tekrar öksürür)

- Kral Karınca** - Biliyorum Sayın Vezir. Yıllardan beri ...
- Vezir Karınca** - *(Sözünü keser. Eliyle işaret ederek.)* Ta... On yıllardan beri... *(Öksürür. Tipik hareket)*
- Kral Karınca** - *(Biraz tedirgin, kekeler)* E... Evet! On yıllardan beri. *(Hareketlenip ayağa kalkar)* ve bu görevi çok büyük bir başarı ile yerine getiriyorsunuz Sayın Vezir Karınca.
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yapar. Alaycı konuşur.)* Büyük bir başarı? Sabah erkenden çıkıyorum. Yanımda iki yardımcım *(Sağını ve solunu biraz geriye doğru işaret eder)* Gidiyoruz. Büyük büyük sandıkları açıyoruz. *(Eliyle işaret ederek)* Küçük küçük kâğıtları alıyoruz ve size getiriyoruz. Büyük başarı! *(Tipik hareket)* Peki, sonra...
- Kral Karınca** - *(Kekeleyerek)* Sonra, sonra... Ben bu kâğıtları yani karıncaların dilekçelerini teker teker sabahlara kadar okuyorum.
- Vezir Karınca** - Peki! Ya sonra Sayın Kralım... *(Tipik hareket)*
- Kral Karınca** - *(Sıkıntılı.)* Sonra, sonra... Sekreter Karınca onları konularına göre sıralıyor ve dosyalıyor. *(Heyecanla dolaba yaklaşır ve kalın klasörlerden birini alır)* Bakın! Hepsi burada. Düzenli olarak dosyalanmış. *(Üzerindeki okur)* Bu geçen yılın taleplerinden... Bak bak! Burada ne yazıyor: eğitim konusundaki şikâyetler. *(Başka bir klasör alır)* Bakın Sayın Vezir! Burada da sağlık problemleri hakkındaki şikâyetler var. *(Hızla, diğer klasörleri teker işaret eder)* Bu ulaşım ve yol şikâyetleri, aydınlanma, eğitim, güvenlik... *(Vezire döner)* Gördünüz mü? Hepsi sıralanmış, düzenlenmiş ve dosyalanmış.
- Vezir Karınca** - *(Alaycı. Tipik hareketini tekrarlar)* Evet! Hepsi sıralanmış, düzenlenmiş ve dosyalanmış. Ne kadar güzel!
- Kral Karınca** - Evet! İşte gördüğün gibi... Daha ne yapayım?
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yaparak)* Çok güzel bir dosyalama sistemi efendim. Ama eğer dosyalama işi problemleri çözmeye yetseydi. Peki, Sayın Kral'ım genelde hep aynı karıncaların aynı şikâyetleri yazdığının farkında mısınız acaba? *(Seyirciye dönüp aynı tipik hareketini yapar)*
- Kral Karınca** - *(Telaşlı)* Evet! Tabii! Bazı karınca vatandaşlar sürekli aynı şeyleri yazıp duruyorlar. Bıkmadan usanmadan. Sanki aynı dilekçeden fotokopi çekmişler ve hemen her gün bu dilekçeyi kutulara atmaya görev bilmişler gibi.

- Vezir Karınca** - Ama Sayın Kralım, bir vatandaşın görevi değil midir aksayan konuları size iletmek? *(Tipik hareketini yapar)*
- Kral Karınca** - Öyle tabii de... Aman canım bir karınca bu kadar da ısrarlı olmaz ki. Değil mi ama?
- Vezir Karınca** - Öyle ise emir buyurun hemen o sandıkları kaldıralım ve dilekçe yazma işini durduralım. Böylece ben de bu yaştan sonra her gün o kadar yolu gidip *(Elleri ile abartarak)* kocaman sandıkları açmaktan, *(Eliyle işaret ederek)* küçük küçük kâğıtları toplayıp size getirmekten kurtulurum. *(Tipik hareketini yapar)*
- Kral Karınca** - Olur mu hiç öyle şey canım? Bu, bu bir hizmet... Yoksa ben nasıl haberdar olurum ülkemde olanlardan. Bu sayede öğreniyorum her şeyi. Yok! Olmaz öyle şey...
- Vezir Karınca** - O halde *(Hareketlerini komikleştirerek)* Ben yine her gün *(İşaretlerle anlatır. Tipik hareketini yapar, sonra ellerini önüne bağlayıp başını eğer)*
- (Kapı çalınır)*
- Kral Karınca** - Gir...
- Sekreter Karınca** - *(Çok neşeli şekilde içeri girer. Renkli karınca kıyafetini etekle takviye etmiştir. Elinde kalem diğer elinde ise not alacağı defteri vardır. Girince dizlerini kırıp reverans yapar)* İyi günler Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - *(Umursamaz davranır)* İyi günler, iyi günler Sekreter Karınca...
- Sekreter Karınca** - *(Biraz bozulur bu umursamaz tavırla)* Sayın Kralım bugün pek iyi değiller galiba?
- Kral Karınca** - İyiyim, iyiyim. Hadi geç otur...*(Karşıdaki koltuğu işaret eder.)*
- Sekreter Karınca** - *(Koltuklardan birine oturur. Dosyasını dizine koyar. Eline kalemi alır ve yazmaya hazır bekler.)* Sayın Kralım, bugün hangi şikayetten başlayacağız dosyalamaya? Ben hazırım.
- Kral Karınca** - *(Göz ucuyla masanın üzerindeki dilekçe yığınınına bakar)* Bilmem... *(Vezire döner)* Tamam Sayın Vezir! Siz çikabilirsiniz...
- (Vezir kendine tipik hareketlerle kafasını sallayarak ellerini açarak, küçük adımlarla çıkar)*
- Sekreter Karınca** - Sizi bugün çok sıkıntılı gördüm Sayın Kralım... Eğer yorgunsanız daha sonra dosyalayalım dilekçeleri... Nasılsa hepsi dünkü dilekçelerin aynısıdır.
- Kral Karınca** - *(Tahtına doğru yürür yavaşça. Oturur ve masanın üzerindeki kâğıtlardan birini alır. Sesi üzgündür. Adeta kendi kendine konuşur.)* Evet! Nasılsa hepsi dünkülerin aynısıdır! Ben okumaya ve dosyalamaya bıktım ama halkım yazmaya ve şikâyet etmeye bıkmadı. Neden? Çünkü sadece okuyor ve kaldırıyorum dosyasına. *(Derin nefes alır)* Vezir Karınca çok haklı... Bir çözüm bulmadıktan

sonra onlar yazsınlar, ben okuyup dosyalayayım. *(Elindeki kağıdı okur)* Mesela bu, Terzi Karınca'nın bilmem kaçınıcı dilekçesi... Ne yazıyor Terzi Karınca: Dükkanının önündeki yol çok darmış da. Giysi diktirmeye gelen karıncalar bu yoldan geçerken çok zorlanıyorlarmış da.

Sekreter Karınca - *(Söylenenleri yazmaktadır.)* Evet! "Giysi diktirmeye gelen karıncalar bu yoldan geçerken çok zorlanıyorlarmış da." Yazdım Sayın Kralım. Şimdi bunun karşısına dün yazdığım gibi "Ulaştırma Dosyasına" notunu koyuyorum ve...

Kral Karınca - *(Onu duymadan kendi kendine konuşmaya devam ediyor.)* Yolun genişletilmesini istiyor. En azından kendisinin yapacağı çalışmaya destek olunmasını bekliyor. İşte böyle binlerce istek var. Bunları karşılamak için ne para var ne alet ne de eleman. Nasıl yapacağım ben bunları? Hangi parayla?

Sekreter Karınca - *(Şaşırmıştır. Telaşlanır)* Bunları, bütün bu söylediklerinizi de yazacak mıyım Sayın kralım? Nereye yazacağım? *(Ağlamaklı)* Burada o kadar yer yok ki yazacak. Hem, dün yazmamıştık bunları...

Kral Karınca - *(Onu duymadan kendi kendine konuşmaya devam etmektedir. Masa üzerinden bir kağıt daha alır.)* İşte bir tane daha. Bu da her zaman gelen şikâyetlerden birisi... Bunu da Baş Doktor Karınca yazmış. Diyor ki "Artık bu küçük sağlık ocağı ile hizmet vermek mümkün değil. Mutlaka yeni bir hastane yapmak, yeni aletler almak, yeni doktorlar ve hemşireler bulmak zorundayız... Zorundayız... *(Sesini yükseltir)* Evet! Biliyorum zorundayız ama nasıl?

Sekreter Karınca - *(Artık iyice ağlamaklı)* Ama, ama... Ben bunların hepsini yazamıyorum ki Sayın Kralım... Lütfen biraz yavaş...

Kral Karınca - *(Onu yine duymaz. Masadan bir kağıt daha alır)* Buyurun işte... Öğretmen Karınca'nın dün ve daha önce yazdıklarının bir kopyası daha... Sadece tarihi değişik bir dilekçe. Ne diyor Öğretmen Karınca? "Okul küçük" *(Sesini yükselterek)* biliyorum... "Sınıflar çok kalabalık" biliyorum, "Sıralar araç gereçler çok eski" biliyorum. "Yeni derslikler, hatta yeni okullar, yeni öğretmenler, araç, gereç gerekli" *(Bağırarak)* biliyorum...

Sekreter Karınca - "Biliyorum"...

Kral Karınca - *(Sekreter Karınca'nın sesini bu kez duyar. Kendine gelir)* Ne? Neyi? Neyi biliyorsun?

Sekreter Karınca - *(Korkarak)* Hiçbir şeyi Sayın Kralım.

Kral Karınca - *(Kızarak.)* O zaman neden "Biliyorum" diyorsun?

Sekreter Karınca - Ben sizin söylediklerinizi yazıyorum efendim. Elimden geldiğince hızlı... *(Gülümsemeye çalışır)* Belki siz okumakta zorlanırsınız. O zaman ben gelip okurum. Ya da temize çeker getiririm. O kadar hızlı yazdırdınız ki bu sefer Vallahi yetişmekte çok zorlandım Sayın Kral'ım.

- Kral Karınca** - Ne yazması? Ne diyorsun sen Sekreter Karınca Hanım?
- Sekreter Karınca** - (*Şaşkın*) Her gün yaptığımız gibi Sayın Kral'ım. Siz dilekçeleri okuyorsunuz ben de dosyalanmak üzere not alıyorum. Bakın en son (*Kral gibi konuşmaya çalışarak*) "Araç ve gereç gerekli, biliyorum" yazdım.
- Kral Karınca** - Neden yazdın ki bunları? Ben sana yazmanı söyledim mi? Sadece düşünüyordum.

(*Bu esnada kapı çalınır*)

- Kral Karınca** - Gir...

(*İçeriye elinde uzun, komik, püsküllü bir mızrak olan, rengarenk giyinmiş I. Asker Karınca girer. Çok aceleci ve şaşkındır. Girince ayakları dolanır az kaldı düşecektir. Aşırı saygı içinde garip ve komik hareketler yapar*)

- Kral Karınca** - Ne vardı Nöbetçi?
- I. Asker Karınca** - (*Esas duruşta. Bağırır*) Sayın Kral'ım, Kraliçem ve kızınız işinizin bitip bitmediğini merak ediyorlar. Kendileri sizinle görüşmek istiyorlarmış.
- Kral Karınca** - (*Kulaklarını kapatır.*) Bağırma be adam! Sağır değiliz ya! (*Kendi kendine konuşur*) Hım. Evet! İşlerden dolayı kaç gündür ihmal ediyorum onları da... (*Sesini yükseltir*) Tamam! Şimdi işim bitecek. Kendilerini beklediğimi söyle Asker!
- I. Asker Karınca** - (*Yine bağırır*) Emredersiniz Sayın Kralım (*Geri geri çıkarken yine tökezler. Acemice hareketler yapar*)
- Kral Karınca** - Bağırma dedim ya be adam. Öff...(*Sekreter karıncaya döner*) Sekreter Karınca Hanım...
- Sekreter Karınca** - (*Ayağa kalkarak*) Buyurun Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - Bugün yazdığınız her şeyi iptal edin. Çalışmamıza bir süre ara verelim. Bu şekilde olmayacak galiba. Ben bir çözüm bulana kadar... Bir çözüm... (*Kendi kendine konuşur*) Bakalım bir çözüm bulabilecek miyim? (*Sesini yükseltir*) Gidebilirsiniz Sekreter Karınca Hanım...
- Sekreter Karınca** - (*Şaşkın*) Ama... Şey... Bugünkü dilekçeleri kaldırayım mı efendim?
- Kral Karınca** - Yok! Öyle kalsınlar. Teşekkür ederim.
- Sekreter Karınca** - (*Dizlerini büküp başını eğerek selam verir.*) İyi günler efendim. (*Geri geri çıkar*)
- Kral Karınca** - (*Kendi kendine konuşur. Sıkıntılıdır.*) Off... Ne yapacağım ben şimdi? Bütün gözler üzerimde. Bir çözüm bulmalıyım. Herkes her şeyi benden bekliyor (*Ellerini kaldırır ve dua eder*) Allah'ım bana yardım et! Halkıma yararlı bir kral olmamı sağla...

(Kapı çalınır ve sonra açılır. Kraliçe Karınca oldukça gösterişli uzun, bir elbise içindedir. Başında tacı vardır. Yanında da henüz altı yaşında olan Prenses Karınca girer)

- Prenses Karınca** - *(Koşarak babasına sarılır.)* Babacığım...
- Kral Karınca** - *(Diz çöker ve kızını kucaklar.)* Kızım. Canım benim. Çok özledim seni.
- Kraliçe Karınca** - *(Biraz sinirlidir.)* Aynı çatı altındayız ama eşimi göremiyorum. Kızım da babasına hasret kaldı kaç gündür. Görüyor musun nasıl özlemiş sizi.
- Kral Karınca** - *(Ayağa kalkarak eşine yaklaşır. Kızının elinden tutmaktadır.)* Çok ama çok haklısın hayatım. İşlerimden dolayı sizi çok ihmal ettim. Ama inanın dün gece hiç uyumadım. Hadi oturalım ve konuşalım. *(Kızını elinden tutarak tahtına doğru yürür. Kızını kucağına alır. Kraliçe hala ayakta ve mutsuzdur)*
- Kraliçe Karınca** - Çok merak ediyorum. Sabahlara kadar ne yapıyorsun canım? Uzun zamandır ne bir eğlenceye gittik, ne de pikniğe çıktık. Kızımız da çok sıkıldı. Kapalı kaldık burada.
- Kral Karınca** - *(Kızına sarılarak)* Canım kızım benim. Onu çok ihmal ettiğimin farkındayım ama *(Masa üzerindeki mektupları gösterir)* baksanıza... O kadar çok işim var ki. İnanır mısın hayatım, her gün bu kadar dilekçe geliyor ve ben bir çözüm bulamıyorum bunlara. *(Kızını tahta oturtur ve ayağa kalkar)*
- Prenses Karınca** - Bunlar ne babacığım?
- Kral Karınca** - Devlet işleri kızım. Halkımızın arzuları, şikâyetleri... Dilekçeler.
- Prenses Karınca** - Neden bunları kâğıtlara yazıyorlar babacığım?
- Kral Karınca** - Bak kızım, yıllar önce meclisimizde bir karar aldık. Hemen her sokak başına büyük sandıklar koyduk. Karıncalar isteklerini, şikâyetlerini kâğıda yazıyorlar. Bu sandıklara atıyorlar. Vezir Karınca'da her gün onları toplayıp bana getiriyor.
- Prenses Karınca** - Peki, neden onlarla yüz yüze görüşmüyorsun babacığım?
- Kral Karınca** - *(Sevinerek)* Benim akıllı kızım. Ne kadar güzel sorular soruyor. Değil mi karıcığım?
- Kraliçe Karınca** - *(Gururlanarak)* Annesine çekmiş. Neden şaşırıyorsun ki?
- Kral Karınca** - Haklısın karıcığım. *(Biraz istihzalı)* Aynı sen. *(Kızına döner)* Bak kızım! Sana neden bu yolu seçtiğimi, neden karıncalarla yüz yüze konuşmadığımı anlatayım. *(Ayağa kalkıp konuşmaya başlar. Fonda müzik duyulur. Sahne değişik renklerle aydınlatılır)* Biz karıncalar çok ama çok kalabalık bir toplumuz. Hemen her yerde varız. Yaşadığımız yer; yerin altında sonsuz dehlizler, koridorlar ve odalardan oluşur. Çok kalabalık olmamız güçlü kılar bizi. Birlikte her güçlüğe, her zorluğa göğüs gereriz. Düşmanlarımızdan bu gücümüz sayesinde korunuruz. Küçücük, minicik yaratıklarız. Tek başımıza çok güçsüz görünsek de bir araya gelince, birlik olunca

hiçbir engel tanımıyoruz. *(Gülerek)* Çok kalabalık olduğumuzdan çok çalışmak zorundayız. Çünkü bu kadar kalabalık bir toplumu bakmamız, yiyeceğimizi toplamamız, zor ve kıtlık günlerinde, yiyecek bir şey bulamayacağımız karlı kış günlerinde yetecek kadar yiyecek depolamamız gerek. Genelde gruplar halinde keşfe çıkar karıncalar. Bir yiyecek bulurlarsa eğer tek tek getirebilirlerse hemen alır gelirler onu. Yok, bir veya birkaç karıncanın taşıyamayacağı kadar çok ve büyükse hemen haber verilir diğer karıncalara bir anda seferberlik ilan edilir. Hep birlikte taşınır yiyecek. *(Normal ışıklar yakılır. Müzik durur. Aniden geri döner Kral ve kızının yanına gider. Gülümseyerek ve abartılı hareketlerle)* İşte Prenses bu nedenle onlarla teker teker konuşamıyorum. Bir karınca için en kötü şey nedir biliyor musun kızım?

Prenses Karınca - Nedir babacığım?

Kraliçe Karınca - Biliyorsun ya kızım. Neydi karınca kanununun ilk maddesi? Sana daha önce öğrettim ya!

Prenses Karınca - *(Ellerini çırparak ve gülerek)* Çalışmak... İkinci maddesi de çalışmak... Üçüncü maddesi de çalışmak...

Kral Karınca - *(Sevecen)* Bak benim tatlı kızıma... Hiçbir şeyi unutmamış *(Abartılı olarak)* Maşallah... Maşallah... Peki, şimdi şu sorumu cevapla bakayım: Bir karınca için en kötü şey ne olabilir? Az önce verdiği cevabı düşünerek cevap ver bana bakayım...

Kraliçe Karınca - Benim akıllı kızım için bu soru çok kolay bir soru. Hadi kızım... *(Heyecanla beklemektedir)*

Prenses Karınca - *(Düşünerek)* Hım... Bir karıncayı en çok mutlu eden şey çalışmak olduğuna göre... Tamam, buldum! Çalışmamak da onu çok mutsuz eder...

(Kral ve Kraliçe verilen cevaptan çok mutludur. Bunu hareketleri ile belli ederler)

Kral Karınca - *(İşaret parmağını kızına doğru düşünmeye davet edercesine uzatarak)* ve...

Prenses Karınca - ve... *(Ellerini çırparak bağırır)* Benim Kral babam mümkün olduğunca karıncaları çalışmaktan alıkoymamak için bu yöntemi buldu. Sabah işine giden bir karınca belirtmek istediği bir konuyu ve isteğini yazdığı kâğıdı sandığa atıyor. Böylece buraya kadar gelmesi gerekmiyor.

(Kral ve Kraliçe sevinçle Prensesi alkışlamaktadır. Salondaki çocukları da alkışa davet ederler)

Kral Karınca - *(Salona seslenir)* Demek ki çalışmak çok önemli. Çalışanları engellemek de en az onun kadar önemli...

Prenses Karınca - Peki babacığım bu istekleri nasıl çözüyorsun? Hepsini karşılıyorsun değil mi?

- Kraliçe Karınca** - *(Havaya girerek)* Ben diyorum sana: Bu kız aklını kesinlikle benden aldı. Buyur bakalım cevap ver bu soruya...
- Kral Karınca** - *(Birden durgunlaşır.)* İşte bu sorunun cevabı yok. *(Çok üzgün bir şekilde gelip tahtına, kızının yanına oturur. Düşünmeye başlar)*
- Prenses Karınca** - *(Babasına yaslanır. O da üzgündür. Soruyu sorduğuna pişmandır.)* Ne oldu babacığım? Yoksa seni üzdüm mü?
- Kraliçe Karınca** - *(Üzgün ve durgun.)* Galiba babanın çözemediği bir sorun var kızım.
- Kral Karınca** - Öf, öffffff... Hem de ne sorun... Hem de ne sorun... Bir türlü çözüm bulamıyorum.
- Prenses Karınca** - *(Kalkıp babasının karşısına geçer.)* Derdini söylemeyen derman bulmaz ki babacığım...
- Kral Karınca** - Ama ben söylesem de derman bulamıyorum.
- Kraliçe Karınca** - Kime söyledin? Kaç kişiye danıştın da çözüm bulamadın?
- Kral Karınca** - Kime söyleyeceğim kraliçem... Tabii ki tek danışmanım olan Sayın Vezir Karınca'ya...
- Prenses Karınca** - Peki, başka...
- Kral Karınca** - Başka... Başka kimseye...
- Kraliçe Karınca** - Başka kimseye danışmadığına göre demek ki Vezir Karınca çözüm buldu sorununa...
- Kral Karınca** - *(Şaşkın)* Tabi ki bulamadı. Bulsaydı ben şimdi hala düşünüyor olur muydum?
- Prenses Karınca** - Peki, neden başkalarına da danışmadın babacığım?
- Kral Karınca** - *(Şaşırır)* Neden mi? Çünkü, çünkü ben hep ona danışırım. Babam da ona danışırdı.
- Kraliçe Karınca** - Bence artık başkalarına da danışma zamanı geldi, geçiyor. Hem de hiç vakit kaybetmeden...
- Kral Karınca** - *(Yeni bir düşünce bulmuş gibi sevinerek.)* Doğru diyorsun. Mademki böyle bir sorun var ortada ve ben bir Kral olarak bu sorunu çözmek zorundayım. Birilerine danışmalıyım. Ama kime? Kime danışmalı? *(Düşünerek odanın içinde gezmeye başlar kızı da kalkıp babasının peşinde onun gibi davranmaktadır. Bir süre dolandıktan sonra bağırır)* Buldum...
- Prenses Karınca** - *(Babasını taklit ederek)* Bulduk...
- Kral Karınca** - *(Kafasını sallayarak)* Yok! Yok, o olmaz.
- Prenses Karınca** - Hayır o kesinlikle olmaz...
- Kraliçe Karınca** - *(Kahkahalarla gülmektedir.)* Ay siz çok yaşayın emi... Öldüm gülmekten...
- Kral Karınca** - *(Kraliçeye dönerek)* Dur Kraliçem aklımı karıştırma... Düşünüyorum...

Prenses Karınca - Kafamızı karıştırma anne düşünüyoruz...

(Birkaç dakika daha böyle dolaşırlar)

Prenses Karınca - *(Sevinçle bağırır.)* Buldum... Ama ben gerçekten buldum babacığım...

Kral Karınca - *(Ona dönerek)* Hadi canım sende... O kadar da değil...

Prenses Karınca - *(Babasını kızdırarak)* Buldum, buldum, babam bulamadı ben buldum...

Kraliçe Karınca - Aferin benim prenses kızıma. Buldu, gördün mü babası...

Kral Karınca - *(İnanmaz şekilde)* Söyle bakalım bulduysan. Kime danışayım?

Prenses Karınca - Tabii ki Bilgin Dedeye...

Kral Ve Kraliçe Karıncalar Birlikte - *(Bağırır)* Bilgin Dede'ye mi?

Prenses Karınca - Evet! Yaşayan en yaşlı, en akıllı karınca değil mi Bilgin Dede? Ona sorarsan mutlaka bir cevap bulacaktır.

(Kral Karınca, yorgun bir yüzle geçip tahtına oturur. Düşünür...)

Kraliçe Karınca - *(Ayağa kalkar.)* Artık biz gidelim sevgili eşim. Seni çok meşgul ettik. Hem Prensesin hazırlık yapması gerek. Yakında okula başlayacak. Hadi kızım. Gidelim de baban rahatça düşünsün...

Prenses Karınca - Ne var bu kadar düşünecek babacığım? Bilgin Dede ile konuş bak nasıl çözüm bulacak... *(Babasına sarılır)* Hadi sana kolay gelsin babacığım. Bu akşam da burada kalma olur mu? Seni çok özlüyorum...

Kral Karınca - *(Kızını öperek uğurlar.)* Güle güle kızım. Aman derslerini ihmal etme. *(Kraliçe ve Prenses çıkınca yalnız kalır. Kendi kendine oda içinde dolaşarak konuşur)* Bilgin Dede... Bilgin Dede bir çözüm bulur belki ama onu buraya nasıl getireceğiz? Ben mi gitsem onun yanına acaba? Ama ben kralım. Onun buraya gelmesi gerek... Acaba gelir mi? Kral çağırınca gelmesi lazım. Ama onun adı Bilgin Dede... Çok da yaşlı... Neyse ben bir de Vezir Karınca'ya danışayım. *(Bağırır)* Nöbetçi...

I. Asker Karınca - *(Acele ile içeri öyle girer ki ayakları birbirine dolanır. Az kaldı düşecektir. Bağırır.)* Buyurun Sayın Kralım...

Kral Karınca - *(Yüzünü buruşturarak)* Yavaş evladım, yavaş ve bağırma... Sana kaç kere söyledim bu kadar acele girme kapıdan diye. Bağırma diye kaç kere tembih ettim. Bir gün boylu boyunca uzanıp kafanı bir yere vurup kıracaksın. Bir de seninle uğraşmayalım. Kulak zarımı patlatmadan da bu bağırma huyundan vazgeçmeyeceksin anlaşılın.

I. Asker Karınca - *(Yine bağırarak)* Emredersiniz Sayın Kral'ım *(Bunu söylerken aniden odanın ortasına doğru hapşırır.)*

Kral Karınca - *(Kızar ama belli etmemeye çalışır.)* Çok yaşa evladım. Ne o üşüttün mü?

- I. Asker Karınca** - *(Tekrar ve daha coşkulu hapşırır.)* Siz de görün Kralım. Siz benden daha çok yaşayın Sayın Kral'ım... *(Çok komik hareketlerle iki elini de, mızrak tutan elini de kullanıp anlatmaya çalışır. Az kalsın mızrak Krala çarpacaktır.)* Şimdi Sayın Kralım, Bu kapı açılıyor ya, işte karşı pencere de açık. İkisinin arasında ceyran yapıyor. *(Tekrar Hapşırır.)*
- Kral Karınca** - İyi ama evladım bak kaç tane hata birden yapıyorsun. Önce şunu söyleyeyim "Ceyran" değil "Cereyan" . Sonra öyle odanın ortasına doğru hapşırılmaz. Mutlaka elinle ve mendille kapatman lazım ağzını... Bir de elinde kesici, delici bir şey varken öyle sağa sola sallamayacaksın. Anladın mı?
- I. Asker Karınca** - *(Aptalca kahkaha atar.)* Aman Kralım ceyranı anladım da elimi ağızma nasıl kapatayım? Elimde mızrak var...
- Kral Karınca** - Peki diğer elin ne işe yarıyor?
- I. Asker Karınca** - *(Önce sağ eline bakar. Düşünür. Sonra bir şey bulmuş gibi güler.)* Onunla kapıyı açıyorum Kralım...
- Kral Karınca** - *(Sinirlenir ama belli etmez.)* Evladım seni nereden bulup bu kapının önüne koydular?
- I. Asker Karınca** - *(Gülümseyerek)* Valla ben çalışırken hep geri de kalıyordum. O yüzden bu görevi verdiler bana Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - Tamam, tamam kes! Zaman kaybettirme bana. Hemen Vezir Karınca'yı çağır bana. Çok çabuk gelsin...
- I. Asker Karınca** - Çağırmasına çağıracağım da çok çabuk gelmesi biraz zor Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - Nedenmiş o?
- I. Asker Karınca** - *(Vezirin yürümesinin ve başını sallamasının taklidini yaparak)* Sayın Vezir Karınca, böyle, böyle yürüyerek nasıl çabuk gelsin Kralım?
- Kral Karınca** - *(Bu sefer kızar ve bağırır.)* Çabuk çık dışarı ve Vezir Karıncayı hemen buraya çağır. Çabuk!
- I. Asker Karınca** - *(Abartılı bir esas duruş gösterir. Bağırır.)* Emredersiniz *(yine odanın ortasına hapşırır)* Sayın Kralım *(Hemen dışarı çıkar)*
- Kral Karınca** - *(Kızgınlığı devam etmektedir. Odanın içinde yürümeye devam eder.)* Allah Allah, Allah, Allah... Nereden bulurlar böyle adamları yahu? *(Yüzünü buruşturur)* Odanın ortasına doğru öylece hapşırıldı. İnşallah ben de nezle olmam. Adam elinin sadece kapıyı açmaya yaradığını düşünüyor. Allah Allah... *(Birden durur. Düşünür. Sonra gidip tahtına oturur)* Şimdi, nasıl yapmalı etmeli ve Bilgin Dede'yi buraya getirmeli. Gerçekten çok akıllıdır o. Mutlaka bir çözüm bulur. *(Kapı çalınır)* Hah! İşte Vezir Karınca da geldi. *(Bağırır)* Gir...
- I. Asker Karınca** - *(Yine çok hızlı girer içeriye ve esas duruşa geçmeye çalışırken tökezler. Yine bağırır.)* Vezir Karınca geldiler *(Hapşırır)* Sayın Kralım...

- Kral Karınca** - Tamam be adam! Çekil...
- Vezir Karınca** - *(Kafasını sallayarak, küçük adımlarla, tipik hareketlerini yaparak girer kapıdan ve eğilerek selam verir.)* Beni emretmişsiniz Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - *(Ayağa kalkarak yüzünü salona döner.)* Sayın Vezir Karınca, ben düşündüm taşındım *(Dönerek masa üzerindeki dilekçe yığını gösterir)* bunlar için bir yol düşündüm...
- Vezir Karınca** - *(Mutlu bir şekilde kafasını sallayarak seyirciye döner. Tipik hareketlerini yapar ve ellerini iki dua eder gibi açar.)* Oh çok şükür Allah'a... Demek ki Sayın Kral en sonunda sandıkları kaldırmaya karar verdiler. Bundan sonra kâğıt taşımak yok. Sandık olmayınca şikâyet de olmaz. Şikâyet olmayınca problem de olmaz...
- Kral Karınca** - *(Ona doğru yaklaşarak)* Sen ne diyorsun Sayın Vezir Karınca? Sandıksız ülke olur mu? Sandık olmazsa demokrasi de olmaz... *(Salona döner)* Değil mi çocuklar?
- Vezir Karınca** - *(Biraz bozulur. Aynı tipik hareketleri yaparak)* Peki nasıl bir çözüm buldunuz Sayın Kralım?
- Kral Karınca** - Çözüm bulamadım ama çözümü bulacak adamı buldum ve bunu ben tek başıma buldum *(Salona dönerek)* Öyle değil mi çocuklar... Yani kızım da yardım etti biraz... *(Birden heyecanla konuşmaya başlar)* Hemen bir yolunu bulup Bilgin Dede'yi buraya, saraya getireceksin...
- Vezir Karınca** - *(Her zaman yaptığı tipik hareketi biraz daha hızlı yapar.)* Ne? Bilgin Dede mi? Aman efendim onu bu işe razı etmek çok zor. Kim bilir neler isteyecek yine benden. Lütfen bunun için başka birini görevlendirin.
- Kral Karınca** - Saçmalama Vezir Karınca, Sarayda senden başka bu işi yapacak kimse mi var?
- Vezir Karınca** - *(Yine aynı tipik hareketi yaparak ve yüzünü ekşiterek çaresizliğini belli eder.)* Peki, efendim ama Bilgin Dede çok yaşlanmıştır. Evi de çok uzakta. Buraya kadar yürüyemez. Hem gelse bile saçma sapan şeyler ister yine benden. Mesela geçen sefer ki bundan yirmi sene önceydi af edersiniz ama benden, koca Vezir Karınca'dan koyun gibi melememi istemişti. Ben bunu size söyleyemedim efendim.
- Kral Karınca** - *(Güler.)* Koyun gibi melemek mi? Demek ki çok şakacı olmuş bizim ihtiyar Bilgin Dede, çok şakacı bir karınca olmuş *(Kahkahalarla güler)* Demek seni koyun gibi meletti öyle mi? Neyse, hiç önemli değil bu. Siz hemen güzel, gösterişli ve rahat bir tahtirevan hazırlayıp yola çıkın. Bilgin Dede'ye benim çağırdığımı ve ülkesinin ona çok ihtiyacı olduğunu söyleyin. O aksi de olsa ülkesini seven bir Bilge'dir. Bilen insanlardan hiç zarar gelmez.

PERDE

İKİNCİ PERDE

SAHNE

Kral ve ailesinin yaşadığı yer.

Yeraltındaki Karınca yuvasını andırır duvar, tavan yapıları ve sağda solda iki kapı... Şark odası usulü döşenmiş bir oda. Yerden yüksek birbirine bağlı iki sedir. Kalın yastıklar. Sağ taraftakiler daha süslü ve gösterişli. Karşı tarafta Kraliçe Karınca ve Prenses Karınca oturmakta, sağ tarafta ise Kral Karınca oturmakta... Önlerinde bulunan alçak sehpa üzerindeki kaplarda meyveler bulunmakta. Aile sohbet ederken bu meyvelerden yemektedir.

Kraliçe Karınca - *(Neşelidir.)* Çalışmalarına ara verip bu günü bizimle geçirmen ne kadar güzel sevgili eşim.

Prenses Karınca - *(Neşelidir.)* Gerçekten de babacığım. Uzun zamandır hiç bu kadar uzun süre sizinle sohbet etmemiştim.

Kral Karınca - *(Gülümseyerek)* Benim içinde çok iyi oldu. Dün Prenses kızımın verdiği fikirden sonra birden bire rahatlık geldi bana. İlk defa bu kadar güzel uyudum. Dinlendim.

(Kapı çalınır)

Kral Karınca - Gir!

II. Asker Karınca - *(Üzerinde rengârenk giysi ile şişman, göbekli, zor hareket eden, her hareketinde nefes nefese kalan bir asker karınca içeri girer ve saygıyla selam verir. Selam verirken eğilmekte zorlanmaktadır. Şişmanlıktan zor konuşmaktadır.)* Öf... Püf... Sayın Kral'ım... Öf... Sayın Vezir Karınca geldiler efendim... Of... Puf...

Kral Karınca - *(Kızarak)* Ne oflayıp duruyorsun be adam?

II. Asker Karınca - *(Karnını tutarak)* Af edersiniz Sayın Kralım. Akşam yemeğini biraz fazla kaçırmışım da...

Kral Karınca - Belli, belli... Neredeyse çatlayacaksın. Çabuk çık dışarı ve Sayın Vezir'i içeri al. Uzun yoldan geldi yorgundur. *(II. Asker Karınca çıkar)* Yahu bu adamları nöbetçi diye kim alıyor saraya anlamıyorum. Nerede işe yaramaz, tembel, aptal, şişko varsa sarayda...

Kraliçe Karınca - Tabi öyle olacak. Buraya çalışmaktan aciz, kaytaranları ceza olarak yolluyorlar. Bunlar dışarıda olsalar diğer karıncaların çalışmasını engelliyorlar.

Kral Karınca - Bu adam gibi birkaç tane daha olsa sarayda yiyecek yemek bulamayız. Neyse... Bakalım bizim Vezir Karınca razı etmiş mi Bilgin Dede'yi...

(Kapı açılır. Yorgun ve üzgün bir yüzle her zamanki gibi kafasını sallayarak ve küçük adımlarla sallanarak tipik hareketleri ile Vezir Karınca içeri girer.)

- Vezir Karınca** - *(Ağlamaklı konuşur.)* İyi günler Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - Hoş geldin Sayın Vezir Karınca. Ne yaptınız? Bilgin dedeyi gelmeye razı edebildiniz mi?
- Vezir Karınca** - *(Her zamanki tipik hareketini yapar.)* Ah efendim ah! Rız etmesine ettim ama...
- Kral Karınca** - *(Çok mutludur.)* Ne? Çok sevindim Sayın Vezir Karınca. Bu büyük bir başarı... Nerede şimdi kendisi?
- Vezir Karınca** - *(Yine aynı tipik hareketini yapar.)* Yolda efendim. Tahtirevanı hızlı getirmemizi yasakladı. Ağır ağır geliyor kendileri.
- Kral Karınca** - *(Sevinçle)* Gelsin de nasıl gelirse gelsin...
- Vezir Karınca** - *(Başını sallayarak salona döner ve iki elini yana açarak her zamanki tipik hareketini yapar.)* Of... Sayın Kral'ım... Getirdim ama neler çektim siz bir de bana sorun. Ben hayatımda bu kadar eziyet çekmedim. Of... *(Ağlamaklıdır)*
- Kral Karınca** - Ne oldu ki Sayın Vezir Karınca?
- Vezir Karınca** - *(Her zamanki tipik hareketini yapar.)* Hangi birini anlatayım efendim. Hangi birini anlatayım? Önce evinin kapısının önünde iki saat bekletti beni. Bilmem ki neden içeriye almadı? Neyse yalvar yakar içeri girdim bu sefer oturmama izin vermedi. O kadar yol gitmişim, iki saat kapıda beklemişim. "Oturmayacaksın" dedi başka bir şey demedi.
- Kral Karınca** - Allah Allah... Sonra...
- Vezir Karınca** - *(Her zamanki tipik hareketini yapar. Ağlamaklı konuşmaya devam eder.)* Sonra neden bilmem bana ceza vereceğini söyledi.
- Kral Karınca** - Ne cezası?
- Vezir Karınca** - *(Aynı tipik hareketi yaptıktan sonra bir de "Neler oldu neler" manasında elini sallar.)* Ben böyle bir şey yaşamadım efendim *(sesini alçaltır)* Bence Bilgin Dede biraz kafayı yemiş efendim.
- Kral Karınca** - Hadi canım. Onu da nereden çıkardın?
- Vezir Karınca** - *(Ağlamaklı)* Bana ne ceza verdi biliyor musunuz efendim: Tek ayak üzerinde durma cezası.

(Kraliçe ve Prenses hayret içinde dinlerken gülmemek için dudaklarını ısırırlar)

- Kral Karınca** - *(İnanamadığını gösterir bir kahkaha atar.)* Allah Allah... Peki, neden?
- Vezir Karınca** - *(Her zaman yaptığı tipik hareketi tekrarlar. Ağlamaklı konuşur.)* Ben, Ülkenin Vezir Karıncası, bu yaşta, bunak bir ihtiyarın karşısında tek bacak üstünde durdum efendim. Hem de yarım saat.

- Kral Karınca** - Neyse bitti işte...
- Vezir Karınca** - *(Aynı tipik hareketi yaptıktan sonra.)* Ne bitmesi Sayın Kralım. Sonra tutturdu illa hayvan taklidi yap diye...
- Prenses Karınca** - *(Artık dayanamaz.)* Ne? Hayvan taklidi mi? *(Güler)*
- Vezir Karınca** - *(Bu sefer baş sallama ve ellerini yana açma hareketini Prenses'e doğru yapar.)* Evet! Maalesef Prensesim, maalesef. Af edersiniz, eşekle başladım, sonra inek, at, koyun, kedi köpek... Ancak ondan sonra razı oldu gelmeye...
- Kral Karınca** - *(Gülmemeye gayret ederek)* Allah Allah, Allah Allah... Sonra...
- Vezir Karınca** - *(Aynı tipik hareketi yine yapar.)* Sonra efendim yola çıktık. Ben çok yorulduğum ya *(göstererek)* şöyle tahtırevanın kenarına hafifçe yerleşeyim dedim. Vay Efendim! Bir kızdı, bir kızdı. İlla tahtırevanın önünden yürüyecektim *(Nasıl yürüdüğünü gösterir. Balını sallayarak küçük adımlarla komik komik yürür)* böyle yürüye yürüye geldim efendim. "Sen önden git" dedi... İşte huzurlarınızdayım *(Başını sallayıp ellerini açarak tipik hareketi ile salona döner)*
- Kral Karınca** - *(Ayağa kalkarak Vezir Karınca'nın iki omzundan tutar.)* Çok büyük bir iş başardın. *(Sonra çok önemli bir konuşma yapıyormuşçasına salona döner)* Eğer Bilgin Dede, engin bilgisi ile derdimize bir çözüm bulursa hem ulusumuza hem de ülkemize büyük hizmet yapmış olacaksın *(Aniden neşelenip Vezir Karınca'ya döner)* Bak! Bu iş olursa sana madalya bile takarım...
- Vezir Karınca** - *(Sevinir.)* Madalya mı? *(Kafasını sallayarak ellerini tipik hareketi yaparak açıp salona döndüğünde ağzı kulaklarına kadar açıktır. Gözlerini de sonuna kadar açmıştır ve kaşlarının üzerinden kavuğunu oynatmaktadır)* O zaman ben gidip Bilgin Dede'yi karşılayayım *(her zamanki yürüyüşü ile ama bu sefer daha hızlı ve mutlu çıkar).*
- Prenses Karınca** - *(Merakla.)* Babacığım çok merak ettim. Bilgin Dede neden böyle davranmış Vezir Karınca'ya?
- Kral Karınca** - Ah kızım ah... Dünyada bilgili, bilge karınca sayısı o kadar az ki. Karıncalar çalışmaktan bilim yapmaya hiç vakit bulamadıkları için büyük bir sıkıntımız var. Tabii her konuda herkes gidip Bilgin Dede'ye başvurunca o da bıkmıyor biraz. Biraz da yaşı gereği nazlanmak istiyor. En önemlisi de bilgili insanların bilgilerine olan güveni... Bu güvenle kimseden çekinmiyorlar. Ama başka kimseye bu kadarını yapmaz Bilgin Dede... Vezir Karınca ile şakalaşmaktan hoşlanıyor galiba. Vezir Karınca'nın dedesi ile Bilgin Dede gençliklerinde çok iyi arkadaşmış. Ta o zamandan torunu gibi görüyor Vezir Karınca'yı. Biraz da o nedenle takılıyor.
- Kraliçe Karınca** - Ama Vezir Karınca bu şakalardan hiç memnun görünmüyor.
- (Kapı çalınır)*

- Kral Karınca** - Gir!
- II. Asker Karınca** - *(Yine ağır ağır ve nefes nefese içeri girer.)* Of... Puf... Sayın Vezir Karınca ile Bilgin Dede... Of... Puf... Sayın Kral'ımla...
- Kral Karınca** - *(II. Asker Karınca'nın sözünü keser.)* Tamam, Anladım! Al içeriye! (Kendi kendine) Bu asker de beni deli edecek.

(Asker yana çekilir. Kapıdan Önce kafasını sallayarak, ellerini önüne bağlamış Vezir Karınca girer. Çok mutsuz ve yorgun bir hali vardır. Arkada ise dört karınca'nın taşıdığı tahtirevan içinde uzun beyaz sakalı olan, çok ihtiyar, hemen her yeri bembeyaz Bilgin Dede girer içeriye. Ama kapının yanında duran şişman II. Asker Karınca geçişe engeldir. Elbisesi takılır Tahtirevan'a ve komik bir şekilde yere yuvarlanır. Çok zor kalkar ve çıkar. Bilgin Dede Tahtirevan'a kurulmuştur. Tahtirevanı yere koyarlar. Taşıyan karıncalar öylece kıpırdamadan beklerler. Bilgin Dede önüne konulan kaptan meyve yemektedir. Kral, Kraliçe ve Prenses ayağa kalkarlar. Bilgin Dede hiç oralı bile olmaz, Yatmaya ve yemeye devam eder)

- Kral Karınca** - *(Biraz bozulur Bilgin Dede'nin tavrına ama belli etmemeye çalışır.)* E... Hoş geldin Bilgin Dede... *(Salondakilere döner)* Yahu bakın hiç umurunda bile değil. Saraya gelmiş, Kralın huzuruna çıkmış. Tınmıyor bile. İşte bilgili insanlar böyledir. Çok bilerseniz kimseye eyvallah etmenize gerek yoktur. Çünkü bilgiye herkes muhtaçtır. Bakın ben bile Kral olarak derdime çözüm bulamadım. Ona başvurdum.
- Kraliçe Karınca** - Hoş geldin Bilgin Dede...
- Prenses Karınca** - *(Tahtirevana yaklaşır.)* Hoş geldin Bilgin Dede...
- Bilgin Dede** - *(Prensesin sesini duyunca irkilir ve hemen doğrulur. Sesi derinden ve etkilidir.)* Ooo... Benim cici Prensesim buradaymış. Gel bakayım yanıma. *(Prenses Karınca yaklaşır. Onunla alçak sesle sohbe başlar)*
- Kral Karınca** - *(Yine salona şikâyet eder.)* Bakın görüyor musunuz? Prensesi çok seviyor. Çünkü çocukları herkes sever. *(Vezir Karınca'ya döner ve yavaş bir sesle)* Sayın Vezir Karınca nerden başlasam sormaya acaba...
- Bilgin Dede** - *(Kral'ın söylediğini duymuştur.)* Ne o Sayın Kral... O sallabaştan mı medet umuyorsun. Ne soracaksan bana sor. Gönder gitsin o sallabaşı. *(Bunu söylerken Vezir Karınca gibi başını sallamıştır)*
- Vezir Karınca** - *(Üzgün, tipik hareketini yapar.)* Görüyorsunuz işte efendim.
- Kral Karınca** - *(Telaşlanır.)* Tamam Sayın Vezir Karınca... Siz gidebilirsiniz *(Vezir Karınca çıkarken her zaman yaptığı tipik hareketi yapar. Kral Karınca Bilgin Dede'ye az önce kendi oturduğu sediri işaret eder)* Siz şöyle oturamaz mısınız Bilgin Dede?
- Bilgin Dede** - Yok! Ben böyle çok iyiyim Sayın Kral Karınca. Sizi kutlarım, çok akıllı bir Prenses yetiştirmişsiniz *(Kraliçe Karınca'ya başını çevirir)* Sizi de kutlarım Sayın Kraliçe Karınca...

- Kraliçe Karınca** - *(Gülümseyerek)* Çok teşekkür ederim Bilgin Dede...
- Kral Karınca** - Ben de teşekkür ederim...
- Bilgin Dede** - Şimdi bırakın teşekkürü falan da beni neden bu yaşlı halimle buraya çağırdığınızı söyleyin Sayın Kral Karınca. Hemen evime ve işimin başına dönmek istiyorum.
- Prenses Karınca** - O kadar acele etmeseniz gitmekte Bilgin Dede... Birkaç gün bizimle kalsanız... Sizden öğrenecek o kadar çok şey var ki. O kadar çok soru var ki soracağım.
- Bilgin Dede** - Ben de sana çok şeyi hatta her şeyi anlatmak isterim Prenses Karınca kızım ama önce okul eğitimini tamamlamalısın. Sonra da sen benim yanıma gelmelisin. Çok şeyi görerek ve yaparak öğrenmek gerek. Uzaktan uzağa olmaz. Şimdi ben buraya Sayın Kral Karınca'nın isteği ile geldim. Onun sorunlarına çözüm bulmaya çalışacağım.
- Prenses Karınca** - Anladım Bilgin Dede. O zaman ben sizi babamla baş başa bırakayım *(Gidip annesinin yanına oturur)*
- Bilgin Dede** - *(Prenses Karınca'nın arkasından)* Maşallah ne akıllı kız... *(Kral Karınca'ya döner ve yerinde doğrulur)* Şöyle karşıma geç otur Sayın Kral Karınca. Seni dinliyorum.
- Kral Karınca** - *(Sedire oturur. Bir iki öksürür ve anlatmaya başlar.)* Sizi şunun için buraya kadar yordum Bilgin Dede: Bildiğiniz gibi hemen her sokağın, caddenin başında bir dilek ve istek sandığı bulunuyor. Karıncalar işlerinden olmamak, çalışmalarından geri kalmamak üzere yazdıkları dilekçeleri bu sandıklara atıyorlar. Ben de her gün Vezir Karınca'nın getirdiği bu dilekçeleri okuyor ve inceliyorum. Ama çözüm noktasına gelince elim kolum bağlı kalıyor. Çünkü bu isteklerin hiç birini yapamıyorum. Kimi eğitimle, kimi sağlıkla, kimi, güvenlikle, ulaşım, imarla ilgili bu problemleri nasıl çözeceğimi bilemiyorum. Mesela Öğretmen Karınca sürekli yeni derslik, okul, araç, gereç ve yeni öğretmenler istiyor. Nerden para bulacağım? Bu işleri nasıl yapacağım? Lütfen bana bir fikir verin...
- Bilgin Dede** - *(Düşünür.)* Hımmm... Hımmm... *(Sesini yükselterek)* Aslında çok kolay ve geçerli bir çözüm var. Daha doğrusu tek çözüm...
- Kral Karınca** - *(Heyecanla ayağa fırlar.)* Nasıl? Nasıl bir çözüm?
- Bilgin Dede** - Biz karıncalar çok çalışkan olarak yaratıldık değil mi?
- Kral Karınca** - Evet!
- Bilgin Dede** - Sürekli çalışıyor ve üretiyoruz değil mi?
- Kral Karınca** - Evet!
- Bilgin Dede** - Her karıncanın bir işi ve geliri var değil mi?
- Kral Karınca** - Evet!
- Bilgin Dede** - Ülkesi olan, hür, bağımsız ve çağdaş bir toplumuz değil mi?

- Kral Karınca** - *(Sorulardan biraz sıkıldığını belli ederek.)* Evet Bilgin Dede! Evet!
- Bilgin Dede** - O halde bütün çağdaş toplumların yaptığını yapacağız.
- Kral Karınca** - Ne yapacağız?
- Bilgin Dede** - Vergi vereceğiz.
- Kral Karınca** - *(Şaşkın)* Vergi mi?
- Bilgin Dede** - Evet Vergi! Eğer Karıncalar Ülkesinde yaşayan karıncalar hizmet almak istiyorlarsa, devletlerinin devamlı, hür, bağımsız ve modern olmasını istiyorlarsa, eğer daha iyi eğitim, daha iyi sağlık, daha iyi ulaşım, aklınıza gelen bütün hizmetleri daha iyi, en iyi olarak almak istiyorlarsa bütün karıncalar vergi verecekler. Kazançlarının, bu ülkede oldukları için, bu ülke vatandaşı oldukları için çalışarak kazandıklarının bir kısmını vergi olarak ödeyecekler ki bu vergiler onlara hizmet olarak geri dönsün. Almadan vermek bir tek Allah'a mahsustur Sayın Kral Karınca. Artık bundan sonra sana dilekçe gönderip "Ey Kralım bana hizmet ver" diyene sen de "Önce sen vergini ver" diyeceksin.
- Kraliçe Karınca** - *(Araya girer.)* Özür dilerim Bilgin Dede... Ama karıncalar vergi vermek istemezse...
- Bilgin Dede** - *(Kahkahalarla güler.)* Karıncalar mı? Kraliçem karıncalar akıllı yaratıklardır. Eğer verginin sebebini onlara iyi anlatırsanız, adaletli olursanız hepsi seve seve vereceklerdir vergilerini. Seve seve. Siz bu kadar çalışkan ve akıllı olan yaratıkların vergi vermekten kaçacağını nasıl düşünürsünüz? Akıllı karınca vergisini verir, hizmetini de alır.
- Kral Karınca** - *(Tekrarlar.)* Ver vergini al hizmetini, ver vergini al hizmetini *(Sevinçle bağırır)* Ver vergini al hizmetini. Vermezsen vergini alamazsın hizmetini. *(Salona döner)* Hadi bu sloganı tekrarlayalım çocuklar: Ver vergini al hizmetini...
- Prens Karınca** - *(Sevinerek)* Ben sana Bilgin Dede'nin bu sorunu çözen için yardımcı olacağını söylemiştim değil mi babacığım.
- Kral Karınca** - *(Sevinçle kızına döner.)* Evet kızım! Çözümü bulduk *(Birden bire morali bozulur)* İyi ama nasıl tespit edeceğiz vergi miktarını?
- Bilgin Dede** - *(Gülerek)* Bundan kolay ne var canım, az kazanandan az, çok kazanandan çok...
- Kral Karınca** - *(Tekrarlar.)* Az kazanandan az, çok kazanandan çok. Oo, bu da harika bir slogan... *(Salona döner ve tekrarlatır)* Az kazanandan az, çok kazanandan çok... *(Birden düşünür)* Aklıma bir şey daha takıldı şimdi. Bu verginin adı ne olacak?
- Bilgin Dede** - Bu vergi neden alınacak?
- Kral Karınca** - Kazanılanlardan...
- Bilgin Dede** - Yani her karıncanın gelirinden...

- Kral Karınca** - Gelir vergisi... Evet! Gelir Vergisi...
- Bilgin Dede** - Galiba benimle işin bitti Sayın Kral Karınca... İzin verirsene ben gideyim. Ülkemin kalkınmasına katkıda bulunmak için çalışayım, üreteyim, kazanayım ve vergimi de vereyim.
- Kral Karınca** - *(İki eliyle Bilgin Dede'nin eline sarılır.)* Çok teşekkür ederim Bilgin Dede, çok büyük bir yük kalktı sayende üzerimden. Ama sana son bir soru soracağım izin verirsene... Bu vergileri nasıl toplayacağız?
- Bilgin Dede** - Haaaa... İşte bu konu çok önemli! İyi ki sordun. Sayın Kral Karınca. Hemen çok bilgili, adaletli, dürüst bir vergi memuru bulmalısın. Öyle birini bulunca gerisi kolay... Hadi bana eyvallah... *(Tahtirevana uzanır)*
- Kral Karınca** - *(Bilgin Dede'nin tahtirevanını taşıyanlar çıkarken)* Güle güle Bilgin Dede, güle güle...
- Prenses Karınca** - *(El sallar.)* Güle güle Bilgin Dede... Öğrenimimi tamamlar tamamlamaz yanına gelip her şeyi ama her şeyi öğreneceğim.
- Kraliçe Karınca** - Güle güle Bilgin Dede...
- Kral Karınca** - *(Ellerini ovuşturarak odanın içinde aşağı yukarı dolaşır.)* İlk yapacağım iş iyi bir Vergi Memuru Karınca bulmak. *(Bağırır)* Nöbetçi...
- II. Asker Karınca** - *(Çok büyük bir iş yapıyormuş ve yorulmuş gibi)* Of... Puf... *(Artık iyice abartır ve içeri girince duvara dayanır)* Buyurun Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - *(Ona aldırılmaz.)* Bana Vezir Karınca'yı çağır hemen...
- II. Asker Karınca** - Emredersiniz... Of... Puf... *(Çıkar)*
- Kral Karınca** - *(Daha iki adım atmamıştır ki kapı çalınır.)* Gir.
- Vezir Karınca** - *(Her zamanki tipik hareketi ile kafasını sallayarak, küçük adımlarla içeri girer.)* Buyurun Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - *(Şaşırır.)* A... Ne çabuk geldin Sayın Vezir Karınca?
- Vezir Karınca** - *(Yorgun ve bezgin, tipik hareketini yaparak)* Gitmedim ki Sayın Kralım. Hemen şu kapının dibinde sizin çağırmanızı bekliyordum. Nasılsa çağıracaksınız diye... *(Tipik hareketini yapar)*
- Kral Karınca** - İyi... Böylesi daha iyi olmuş. Bak madalyayı da hak ettin. Bilgin Dede sayesinde çözüm bulduk problemlerimize...
- Vezir Karınca** - *(Umutsuzca alçak sesle)* Bu ihtiyar bunaktan çıkacak çözümden ne hayır gelirse *(Sesini yükseltir)* Neymiş bu çözüm Sayın Kralım?
- Kral Karınca** - *(Dikkat çekici bir şekilde)* Vergi...
- Vezir Karınca** - *(Bağırır.)* Ne gi? *(Her zaman tekrarladığı tipik hareketi yapar)*
- Kral Karınca** - Vergi, Vergi... Bundan sonra çalışan ve kazanan her karınca kazancının vergisini verecek. Biz de bu vergileri hizmet olarak yine onlara sunacağız. Böylece artık sadece dilekçe alıp

- dosyalamayacağız. O dilekçelerde yazılanları sırası geldikçe yerine getirip problemleri çözeceğiz.
- Vezir Karınca** - Ne ile? *(Aynı tipik hareketi tekrarlar. Yüzünü buruşturur)*
- Kral Karınca** - Vergi ile...
- Vezir Karınca** - *(Umutsuzca aynı tipik hareketi tekrarlar.)* Özür dilerim ama Sayın Kral'ım bu ihtiyar bunak sizi kandırmış. Olan da bana oldu. Boşuna gidip o kadar rezilliğe katlandım. Bir sürü hakaret gördüm.
- Kral Karınca** - Sen şimdi beni iyi dinle. Sana her şeyi anlatacağım ama öncelikle çok iyi, akıllı, dürüst bir vergi memuru bulmamız lazım.

PERDE

III. PERDE

SAHNE

İlk perdedeki taht odası... Ama hemen bütün eşyalar değişmiş, yenilenmiştir. Her şey daha zengin ve gösterişlidir. Küçük masanın yerinde daha büyük ve gösterişli bir masa vardır ama masanın üzerinde hiç mektup yoktur. Klasörler ve dosyalar kalkmıştır.

Kral çok keyiflidir. Süt içmektedir.

Kapı çalınır.

- Kral Karınca** - *(Neşeli, şarkı söyler gibi)* Girin, giriniz, gi-ri-niz...
- I. Asker Karınca** - *(Her zamanki hızlı ve acemi girişinin aksine önce kafasını uzatır, bir adım atar. Sonra girer. Bağırır.)* Buyurun Sayın Kral'ım!
- Kral Karınca** - *(Kral Karınca şaşkınlıkla ona bakmaktadır. Bağırmasına aldırmaz)* Hayrola evladım. Ne yapıyorsun böyle?
- I. Asker Karınca** - *(Hemen esas duruşa geçer, bağırarak)* Sayın Kral'ım, Sayın Vezir'im bana dedi ki Sayın Kral'ım "Her zaman tetikte ol. Etrafı kolaçan et" dedi Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - *(Sinirlenerek)* Fesuphanallah, yahu evladım şu neşeli günümde beni kızdırmaya, sinirlendirmeye ne gerek var. *(Bağırır)* Kral'ının odasını mı kolaçan edeceksin be adam... *(Sakinleşir)* ...Neyse! Sen bile bugün benim neşemi kaçıramayacaksın. Ne var söyle?
- I. Asker Karınca** - *(Esas duruşta, bağırır)* Sayın Kral'ım, Sayın Vezir'im sizinle görüşmek istiyor Sayın Kral'ım...

- Kral Karınca** - Tamam! Gelsin! *(Eliyle işaret eder)* Yeter ki sen çık! Bugün neşemin bozulmasını istemiyorum.
- I. Asker Karınca** - Emredersin Sayın Kral'ım... *(Komik hareketlerle çıkar)*
- Vezir Karınca** - *(Kafasını sallayarak ve küçük adımlarla tipik hareketini yaparak içeri girer. Elinde küçük bir kağıt parçasını sallamaktadır. Göğsündeki büyük sarı bir madalya dikkat çekmektedir.)* İyi günler Sayın Kral'ım *(Her zamanki gibi kafasını sallayarak seyirciye döner ama bu kez gülerek elindeki kâğıdı sallar)*
- Kral Karınca** - İyi günler Sayın Vezir Karınca... Bakıyorum çok neşelisiniz.
- Vezir Karınca** - *(Gülümseyerek)* Nasıl neşeli olmam Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - *(Gülerek)* Madalyanın sizi bu kadar mutlu edeceğini bilseydim daha önceden takardım.
- Vezir Karınca** - *(Her zaman yaptığı gibi kafasını sallayarak tipik hareketini yapar ve madalyasını gösterir. Sonra yine Kral Karınca'ya döner yüzünü)* Ne yalan söyleyeyim, neşemde bu madalyonun etkisi yok değil ama asıl sebep bu değil.
- Kral Karınca** - Neymiş asıl sebep?
- Vezir Karınca** - *(Elindeki kâğıdı sallayarak)* Bakın!
- Kral Karınca** - *(Dikkatlice kâğıda bakarak)* O ne o?
- Vezir Karınca** - Bugün ülkedeki *(Eliyle göstererek)* büyük büyük dilek ve şikâyet sandıklarından çıkan tek mektup...
- Kral Karınca** - *(Şaşkın)* Ne? Bugün sadece bir tek şikâyet mektubu mu yazılmış?
- Vezir Karınca** - *(Mutlu)* Bir tek mektup var ve o da şikâyet mektubu değil. Teşekkür mektubu...
- Kral Karınca** - *(Sevinçle ayağa fırlar ve Vezir Karınca'nın elinden alır mektubu.)* Bakalım kimden gelmiş. A... Öğretmen Karınca'dan... *(Okur)* "Sayın Kral Karınca çok kısa sürede okulumuza beş adet yeni derslik yapıldı. Beş yeni öğretmen atandı. Okulumuz baştan aşağıya onarımdan geçirildi. Bütün sıralar, tahtalar ve diğer eşyalar yenilendi. İhtiyaçlar karşılandı. Bütün bunlar siz Kral'ımız sayesinde oldu." Hayır! Burayı hemen düzeltelim. Bütün bunlar halkımın ödediği vergiler sayesinde oldu. Okumaya devam edelim "Bu büyük başarınızdan dolayı Sayın Kralıma saygılarımı sunarım" Vay be! Görüyor musunuz vergi ödememin sonuçlarını. Bütün karıncalar bir vatandaşlık görevi olan vergilerini tam olarak ödeyince artık şikâyet mektupları biter. İşte böyle teşekkür mektupları başlar. Sayın Vezir Karınca!
- Vezir Karınca** - *(Olduğu yerde sallanarak)* Buyurun Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - Öğretmen Karınca'dan gelen bu teşekkür mektubu bana bir şey hatırlattı...
- Vezir Karınca** - Yine ne gibi bir güzellik geldi aklınıza Sayın Kral'ım? *(Her zaman yaptığı tipik hareketi yapar. Sonra eski halini alır)*

- Kral Karınca** - *(Odanın içinde düşünceli şekilde dolaşmaya başlar)* Aslında teşekkür edilmesi gereken ben değilim.
- Vezir Karınca** - *(Her zaman yaptığı tipik hareketle kafasını sallayarak salona döner ve iki eliyle birden kendini işaret ederek)* Aslında teşekkür edilecek asıl kişi kim Sayın Kralım?
- Kral Karınca** - *(Vezir Karınca'nın hareketini görür.)* Yok! Yok, sen de değilsin Sayın Vezir Karınca... Hatta sen yanılmıyorsam bu vergi işine karşı çıkmıştın. *(Onu taklit eder)* "Vergi? Ne gi?"
- Vezir Karınca** - *(Çok bozulur ve başını yere eğer.)* Anladım Sayın Kralım... Çok haklısınız. Peki, o zaman kim? Sakın... *(Bir şey bulmuş gibi sevinerek salona dönüp aynı tipik hareketi yapar)* Bu şanslı Karınca mutlaka Bilgin Dede olmalı *(Sevinir)*
- Kral Karınca** - *(Durur, düşünür)* Bilgin Dede! Evet! Bilgin Dede'ye büyük teşekkür borçluyuz. Ama ona mektup yazman yanlış olur. Bir gün seninle beraber evine kadar gider bizzat teşekkür ederim. Çünkü bu "vergi" fikrini o verdi bize...
- Vezir Karınca** - *(Yine bozulur)* Efendim, mektup göndersek de gitmesek evine kadar... *(Her zaman yaptığı tipik hareketi yapar)* Ya da ben gelmesem. Biliyorsunuz beni pek sevmez kendileri. Ceza falan...
- Kral Karınca** - *(Gülerek)* Ha, şu ceza konusu *(Vezir Karınca'nın üzüldüğünü görerek hemen keser gülmeyi)* Öh, şey... Yok! Mutlaka bizzat gitmek gerek. O bizim büyüğümüz. Bak! Biz sıkıntıda iken o nasıl koşarak geldi...
- Vezir Karınca** - *(Şaşırıp aynı tipik hareketi yaparken)* Koşarak? Bilgin Dede ve koşmak... Özür dileyerek Sayın Kral'ıma hatırlatmalıyım ki Bilgin Dede *(işaretlerle anlatır)* dört karıncanın taşıdığı tahtırevanda uyuklayarak ve meyve yiyerek geldi huzurunuz. *(Sesi ağlamaklı)* o gün koşarak gelen bendenizdim efendim *(Her zamanki tipik hareketini yapar ve kafasını sallayarak salona döner.)*
- Kral Karınca** - *(Sözü bitirmek ister gibi)* Ha evet! Yani hemen geldi demek istedim. Neyse, yine bilemedin Sayın Vezir Karınca, bence asıl teşekkür etmemiz gereken *(Salona dönerek)* vergi ödeyen çalışanlar, vergi ödeyen üretkenler yani vatandaşlarımız karıncalar. Onlar çalışmasa, üretmese, vergi ödemesse biz bu işleri nasıl yapardık? Öyle değil mi?
- Vezir Karınca** - *(Her zamanki tipik hareketini yapar ama bu kez başını tasdik anlamında sallar.)* Gerçekten çok güzel bir konuya parmak bastınız *(işaretle parmağı basar)* Sayın Kral'ım... Asıl teşekkür etmemiz gerekenler, vergisini tam olarak ödeyen vatandaşlarımız karıncalar...
- Kral Karınca** - *(Tahtına oturur.)* O halde karşıma geç otur Sayın Vezir Karınca... Sekreter Karınca Hanım'ı çağırırım. Vergisini düzenli ve tam olarak ödeyen bütün vatandaş karıncalara güzel bir teşekkür mektubu yazalım...

- Vezir Karınca** - *(Her zaman yaptığı tipik hareketi tekrarlar ve komik şekilde yürüyerek tahtın tam karşısında bulunan koltuğa oturur.)* Yazalım
- Kral Karınca** - *(Bağırır)* Nöbetçi!
- I. Asker Karınca** - *(Önce kafası görünür, sağa sola bakar. Sonra yavaşça her yanı kolaçan ederek içeri girer. Esas duruşa geçer. Bağırır.)* Buyurun Sayın Kralım!
- Kral Karınca** - *(Yüzünü buruşturarak Vezir Karınca'ya döner.)* En kısa zamanda beni bu nöbetçilerden kurtarın Sayın Vezir Karınca *(Vezir Karınca ayağa kalkar ve her zamanki tipik hareketini yapar. Bu kez "elimden bir şey gelmiyor" demek ister. Sonra yerine oturur)* Bana Sekreter Karınca Hanım'ı çağır Nöbetçi...
- I. Asker Karınca** - *(Bağırır)* Emredersiniz Sayın Kral'ım! *(Çıkar)*
- Kral Karınca** - Bu adam neden hep böyle bağırıyor Sayın Vezir Karınca? Bir gün kulak zarım patlayacak.
- Vezir Karınca** - *(Ayağa kalkıp aynı tipik hareketi yapar.)* Galiba Komutan Karınca bunları böyle eğitiyor Sayın Kralım. *(Oturur)*
- (Kapı çalınır)*
- Sekreter Karınca** - *(Çok şık kıyafetlerle içeri girer. Mutludur.)* Beni emretmişsiniz Sayın Kral'ım. Nasılsınız? Şu vergi konusu işlerlik kazandığından beri bana pek işiniz düşmüyor galiba...
- Kral Karınca** - Öyle oluyor Sekreter Karınca Hanım. Bakın bugün işimiz düştü. Lütfen oturun ve not alın. Bir teşekkür mektubu yazdıracağım.
- Sekreter Karınca** - *(Oturur ve not almaya hazırlanır.)* Hazırım efendim!
- Kral Karınca** - Başlayalım. Lütfen siz de yardımcı olun Vezir Karınca.
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yapar.)* Emredersiniz Sayın Kral'ım. Elimden geleni yaparım.
- Kral Karınca** - Yazın lütfen: Muhterem Karıncalar... Yok! Durun, bu çok resmi oldu. *(Düşünür)*. Şöyle Yazın: Ey Karıncalar... Yok! Bu da olmadı. Propaganda konuşması gibi oldu. Siz söyleyin Sayın Vezir Karınca... Nasıl Başlayalım?
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yaparak)* Sevgili Karınca Vatandaşlar... *(Oturur)*
- Kral Karınca** - Bravo... Çok güzel! Yazın lütfen!
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yapar.)* Sağ olun Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - *(Kendini yazıya kaptırır.)* Vergi Yasası çıktığı andan itibaren; verginizi ödemek için adeta yarışarak bu vatandaşlık görevini yerine getirme çabanızı takdirle karşılıyorum. Sizlere minnettarım. Vergiyi namus bilen bu anlayış bütün uluslara örnek olacaktır. "Vergisi ödenen kazanç kutsaldır". Bildiğiniz gibi ödediğiniz Karınca Kararınca vergiler; hizmet ve yatırım olarak sizlere geri dönmektedir. Çok kısa sürede yerleşen bu uygulamaya katkınızdan

- dolayı sizlere çok teşekkür ederim. *(Vezir'e döner)* Nasıl oldu Sayın Vezir?
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini yaparak)* Çok güzel oldu Sayın Kral'ım! *(Oturur)*
- Kral Karınca** - *(Sekreter Karınca'ya döner.)* Sekreter Karınca Hanım, bunu yazım kurallarına uydurun. Büyük afişler haline getirin. Mührümlerle mühürleyin ve halkımın rahatlıkla görebileceği yerlere, özellikle sandıkları koyduğumuz köşe başlarına astırın. Hem de hiç vakit kaybetmeden.
- Sekreter Karınca** - *(Hemen toparlanır ve ayağa kalkar.)* Hemen Sayın Kral'ım. *(Çıkar)*
- Kral Karınca** - *(Sevinerek ellerini ovuşturur.)* Bu işi de bitirdik.
- Vezir Karınca** - *(Aynı tipik hareketi yapar.)* Evet! Sayın Kral'ım...
- (Kapı Çalınır)*
- Kral Karınca** - *(Bağırır.)* Gir!
- I. Asker Karınca** - *(Önce komik hareketlerle içeriye kafasını uzatır. Sonra içeri girerek esas duruşunu alır ve bağırır.)* Dışarıda sizinle görüşmek için bekleyenler var *(Birden sesini daha da yükseltir)* haber vereyim dedim Sayın Kralım.
- Kral Karınca** - *(Kulaklarını kapatır.)* Bağırma evladım bağırma! Kimmiş o görüşmek isteyenler?
- I. Asker Karınca** - *(Komik bir şekilde mızrağını omuna yaslar ve parmakları ile saymaya başlar.)* Efendim! Sayın Kral'ım, önce Sayın Kraliçe Karınca var bekleyen. Sonra Sayın Prenses Karınca var bekleyen. Sonra Nöbetçi Asker Karınca, yani ben değil diğer Nöbetçi Karınca var bekleyen. Sonra Sayın Vergi Memuru Karınca var bekleyen ve en sonunda da ben varım bekleyen. *(Hemen esas duruşa geçer)* Saygılarımla Sayın Kralım!
- Kral Karınca** - *(Şaşkın ve kızgın)* Be adam neden Sayın Kraliçe Karınca'yı kapıda bekletiyorsun da bana haber vermiyorsun?
- I. Asker Karınca** - Ama siz içerde çok önemli devlet görevi yapıyordunuz. Ben kimseyi içeri sokmam Sayın Kral'ım...
- Kral Karınca** - Peki sen neden bekleyenler arasında kendini de saydın bakayım?
- I. Asker Karınca** - Benim de önemli bir sorunum var Sayın Kral'ım.
- Kral Karınca** - *(Şaşkın)* Ne diyor bu Sayın Vezir? Bunun ne derdi var?
- Vezir Karınca** - *(Sanki biliyormuş gibi ayağa kalkarak her zamanki tipik hareketi yapar)* Ben nereden bileyim Sayın Kral'ım *(Aynı şekilde yerine oturur)*
- Kral Karınca** - *(Şaşkın)* Allah Allah, Allah Allah... Ne oluyor bu karıncalara yahu... Hadi söyle bakalım nöbetçi senin derdin neymiş?
- I. Asker Karınca** - Ama ilk sıra benim değil Sayın Kral'ım... Biz Karıncalar, hiçbir karıncanın hakkına tecavüz etmeyiz efendim. Eğer izin verirseniz

ben derdimi en son söyleyeyim...

Kral Karınca - Peki o zaman hemen çık ve Kraliçe Karınca, Prenses Karınca, Vergi Memuru Karınca'yı ve Nöbetçi Asker Karınca'yı sıra ile içeri gönder... Senin de sıran gelince derdini dinleyeyim.

I. Asker Karınca - Emredersiniz Sayın Kral'ım... *(Komik hareketlerle çıkar)*

(Kral Karınca eşini karşılamak için ayağa kalkar)

Kraliçe Karınca - *(Hızla ve sinirli şekilde girer)* Aaaa... Bu nasıl iş böyle? Ben sevgili eşimle görüşmek için sabahtan beri kapıda bekliyorum. *(Vezir Karınca'ya döner)* Merhaba Vezir Karınca...

Vezir Karınca - *(Aynı tipik hareketlerle ayağa kalkıp Kraliçe'yi selamlar)* Merhaba Sayın Kraliçem...

Prenses Karınca - *(Üzerinde okul önlüğü ve yakası vardır.)* Babacığım *(Koşarak babasına sarılır.)*

Kral Karınca - *(Kızına sarıldıktan sonra)* Çok özür dilerim Kraliçem. Öyle çok işim vardı ki... Hem beklediğinizi söylemedi Nöbetçi *(Vezir Karınca'ya döner)* Sayın Vezir Karınca, bundan sonra Kraliçe Karınca kapıda hiç beklemeden hemen içeri alınacak. Bu konuyu nöbetçi karıncalara bildirin. *(Vezir Karınca her zamanki tipik hareketini tekrarlarken Kraliçeye döner)* Bir daha böyle bir şey olmayacak Kraliçem...

Kraliçe Karınca - *(Kızgındır ama gelip Kral'ın yanındaki yerine oturur)* Olmasın zaten... *(Kızına göstererek gülümser)* Bak babası, nasıl olmuş kızının önlüğü? Yakışmış mı?

Prenses Karınca - *(Olduğu yerde dönerek önlünü gösterir)* Nasıl olmuş babacığım?

Kral Karınca - Çok ama çok güzel olmuşsun Prensesim. Demek okula başlayacaksın artık öyle mi?

Prenses Karınca - Evet babacığım. Bugün önlüğümü deniyorum. Biraz sonra annemle beraber okul alışverişimi yapacağız.

Kral Karınca - Ah ne güzel! *(Birden ciddileşir)* Alışveriş yaparken sakın fiş almayı unutma tamam mı? Biliyorum Esnaf Karıncalar mutlaka fiş keserler ama olur ya onlar unutulursa sen unutma ve hatırlat. Çünkü fiş demek ne demek?

Prenses Karınca - Fiş demek vergi demek babacığım.

Kral Karınca - Peki, vergi demek ne demek sevgili kızım?

Prenses Karınca - Vergi demek hizmet demek babacığım. Ödediğimiz vergi hizmet olarak yine bize geri döner babacığım.

Kral Karınca - Aferin benim kızıma... Şimdi annesi ile beraber kızım alışverişe gitsin babası da işine baksın. Olur mu?

Prenses Karınca - Tabii babacığım. Hadi anneciğim gidelim!

Kraliçe Karınca - *(Ayağa kalkıp Prenses Karınca'nın elini tutar.)* Size kolay gelsin. *(Çıkarlar)*

- Kral Karınca** - Nöbetçi... Vergi Memuru Karınca gelsin! (*Kapı açılır*)
- Vergi Memuru Karınca** - (*Resmi bir kıyafet içinde, uzun, belirgin renkli bir kravatı olan, gözlüklü, elinde büyük bir çanta olan karınca içeri girer.*) İyi günler Sayın Kralım, Sayın Vezirim...
- Kral Karınca** - Hoş geldin Vergi Memuru Karınca... Aslında sizinle bugün görüşmeyecektik galiba. Ne oldu da böyle hafta içi görüşmek istediniz?
- Vergi Memuru Karınca** - (*Ayakta, salona dönerek konuşur.*) Efendim bu hafta o kadar yoğun bir çalışma yaptım ki inanamazsınız. Bütün Çalışan Karıncalar vergi mükellefi olmak için Vergi Dairesinin önünde sıra bekliyorlar. Her gün uzun kuyruklar oluşuyor. (*Elindeki çantayı göstererek*) Elimdeki çantayı görüyor musunuz Sayın Kral'ım?
- Kral Karınca** - (*Şaşkın*) Evet!
- Vergi Memuru Karınca** - Bu çanta ağızına kadar para dolu efendim.
- Vezir Karınca** - (*Sevinerek ayağa kalkar ve aynı tipik hareketi yapar*) Ah ne güzel, ne güzel!
- Kral Karınca** - (*Sevinerek*) Gerçekten çok güzel... Bu işe başlarken çalışkan ve dürüst karıncalara çok güveniyordum ama bu kadar fazla vergi geliri olacağını sanmıyordum.
- Vergi Memuru Karınca** - Ama efendim bütün dünya bilir ki karıncalar çok çalışkan ve üretken yaratıklardır.
- Kral Karınca** - Her şey iyi gittiğine göre benimle görüşmek istemenizin sebebi ne? Gidip vergileri toplasanıza...
- Vergi Memuru Karınca** - (*Çok ciddileşir.*) Sayın Kralım huzurunuzda gelmemin üç sebebi var. İkisi öneri birisi ise bir istek...
- Kral Karınca** - (*Merakla*) Neymiş onlar?
- Vergi Memuru Karınca** - İzin verirseniz önce size önerilerimi sunayım. Efendim, şu an uyguladığımız vergi sistemi ile sadece ve sadece gelirleri vergilendiriyoruz. Halbuki bütün çağdaş dünya da başka bir vergi daha var. Alınan mal ve hizmetler karşılığı belli oranda uygulanan KDV vergisi... Eğer biz de gerçekten çağdaş bir ülke olduğumuzu iddia ediyorsak ki öyleyiz, bu vergiyi de uygulamaya, ayrıca belge sistemini tam olarak oluşturmaya ve mükellefler tarafından yapılan harcamaların, belgelendirmek kaydı ile ödeyecekleri vergiden düşürülmesini sağlamaya mecburuz.
- Kral Karınca** - KDV'mi?
- Vezir Karınca** - (*Aynı tipik hareketlerini tekrarlayarak*) KDV Nedir?
- Gelir Vergisi Karınca** - Efendim Kısaca KDV olarak isimlendirdiğim verginin açılımı Karınca Dünyası Vergisi'dir. Karınca Dünyasında yapılan mal ve hizmet alımlarında belli oranda uygulanacaktır. Bunu mutlaka ve gecikmeden uygulamaya koymak zorundayız. Belirttiğim belgelendirme ve vergi iadesi sistemini de tam anlamı ile kurarak

- buna işlerlik kazandıracamız.
- Kral Karınca** - *(Sevinir)* KDV, Karınca Dünyası Vergisi (*Güler*) yani bizim dünyamıza ait bir vergi. Sayın Vezir Karınca bu konuyu hemen incelemeye alınız.
- Vezir Karınca** - Aynı tipik hareketleri tekrarlayarak- Emredersiniz Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - Peki şimdi de diğer önerinizi söyleyin Sayın Vergi Memuru Karınca...
- Vergi Memuru Karınca** - Emredersiniz Sayın Kral'ım. Efendim karıncalar vergilerini tam ve eksiksiz ödüyorlar. Ama bence bir teşvik sistemi uygulasak ve en çok vergi verenleri tespit edip onlara "Vergi Rekortmeni" unvanı ile birer madalya versek diyorum. Nasıl olur acaba?
- Vezir Karınca** - *(Tipik hareketini tekrarlayarak ve madalyasını göstererek atılır.)* Çok iyi olur efendim, çok iyi olur...
- Kral Karınca** - *(Vezir Karınca'ya döner.)* Ne o? Madalya lafını duyunca nasıl da sevindin. *(Vergi Memuru Karınca'ya)* Bu konu Vezir Karınca tarafından daha şimdiden kabul gördü. Bu konuyu da meclise taşıyalım. En yakın zamanda karar veririz. Başka bir şey var mıydı? Şimdi isteğinizi söyleyin isterseniz.
- Vergi Memuru Karınca** - Emredersiniz Sayın Kralım... *(Ciddileşir)* Efendim, size vergi dairemiz önündeki yığılmadan ve kuyruktan söz etmiştim. Bu durum vergi ödeyen vatandaşlarımız için zaman ve iş gücü kaybı... Karınca Kararınca vergisini ödeyen...
- Kral Karınca** - *(Sözünü keser, gülerek)* Nasıl Nasıl? Karınca kararınca mı? Bu söz benim sözüm. Bakın Sayın Vezir Karınca şu okumuş çocuklar bir başka oluyor. Güzel bir şey duyunca hemen alıp kullanıyorlar. Duydunuz mu? Karınca Kararınca KDV...
- Vezir Karınca** - *(Aynı tipik hareketlerini tekrarlayarak)* Evet Sayın Kralım duydum! Karınca Kararınca KDV...
- Vergi Memuru Karınca** - Sayın Kral'ım sadece KDV değil bütün vergiler karınca kararınca... İsteğime gelince... Ben artık tek başıma bu ülkenin vergilerini toplayamıyorum. Yeterince eleman ve yer edinmek için izninizi bekliyorum.
- Kral Karınca** - Haklısın Sayın Vergi Memuru Karınca... Bu günden tezi yok Sayın Vezir Karınca sizin iyi bir Vergi Memurları Ekibi kurmanıza yardımcı olmakla yetkilidir. Hatta hemen şimdi, hiç vakit kaybetmeden başlayın çalışmaya.
- Vergi Memuru Karınca** - sevinir- Anlayışınıza çok teşekkür ederim Sayın Kral'ım. Hemen çalışmaya ve yeni eleman tespitine başlayacağım.
- Vezir Karınca** - *(Yerinden kalkar aynı tipik hareketleri yapar)* Ben de izninizle hemen çıkayım ve Vergi Memuru Karınca ile çalışmaya başlayayım. *(Vergi Memuru Karınca ve Vezir Karınca çıkarlar)*
- Kral Karınca** - *(Kapıya doğru bağıırır)* Başka kimse var mı görüşmek isteyen?

- I. Asker Karınca** - *(Bu sefer eskiden yaptığı acele ederek içeri girer. Ayağı dolaşır. Yanında ise şişko nöbetçi vardır. O da oflya puflaya girer ve duvara yaslanır.)* Biz varız Sayın Kralım...
- Kral Karınca** - *(Gülerek)* Siz ne istiyorsunuz bakalım şaşkınlara?
- I. Asker Karınca** - *(Heyecanla)* Sayın Kralım şu vergi işi çıktıktan ve Karıncalar Ülkesi daha yaşanılır hale geldikten sonra...
- II. Asker Karınca** - *(Lafı diğerinin ağzından alır.)* Of... Puf... Herkes, yani bütün karıncalar daha fazla vergi vermek için birbiri ile yarışıyor...
- Kral Karınca** - Ee... Ne güzel işte...
- I. Asker Karınca** - *(Ağlamaklı)* Çok güzel tabii efendim. Bütün karıncalar vergisini tam ve düzenli olarak ödüyorlar ama...
- II. Asker Karınca** - *(Lafı alır)* ...of...puf... Ama biz, ikimiz vergi veremiyoruz. Çünkü burada nöbetteyiz.*(Ağlar)* Biz de çalışmak ve diğerleri gibi vergi ödemek istiyoruz...
- I. Asker Karınca** - *(Ağlayarak)* Vergi vermediğimiz için kimsenin, hiçbir arkadaşımızın yüzüne bakamıyoruz...
- Kral Karınca** - *(Gözleri dolar)* Susun bakayım! Ağlamayın! Bakın beni de ağlatacaksınız. Şimdi ikiniz de beni dinleyin. *(Salona döner, yüksek sesle)* Vatan müdafaası için askerlik yapmak, elde silah nöbet tutmak en kutsal görevdir. Vergi vermek de çok kutsal görevdir. Bu ülke için çalışıp, didinip, üretmekle, vergi vermekle, elde silah nöbet beklemenin hiç farkı yoktur. Siz verginizi nöbet tutarak fazlasıyla ödüyorsunuz çocuklar... Bununla gurur duyun. Hadi şimdi doğru nöbete!
- I. Asker Karınca** - *(Sevinçle)* Emredersin Sayın Kral'ım... *(Koşarak çıkar)*
- I. Asker Karınca** - *(Sevinçle)* Emredersin Sayın Kral'ım *(Koşmaya çalışarak çıkar)*
- Kral Karınca** - *(Yalnız kalmıştır. Sahne kararır. Işık sadece Kral Karınca'nın üzerine yansır.)* Vatan savunması, sınırda nöbet tutmak en kutsal görevdir ama unutmayın vergi vermek de çok kutsal en az onun kadar kutsal bir görevdir.

PERDE

Rumuz
ÇINAR

Oyunun Adı
MASAL ADASI

(İKİ BÖLÜM)

MÜZİKAL

Yazan
MEHMET K. DOSTAY

*“Çocukları susta durdurarak
ve onları çekingen bir duruma getirerek iyi bir dünya yaratamayız.
Güzel ve doğru bir dünya, ancak korkusuz,
açık sözlü ve başkalarını düşünen insanlarla yaratılabilir...”*

Bertrand Russel

ROLLER

MASAL PERİLERİ

HOKKABAZ

KRALİÇENİN KIZI, sonradan GENÇ KRALİÇE

KRAL

YAŞLI KRALİÇE

YAŞLI BİLGE

BİRİNCİ BİLGİN

İKİNCİ BİLGİN

ÜÇÜNCÜ BİLGİN, sonradan BAŞYARDIRMCİ

PAZARCILAR

PAZARA GELENLER

ÇOCUKLAR

DOKTORLAR

SARAY ELÇİSİ

KOMUTAN

HABERCİLER

KORO ve DANCILAR

Oyun tümüyle müzikal olarak oynanabileceği gibi müzikli oyuna da dönüştürülebilir.

Sahne değişimleri ve kaba mizansenlere oyun akışı içinde kısaca değinilmiş olsa da, bunların dışında; gerek çevre düzeni gerekse dönüşümlü rollerin belirlenmesi tümüyle yönetmenin oyunu yorumlayış biçimine bırakılmıştır.

BİRİNCİ PERDE

GİRİŞ ŞARKISI

(İlkin seyir yerinde ya da kapalı perdenin önünde başlar oyun,)

KORO ve DANCILAR

Biz eskiden küçüktük, masallarla büyüdük...
Bir bilinmez rüyadan, gerçek dünyalar kurduk!

MASAL PERİLERİ

(Resitatif)

Bir sihirli lambadan, dev çıktı da şaşırmadık...
Köyü fareler bastı, kavalcıyla avunmadık!
Yedi kat yerin altında saklanırken Şahmeran...
Yoksul minik kulübesinde, ağlıyordu Keloğlan!

KORO ve DANCILAR

Prensesler, cadılar, Külkedisi Sindrella...
Fısıldadık asırlarca, hep kulaktan kulağa!
(Perdenin açılıp dekorun görünmesiyle devam eder)

MASAL PERİLERİ

(Resitatif)

İşte burası masal adası...
Masalımızın kahramanları balcılar burada yaşar,
Arılar bal yapar onlar toplar,
Topladıkları balı pazarlara taşırlar...

- PAZAR -

(Pazarcılar, pazara gelenler, bir kalabalık bir cümbüş...)

FİSTİKÇİ

Fıstıkçı geldi fıstıkçı...
Fıstıklarım çok lezzetli!

(Diğer pazarcılarının arasında dolaşarak.)

Ne güzel sebzeler bunlar, ya şu elmaya ne demeli!

MEYVECİ

Elma, armut, erik, kiraz...

Hepsi birbirinden taze!

İstersen al reçelini yap, istersen taze taze ye!

SEBZECİ

Ispanak, fasulye, domates...

Yeni topladım bahçeden!

Tadına bakmanız yeter, vazgeçilmez hiçbirinden!

BALCI

Balım nefistir benim,

Şekerden daha tatlı!

Süte karıştır ekmeğe sür, minikler bu balla büyür...

ÇOCUK

(Annesine)

Anne bana bal al!

Sütüme karıştırıp içeceğim...

Elmayla fıstık da istiyorum, dedeme götüreceğim!

MASAL PERİLERİ

Bal ülkesinin kraliçesi halkını çok sever,

onların iyiliği için elinden geleni yaparmış...

Bu yüzden ülkedeki herkes çok mutlu ve sağlıklıymış!

Günler günleri, aylar ayları, yıllar yılları kovalamış...

Derken yaşlı kraliçenin başına beklenmedik bir kaza gelmiş...

KORO ve DANSÇILAR

Hep bir varmış bir yokmuş diye başlar masallar,

Develer tellal iken pireler berber olur!

Kim annesinin beşiğini tıngır mıngır sallamış ki?

Masal bu ya, olur mu olur...

- YAŞLI KRALİÇENİN ODASI -

(Kraliçenin kızı annesinin beşiğini sallamaktadır.)

KRALİÇENİN KIZI

Dandili dandili dastana, danalar girmiş bostana...

Kov bostancı danayı, yemesin lahanayı,

Eee, eee, eee e!

(Doktorlar, Kral ve Hokkabaz girerler.)

BİRİNCİ DOKTOR

Kraliçenin şikayeti nedir, nasıl başladı?

HOKKABAZ

Merdivenden yuvarlanıp kafasını yere tosladı!

Bir anda en her şeyi unuttu, bütün gün uyumaya başladı...

KRALİÇENİN KIZI

Şu anda kendini bebek sanıyor...

Ninniler söyleyerek onu uyutuyorum,

Acıkıp uyanınca da sütünü veriyorum...

YAŞLI KRALİÇE

(Ağlayarak uyanır.)

Ne işiniz var burada, siz de kimsiniz?

(Kızı sütünü verir.)

İKİNCİ DOKTOR

Bizler doktoruz kraliçem, sizi iyileştirmek için buradayız...

YAŞLI KRALİÇE

Neden? Hasta mıyım ben?

ÜÇÜNCÜ DOKTOR

Evet kraliçem hastasınız, hem de çok...

YAŞLI KRALİÇE

(Unutmuş ağlar yine.)

Ne işiniz var burada, siz de kimsiniz?

BİRİNCİ DOKTOR

Bakın gördünüz mü, bizi hemen unuttu!

İKİNCİ DOKTOR

Öyleyse hatırlatalım, bizler doktoruz kraliçem!

Sizi iyileştirmek için buradayız...

(Kraliçe uykuya dalar.)

HOKKABAZ

Boşuna kendinizi yormayın...

Görmüyor musunuz uyudu!

ÜÇÜNCÜ DOKTOR

(İlacı Kral'a verir.)

Öyleyse alın bu ilacı, onun sağlığı için...

BİRİNCİ DOKTOR

Sabah öğle ve akşam, günde üç kaşık içirin...

(Doktorlar diğerlerini selamlayarak çıkarlar.)

- SARAY SALONU -

(Saray görevlisi pazarcıları karşılar. Yanlarında bir de çocuk vardır.)

SARAY GÖREVLİSİ

Hoş geldiniz pazarcılar, nasıldı bu gün pazar?

BİRİNCİ BALCI

Hoş bulduk...

Çalışıp kazanıyoruz elimizden geldiği kadar!

(Sırayla altınları sayarak görevliye verirler.)

Ben on altın kazandım, dokuzu bana biri saraya!

İKİNCİ BALCI

Ben yirmi altın kazandım, ikisi saraya gerisi bana!

ÜÇÜNCÜ BALCI

Ben tam otuz altın kazandım, üçü saraya gerisi bana!

SARAY GÖREVLİSİ

Kraliçemiz adına sizlere teşekkür ediyorum,
Ayrıca hepinize iyi pazarlar diliyorum!

İKİNCİ BALCI

Biz de kraliçemize sevgilerimizi sunarız...
Bir dahaki pazardan sonra yine burada olacağız!
(Görevliyi selamlayıp çıkarlar.)

ÇOCUK

(Sarayın kapısında babasına.)

Babacığım o altınları biz neden saraya veriyoruz,
Neden hepsini alıp, evimize götürmüyoruz?

ÜÇÜNCÜ BALCI

Etrafına bir bak kızım, bu oyun parkları ve bahçeler,
Okullar hastaneler, bu yollar ve köprüler...
İşte hepsi sarayda toplanan o altınlarla yapılıyor!

ÇOCUK

Nasıl yani?

Şimdi biz bu altınları getirip saraya vermesek,
Hepsini kendimiz alıp evimize götürürsek,
Çocuklar parklarda oynayamayacak mı?

ÜÇÜNCÜ BALCI

Hayır oynayamayacak...

ÇOCUK

Bu yollar, bu hastaneler hiçbiri olmayacak mı?

ÜÇÜNCÜ BALCI

Hayır olmayacak...
(Diğerleri de söze girer.)

BİRİNCİ BALCI

Biz bu altınları saraya vereceğiz ki, kraliçemiz bize köprüler yollar yapsın!
Okullar yapsın, hastane yapsın...

İKİNCİ BALCI

Çocuklarımız okula gitsin, hastalarımız iyileşsin!
(Uzaklaşsınlar.)

MASAL PERİLERİ

Günler günleri, aylar ayları kovalamış,
Fakat yaşlı kraliçe bir türlü iyileşmemiş!
Sonunda kralın aklına bir fikir gelmiş...

- SARAY SALONU -

KRAL

Hokkabaz, çağır gelsin yaşlı bilge, hemen ona danışalım,
Ülkemiz kraliçesiz kalmasın, bir çözüm arayalım!

HOKKABAZ

İşte bu çok iyi fikir, işte bu...
(Çıkarken bir yandan da çeşitli numaralar yapar.)

KRAL

Hokkabaz hadi acele et!

HOKKABAZ

Tamam hemen kayboldum, uçtum gittim yok oldum!

KRALİÇENİN KIZI

Ne olacak bu böyle, doktorlar çare bulamıyor,
Kraliçemiz hasta diye, bütün ülke yas tutuyor...

KRAL

Meraklanma güzel kızım, bir çare bulacağız,
Balcılar ülkesini kraliçesiz bırakmayacağız...
(*Hokkabaz ve Yaşlı Bilge girerler.*)

YAŞLI BİLGE

Beni çağırmışsınız kralım...

KRAL

Bizi yalnız bırakır mısınız?
(*Kral ve Yaşlı Bilge kalırlar.*)
Dinle beni yaşlı bilge, lafı uzatmayalım...
Eminim sorsaydım kraliçeye, şimdi ne yapalım diye,
Danışalım derdi yaşlı bilgeye, bakalım ne diyecek diye...

YAŞLI BİLGE

Tek çare var kralım, kraliçemiz dinlenmeli,
Yeni kraliçe olarak, yerine kızınız geçmeli...

KRAL

Aslında biliyorum, olması gereken bu...
Ancak o çok deneyimsiz, işte asıl sorun bu!

YAŞLI BİLGE

Biliyorum,
Ülkeyi tek başına yönetemez, birine danışmalı...

KRAL

O halde yaşlı bilge, tıpkı kraliçemiz gibi artık o da sana danışacak!
Bu sayede halkımız, artık yas tutmayacak...

MASAL PERİLERİ

Sonunda kraliçenin tahtına kızı oturmuş.
Ama genç kraliçenin ilk işi, yaşlı bilgeyi saraydan kovmak olmuş...

- SARAY SALONU -

KRAL

Yaşlı bilgeyi saraydan kovdun, peki şimdi ne olacak?

GENÇ KRALİÇE

Merat etme babacığım, işler yoluna girecek...
O geveze yaşlı bilge, her şeye karıştı durdu,
Sonunda sabrımı taşıyıp, bana kendini kovdurdu...

HOKKABAZ

Boş laf etmez yaşlı bilge, bu işte bir yanlışlık var,
Çağırılım gelsin yine, danışacak çok şeyimiz var...

KRAL

Hokkabaz doğru söylüyor...

GENÇ KRALİÇE

Sevgili babacığım, bir sorum olacak size...
Bu ülkeyi kim yönetir geçmişten günümüze?

KRAL

Nasıl ki kovanlarda kraliçe arı yönetir,
Balcılar ülkesini de kraliçemiz yönetir!

GENÇ KRALİÇE

Yanılıyorsam düzelt beni, artık kraliçe ben değil miyim?

KRAL

Elbette sensin kızım, ben aksini söylemedim...

GENÇ KRALİÇE

Öyleyse bırakın da kararları ben vereyim...

HOKKABAZ

Peki ama yaşlı bilge...

GENÇ KRALİÇE

Durun telaşlanmayın hemen, bu ülkede çok bilge var,
Hem daha yapacaklarım bitmedi, başka planlarım da var...

HOKKABAZ - KRAL

Başka planlar mı?

- MEYDAN -

BALCILARIN ŞENLİK ŞARKISI

Çok çalıştık biz yine, ama değdi doğrusu!
Kovanlar doldu taşı...
Yok aç kalmak korkusu!
Sağ olasin doğa ana, var olasin yağmur kar!
Emeğimiz sağ olsun...
Gelin balcılar şenlik var!

SARAY ELÇİSİ

(Girer.)

Durun! Durun dedim, dinleyin!
(Hokkabaz da Elçinin peşine takılıp gelmiştir, diğerlerine katılır...)
Şimdi beni iyi dinleyin, size saraydan haberler getirdim!
(Elçiyi de aralarına alıp şarkı ve dansa devam ederler.)

BALCILAR

Gel sarayın elçisi, kaçırma neşemizi,
Sonra ver haberini,
Bölme eğlencemizi!
Bugün ve bundan sonra, hep ele ele verelim...
Ürünümüz bol olsun,
Eğlenelim gülelim!

SARAY ELÇİSİ

Susun! Susun dedim, dinleyin!
(Şarkı ve dans durur.)

Size saraydan, yeni kraliçemizden haberler getirdim.
Duyduk duymadık demeyin!
Balcılar arasından en genç ve en güçlü olanlar seçilecek!
Seçilen bu kişiler yeni sarayın yapımında çalışacak!

MEYDANDAKİLER

En güçlü ve en genç olanlar mı, yeni sarayın yapımında mı!

SARAY ELÇİSİ

Susun, söyleyeceklerim daha bitmedi!
Saraya verdiğiniz altınlar yeni yapılacak saray için kullanılacak,
Yapılacak bu saray, dünyanın en büyük arı sarayı olacak...

MEYDANDAKİLER

Dünyanın en büyük sarayı mı...
Peki ya oyun parkları, yollar, köprülerimiz ne olacak?
Yeni okullar hastaneler, kraliçe onları nasıl yapacak?

SARAY ELÇİSİ

Yeni saray yapılsın önce, onlara da sıra gelecek!

HOKKABAZ

(Hala dans etmek ve herkesi eğlendirmek derdinde.)
Cek cek de cek cek, cak cak da cak cak...
Eğlencemiz yarım kaldı, peki şimdi ne olacak!

SARAY ELÇİSİ

Düş önüme sen de hadi, hadi doğru saraya gidiyoruz!
(Çıkarlar.)

MASAL PERİLERİ

Kraliçenin emri üzerine seçilen balcılar,
dünyanın en büyük sarayını yapmak için hemen işe koyulmuşlar.
Onlar öyle çalışdursun...
Diğer yandan toplanan bal iyiden iyiye azalmış.
Sonunda bilginler, kraliçeye şikayetlerini dile getirmeye karar vermişler!

- BİLGİNLER SALONU -

BİRİNCİ BİLGİN

Şimdi yeni kraliçeye isteklerimizi bir bir sıralayalım...

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Evet, yazıyorum...

İKİNCİ BİLGİN

Büyük sarayın yapımına bir yıl ara verilmesini...

BİRİNCİ BİLGİN

Bütün balcıların yine bal toplamak için çalışmasını...

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Evet, yazdım!

BİRİNCİ BİLGİN

Sarayda toplanan altınların tıpkı eskiden olduğu gibi,
Yine okul, yol, köprü, oyun parkı ve hastane yapımı için kullanılmasını...

(Üçüncü Bilgin'e.)

Yalnız yazmakla olmaz, hadi sen de bir şeyler söyle!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Daha fazla uzatmayalım, bu kadarı yeterli kanımca,
Genç kraliçe öfkelenebilir isteklerimiz arttıkça...

BİRİNCİ BİLGİN

Anlaşıldı, şimdilik bu kadar yeter...

İKİNCİ BİLGİN

Evet şimdi saraya gidecek kişiyi belirlemeye geldi...

(Çöpleri uzatır.)

Hadi bakalım...

Kısa çöpü kim çeker, saraya da o gider!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Ah, ne talihsiz bir bilginim ben, kısa çöp bende kaldı...
O halde oyalanmadan, hemen yola koyulmalı!

- SARAY SALONU -

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Büyük sarayın yapımına bir yıl ara verilmesini...
Bütün balcıların yine bal toplamak için çalışmasını...

GENÇ KRALİÇE

Ne dedin sen, ne dedin!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Sarayda toplanan altınların tıpkı eskiden olduğu gibi,
Yine okul, yol, köprü, park ve hastane yapımı için kullanılmasını...

GENÇ KRALİÇE

Kes sesini!

Ağızından çıkanı kulağın duyuyor mu senin!
Hayır, bu istekleriniz asla olmayacak...
Kaç yıl sürerse sürsün, evet kaç yıl sürerse sürsün...
Büyük saray bitene kadar çalışma durmayacak!

KRAL

Bana sorarsan kızım, sorunu böyle çözemezsin,
Bilginlere kulak vermeli, onları dinlemelisin...

GENÇ KRALİÇE

Olmaz babacığım, olmaz öyle...

(Üçüncü Bilgin'e.)

Sen de git onlara söyle, hepinizi bağışlıyorum yalnız bir kereliğine!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Kı kı kraliçem...

GENÇ KRALİÇE

Sus sakın sözümü kesme!
Bir daha böyle isteklerle asla karşıma çıkmayın...
Cezanız çok ağır olur, bunu sakın unutmayın!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Şe şey kı kraliçem...

GENÇ KRALİÇE

Ne o, yoksa bir itirazın mı var?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Hayır kraliçem asla...
Size itiraz etmedim!
Beni çok korkuttunuz azıcık kekeledim!
Aslında ben onlara, en başında söyledim...
Kraliçenin emirlerine, karşı durmayalım dedim!

GENÇ KRALİÇE

Yaaa, peki onlar ne dediler?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Kolumdan tutup zorla, buraya gönderdiler...

HOKKABAZ

Yok artık daha neler!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

İzin verin bana kraliçem,
Onları bu isteklerinden vazgeçireyim!

GENÇ KRALİÇE

Eğer başarırsan söylediğini,
Sarayımda başyardımcılık bekliyor seni!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Ha ha hay! Hay hay kraliçem!
Emredersiniz kraliçem...

HOKKABAZ

(Yansılar.)

Ha ha hay! Hay hay kraliçem!
Emredersiniz kraliçem...

(Bilgin geri geri çıkarken çelme takar, Bilgin düşer. Kovalamaca başlar.)

Dur sakın dokunma bana, bu yaptığım az bile sana!

(Kraliçenin arkasına gizlenince Bilgin ve Kraliçe burun buruna gelir.)

GENÇ KRALİÇE

Hala burada mısınız siz?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Alnınızı sileyim, azıcık terlemiştiniz!

(Mendiliyle Kraliçenin alnını silip çıkar.)

KRAL

Dinle beni güzel kızım, bu bilgini hiç gözüm tutmadı benim...

Onu vazgeçirmek için azıcık korkutmak yetti,

Çabucak unutup sözlerini nasıl da döneklik etti...

GENÇ KRALİÇE

Hayır babacığım, bence bu bilgin çok akıllı birine benziyor,

Böyle davranmakla bana bağlılığını gösteriyor...

- BİLGİNLER SALONU -

(Diğer bilginler beklerken Üçüncü Bilgin girer.)

İKİNCİ BİLGİN

Niye böyle geç kaldın...

Hadi çabuk söyle, kraliçe ne cevap verdi isteklerimize?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Sarayda çok güzel karşılandım,
Yaşadığımız dertleri birer birer sıraladım...

BİRİNCİ BİLGİN

İşte bu çok iyi haber!
Eee sonra?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Ancak şey...
Kraliçemiz dedi ki, büyük sarayın yapımı durmamalıymış!
Halkımız yine var gücüyle çalışmalıymış...

BİRLİKTE

Ne dedin sen ne dedin?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Durun hemen ortalığı telaşa vermeyin,
Önce sözümü bitirmemi bekleyin!
Büyük sarayın yapımı sadece bir yıl sürecekmiş,
Yani bir yılın sonunda bu çilemiz bitecekmiş...

BİRİNCİ BİLGİN

Kraliçe mi söyledi bunları sana?

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Evet, hem de tüm içtenliğiyle!
İnanın bana dostlarım, sadece bir yıl yetecek...
Bir yıl sonra en fazla bütün dertlerimiz bitecek!

MASAL PERİLERİ

Kötü bilgin bu yalanı hem bilginleri
hem de kraliçeyi memnun etmek için uydurmuş.
Asıl niyeti, kraliçenin sevgisini kazanıp sarayda yaşamakmış...

- MEYDAN -

HABERCİLER

Duyduk duymadık demeyin...
Bilginler kraliçeyle görüőüp anlaőmıőlar,
Büyük sarayın yapımında, bir yıl daha çalıőılacak,
En fazla bir yıl sonra, bolluk ve berekete kavuőulacak!
Duyduk duymadık demeyin...
(ıkarlar. Sesleri uzaklaőarak yiter.)

İKİNCİ PERDE

MASAL PERİLERİ

Evet sevgili çocuklar, sarayda ve ülkede olup bitenleri izlerken, yaşlı kraliçeyi hasta yatağında unuttuk sanmayın...
Ona ne olduğunu merak ettiğinizden eminiz!
Hadi şimdi doğru yaşlı kraliçenin odasına gidiyoruz...

- YAŞLI KRALİÇENİN ODASI -
(*Hokkabaz ve Kral girerler.*)

HOKKABAZ

(*Yaşlı Kraliçeye bir tepsi sunar*)
Çorbanızı getirdim, bu sabah nasılsınız?

YAŞLI KRALİÇE

Neden soruyorsunuz, siz hizmetkarım mısınız?

KRAL

Sevgili kraliçem, hala bir şey hatırlamıyor musunuz?

YAŞLI KRALİÇE

Dur bakayım, sanki bir şeyler hatırlayacak gibiyim,
Bu güzel kömür gözler hiç yabancı gelmedi bana...

KRAL

Nasıl yabancı olsun, onca yıl baktılar sana!

YAŞLI KRALİÇE

Evet, sanki bir şeyler daha hatırlayacak gibiyim...
(*Hokkabaza*)

Yaklaş bakayım biraz, çok komik biriydin galiba değil mi sen?

HOKKABAZ

Evet, kraliçem (*Şapkasından tavşan çıkarır.*) zaten bir hokkabazım ben!

YAŞLI KRALİÇE

(Tavşanı görünce korkup çığlığı basar.)
Ne yapıyorsunuz burada, siz de kimsiniz?

KRAL - HOKKABAZ

Olamaz, yine unuttu!

YAŞLI KRALİÇE

Haydi çabuk gidin buradan, sabrımı taşırmayın.
Daha fazla kızdırıp uykumu kaçırmayın!
(Uykuya dalar.)

KRAL

Gözlerime bakınca hatırlayacak sanmıştım,
Tekrar iyileşecek diye sevinmeye başlamıştım...

HOKKABAZ

Nasıl yaptım bu hatayı, tavşanı görünce korktu!
Daha sakin olmalıydım, yine her şeyi unuttu...

- PAZAR -

(Pazarcılar, pazara gelenler...)

UNCU

Kar beyazı unum var...
Ekmek olur simit olur...
Pasta olur börek olur, al bir güzel karnını doyur...

MEYVECİ

Erik kiraz şeftali...
Yeni topladım bahçeden sizin için,
İstedığınız kadar alın ama sakın yıkamadan yemeyin...

ÇOCUK

(Annesine.)

Anneçğim bu meyvelerden sen de alır mısın bana?
Yıkamadan yemeyeceğim, söz veriyorum sana...

BALCI

Arılar bal yapar biz toplarız...
Balın faydaları saymakla bitmez ki!
Böyle lezzetli bir balı kim alıp da yemez ki...

FINDIKÇI

Şu fındığa bakın hele...
Hepsi de kütür kütür!
Hadi durma bey amca, sen de al eve götür...

ÇOCUK

(Dedesine.)

Dedeciğim, fındıkçıyı duydun mu?
Hadi biraz fındık alalım!
Bak bal da nefis görünüyor,
Biraz da ondan alıp bir güzel tadına bakalım!

MASAL PERİLERİ

Evet masal adasında balcılar yine bal topluyor,
Topladıkları balı pazarlara taşımaya devam ediyormuş!
Ancak yeni kraliçenin istekleri bir türlü bitmek bilmiyormuş,
Saray tam bitti bitecek derken, o daha da büyütülmesini istiyormuş!

- OYUN PARKI -

ÇOCUKLAR

(Büyüklerin de yardımıyla çocuklar parkta oyunarken koreografi eşliğinde)

Burası bizim oyun parkımız,
Her gün burada buluşup oyunlar oynarız!
Arkadaşlarımızla toplanıp şarkı söyler eğleniriz,
Salıncak, kaydırak, tahterevallili...
En sevdiğimiz oyuncaklarımız!

SARAY ELÇİSİ

(Girer.)

Hadi bakalım çocuklar, artık oyun sona erdi!

ÇOCUKLAR

Nedenmiş o, bizim oyunumuz daha bitmedi ki!

SARAY ELÇİSİ

Evet ama büyük sarayın inşaatı da daha bitmedi!

BİR ANNE

Anlayamadım, ne demek oluyor şimdi bu?

SARAY ELÇİSİ

Şu demek oluyor...

Kraliçemizin emriyle, büyük sarayın inşaatı buraya taşınıyor.
Artık bu park yıkılacak ve yerine büyük sarayın odaları yapılacak!

- PAZAR -

(Balcılar kazandıkları altınları saymaktadırlar.)

DÖRDÜNCÜ BALCI

Ben dört altın kazandım, üçü bana biri saraya...

BEŞİNCİ BALCI

Ben üç altın kazandım, ikisi bana biri saraya...

ALTINCI BALCI

Ben sadece iki altın kazandım, ama bu defa ikisi de bana!

BEŞİNCİ BALCI

Nedenmiş o, saraya altın vermeyecek misin yani?

ALTINCI BALCI

İki altının nesini verecemişim saraya?
Hem kraliçe altınları bizim ihtiyaçlarımız için kullanmıyor ki!

DÖRDÜNCÜ BALCI

Evet şimdilik öyle ama, bu altınlar hepimizin geleceği için unutma!

BEŞİNCİ BALCI

Az kazandığımızda az, çok kazandığımızda çok altın veririz,
Bütün balcıların görevi bu, hepimiz bunu biliriz...

ALTINCI BALCI

Ne yani bu hep böyle mi devam edecek,
Bizden toplanan altınlarla sadece büyük saray mı yapılacak!

DÖRDÜNCÜ BALCI

Haklısın ama bu söylediklerini zaten hepimiz biliyoruz...
Bu yüzden bilginlerle birlikte kraliçeyi ikna etmeye çalışıyoruz!

BEŞİNCİ BALCI

Hadi daha fazla konuşarak vakit kaybetmeyelim,
Elimizdeki altınları götürüp saraya verelim...

MASAL PERİLERİ

Evet sevgili çocuklar, işte tüm bu olup bitenlerin üzerine,
bilginler kraliçeyle yeniden görüşmek üzere saraya gitmiş...

- SARAY SALONU -

BAŞYARDIMCI

(Bilginleri karşılar. Bu bir danslı söz düellosudur.)

Durun bakalım...

Kraliçeyi görmeden önce, bir öğüdüm olacak size...

Dinlerseniz öğüdümü sarayda yaşayacaksınız,

Gece gündüz çalışmadan yan gelip yatacaksınız...

İKİNCİ BİLGİN

Yaşadıkların sahte, yalanın bir gün ortaya çıkacak,

BİRİNCİ BİLGİN

Pişman olsan da o zaman, kimse yüzüne bakmayacak!

(Genç Kraliçe, Hokkabaz ve Kral girerler.)

GENÇ KRALİÇE

Ne oluyor burada! Bu gürültü de ne?

İKİNCİ BİLGİN

Kraliçem konuşmaya geldik sizinle...

BAŞYARDIMCI

Hiç gerek yok kraliçem, ben ilgilenirim kendileriyle...

KRALİÇE

Anlatın bakalım, sizi dinliyorum?

BİRİNCİ BİLGİN

Büyük saray yapılmaya başladığından beri,
pazarda satacak balımız azaldı...
Saraya getirmek için nerdeyse hiç altınımız kalmadı!

HOKKABAZ

Bütün bu sorunlara ilgisiz kalamayız değil mi kraliçem...

GENÇ KRALİÇE

Abartmayalım lütfen, bunlar hep fazlasını ister!
Hadi durma başyardımcım, bilginlere yolu göster...

BİRİNCİ BİLGİN

Son sözlerimiz için dinlemelisiniz bizi,
Halkı kızdırmaya gelmez, çok ağır olur bedeli...

GENÇ KRALİÇE

Ne! Bir de utanmadan beni tehdit mi ediyorsun!
(Başyardımcıya.)
Sana onları çıkar dedim, daha ne bekliyorsun!

ÜÇÜNCÜ BİLGİN

Hadi dışarı, dışarı...
(Başyardımcı ve Bilginler çıkarlar.)

KRAL

Yapma kızım ne olur, uyma bu düzenbaza,
Bilginlere kulak ver, dert açmayalım başımıza...

GENÇ KRALİÇE

Hayır babacığım asla, ben başyardımcıma güveniyorum...
İşime karışmayın lütfen, ülkeyi ben yönetiyorum!

- SARAYIN ÖNÜ -

(Genç yaşlı bütün balcılar toplanmıştır.)

SARAYA SESLENİŞ ŞARKISI - 1

Genç ve güçlü balcılar, kraliçe için çalışıyor.
İşte bu son balımız, karnımız bile doymuyor!
Balları toplayıp satan biz,
Saraya altın veren yine biz!
Siz sarayda yaşayanlar, halimizi bilmeyen siz!
Artık çalışmıyoruz, bunu böyle bilesiniz!

- SARAY SALONU -

GENÇ KRALİÇE

Duydum ki balcılar büyük bir isyan başlatmış...
Düşünüyorum da acaba, biz nerede hata yaptık...
Yoksa büyük sarayın yapımını bir yıl durdurmalı mıydık?

KRAL

Bu güne dek söylediğin en doğru şey bu olmalı...

HOKKABAZ

Kralımız çok haklı, artık inat etmeyelim,
Dilerseniz onlarla yüz yüze görüşelim...

BAŞYARDIMCI

(Hokkabazı sıkıştırır.)

Bu işlere aklın ermez, hemen sussan iyi olur!

HOKKABAZ

(Türlü numaralarla Başyardımcıyı komik duruma düşürür.)
Yalancılıkta üstüne yok, konuşsam ne olur!

BAŞYARDIMCI

Sana kim konuş dedi!

HOKKABAZ

Senden kim izin istedi!

GENÇ KRALİÇE

Bırakın şimdi şamatayı...
Ben kim teslim olmak kim!

BAŞYARDIMCI

Duydun işte!
Kraliçemiz onlara asla boyun eğmeyecek!
Yoksa sorunlarımızı bir hokkabaz mı çözecek!

HOKKABAZ

Yine başladı cek cek, cak cak!
(Başyardımcıyı düğümler.)
Peki şimdi bu durumdan seni kim kurtaracak?

GENÇ KRALİÇE

Kesin artık, yeter bu kadar şamata diyorum!
Şimdi başyardımcımla baş başa kalmak istiyorum...
(Hokkabaz Başyardımcıyı çözer ve Kralla çıkarlar.)
Dinle başyardımcım, büyük sarayın yapımı asla ertelenmeyecek!
Gerekirse halkımın karşısına ber çıkarım,
Kendi kararlarımı bizzat kendim açıklarım...

BAŞYARDIMCI

Ah benim yüce kraliçem, ne kadar cömertsiniz,
Ne kadar hoşgörülü, ne kadar naziksınız...

GENÇ KRALİÇE

Çok teşekkür ederim...

BAŞYARDIMCI

Ancak bu size yakışmaz, onlara elçiyi gönderelim,
Tahtı terk etmek olmaz, biz sarayda bekleyelim...

GENÇ KRALİÇE

Doğru, haklısın!

BAŞYARDIMCI

(Tam çıkacakken)

Ah, neredeyse unuttuyordum...
Yalnız konuşmak olmaz, onları korkutmalı!

GENÇ KRALİÇE

Korkutmalı mı, iyi de ne diye?

BAŞYARDIMCI

Kraliçe üzerinize askerlerini gönderecek diye...

GENÇ KRALİÇE

Aferin başyardımcım...

Öyle ya, askerlerime kim karşı koyabilir!
Onları bu yolla korkutmak, bence de çok iyi fikir!

BAŞYARDIMCI

Sağ olun kraliçem...

GENÇ KRALİÇE

Elçiye haber ver hemen, herkese duyuralım...

BAŞYARDIMCI

(Kendini kaptırıp elini kraliçenin omzuna koyar.)

Duyuralım...

GENÇ KRALİÇE

Çek elini başyardımcım, laubali olmayalım!

BAŞYARDIMCI

Omuzunuzda toz kalmış, izin verin alayım...

(Onlar çıkarken Hokkabaz da saklandığı yerden çıkar.)

HOKKABAZ

Tahmin etmeliydim bunların olacağını,
Başyardımcının bize bir hainlik yapacağını...

Hemen gidip yaşlı bilgeyi bulmalıyım,
Başyardımcının planını ona anlatmalıyım!

- SARAYIN ÖNÜ -

(Saray elçisi balcılara seslenir)

SARAY ELÇİSİ

Ne demek çalışmıyoruz, hadi herkes işinin başına!

Hadi dedim, daha ne duruyorsunuz!

Yoksa kraliçeden korkmuyor musunuz?

Burada böyle durmakla elinize ne geçecek?

Bel ki de, belki de...

KALABALIK

Belki de ne!

SARAY ELÇİSİ

Belki de kraliçe üzerinize askerlerini gönderecek...

(Kalabalıktan küçük homurtular yükselse de, çoğunluk kıpırdamaz.)

Eee! Ne haliniz varsa görün be!

(Çıkar.)

MASAL PERİLERİ

Hadi bakalım çocuklar, şimdi yine yaşlı kraliçenin odasına gidiyoruz.

Bakalım yaşlı kraliçenin sağlığı ne durumda, hep birlikte izliyoruz!

- YAŞLI KRALİÇENİN ODASI -

BİRİNCİ DOKTOR

Demek bazen eski günleri hatırlıyor öyle mi...

İKİNCİ DOKTOR

Ama hemen sonrasında unutuyor değil mi...

KRAL

Evet doktor, hemen unutuyor...

DOKTORLAR

Hım...

ÜÇÜNCÜ DOKTOR

Hala sık sık uykuya dalıyor öyle mi?

KRAL

Evet doktor, sık sık uykuya dalıyor...

DOKTORLAR

Hım...

KRAL

Hım hım hım!

Daha ne kadar hımlayıp duracaksınız böyle...

Hemen başka bir ilaç verseniz,

Tekrar umut doğar belki, yeniden denesiniz?

ÜÇÜNCÜ DOKTOR

Evet, elimizde yeni ürettiğimiz bir ilacımız daha var,

İKİNCİ DOKTOR

Diğerlerine benzese de denemekte yarar var!

BİRİNCİ DOKTOR

Şimdi alın bu ilacı, onun sağlığı için...
Sabah öğle ve akşam günde üç kaşık için!

- KOMUTANIN ODASI -

*(Hokkabaz, Bilginler ve bir grup balcı girer.
Yaşlı Bilge de aralarındadır fakat kılık değiştirmiştir.)*

KOMUTAN

Hoş geldin hokkabaz, hoş geldiniz bilginler,
Balcı arkadaşlar sizler de hoş geldiniz...
(Yaşlı Bilgeye)
Peki ya siz kimsiniz?

YAŞLI BİLGE

Haklısın komutan...
Beni bu kılıkta tanımanız imkansız...
(Büründüğü kılıktan çıkar)
Dikkatli bakın şimdi, eminim tanıyacaksınız...

KOMUTAN

Yaşlı bilge iyi ama siz...
Demek kılık değiştirip gizlice saraya girdiniz!
Peki benden ne istiyorsunuz?

YAŞLI BİLGE

Askerlerini durdurmanı istiyoruz...

KOMUTAN

Askerlerimi durdurmak mı, ne hakla!
Ben kraliçenin emirlerine karşı koyamam asla!

HOKKABAZ

Ama böyle bir şeye gerek yok ki...

KOMUTAN

Ne demek bu?

YAŞLI BİLGE

Şimdi anlayacaksın...

Kraliçe yeni sarayı yaptırırken pazarlarda satacak balımız kalmadı...

KOMUTAN

Evet kalmamış, bunu duydum ve çok üzüldüm...

HOKKABAZ

Eskiden saray için toplanan altınlarla,
Ülkemize yollar, hastaneler, okullar yaptırırdık...

İKİNCİ BİLGİN

Çocuklar için parklar, bahçeler yaptırırdık...

YAŞLI BİLGE

Peki ya kraliçe şimdi ne yapıyor?

KOMUTAN

Şey...

Kendisi için dünyanın en büyük sarayını yaptırıyor!

HOKKABAZ

Çocuklarımız halkımız mutsuzken büyük sarayın bize ne yararı var?

Hala anlamadın mı...

Kraliçenin tek derdi tahtından olmamak!

Bizim tek derdimizse büyük sarayın yapımını durdurmak!

KOMUTAN

Evet doğru söylüyorsunuz, katılıyorum size...

Benim de aklım yattı bu söylediklerinize!

MASAL PERİLERİ

Sonunda komutan askerlerini durdurmaya karar vermiş...

Bunu duyan balcılar büyük bir şenlik başlatmışlar!

- MEYDAN -

BARIŞ ŞARKISI

Haydi toplanın balcılar, şimdi birlik zamanı!
Nefreti unutalım hey...
Artık sevmek zamanı!
Yaraları saralım, acılar geçmişte kalsın.
El ele verelim hey!
Geldi şenlik zamanı!

- SARAY SALONU -

BAŞYARDIMCI

(Telaşla girer.)

Kı kı kraliçem ha haberler çok kö kötü...

GENÇ KRALİÇE

Ne o başyardımcım?
Yine heyecandan kekelemeye başladın!

BAŞYARDIMCI

Ko ko komutan askerlerini geri çekmiş!
Du duyduklarıma göre buraya geleceklermiş,
Bilginler ve ba balcılar sizi ta ta tahtınızdan indireceklermiş...

GENÇ KRALİÇE

Sakin ol, asılsız haberler bunlar...
Benim askerlerim varken hiçbir şey yapamaz onlar!
(Hokkabaz, Bilginler, Yaşlı Bilge ve bir grup balcı girer.)
Ne işiniz var sizin burada, nöbetçiler nerede?

YAŞLI BİLGE

Onları boşuna aramayın, hepsi şenliğe katıldı...

GENÇ KRALİÇE

Nereye gitti bu askerler!
Peki komutan nerede?

YAŞLI BİLGE

Askerleriyle birlikte o da onlara kaldı...

BAŞYARDIMCI

Ne olur dinleyin beni...

Ben her zaman sizi sevdim, hep sizinle birlikteydim,
Kraliçenin emirlerine mecburen boyun eğdim...

GENÇ KRALİÇE

Seni hain şaklaban, seni dönek sahtekar...

Asıl ben yalnız senin sözlerini dinledim!

(Kral ve Yaşlı Kraliçe girerler. Bir şaşkınlık bir uğultu olur.)

YAŞLI KRALİÇE

Bakıyorum da hastalığım boyunca neler olmuş neler!

Ülkem açlık yokluk çekmiş...

Nerdeyse askerlerim halkıma zarar verecekti...

HERKES

İyileşmiş, iyileşmiş...

(Alkışlarla.)

YAŞLI KRALİÇE

Merak etmeyin, şu anda eskisinden çok daha sağlıklıyım!

Kral bana her şeyi anlattı...

Sizlerin neden burada olduğunuzu çok iyi biliyorum,

(Genç Kraliçe ve Başyardımcısına.)

Sizler de bir cezayı hak ettiniz, bunu açıkça görüyorum!

(Yaşlı Bilge'ye döner)

Evet yaşlı bilge,

Şimdi iki seçenek var önümüzde...

Ya onlar da diğer balcılar gibi çalışıp bal toplayacaklar,

Ya da hayatlarının sonuna dek hapse kapatılacaklar...

Senin görevinse bana yardımcı olmak,

Bu iki seçenektan birinde karar kılmak...

YAŞLI BİLGE

Görevimi yerine getirip fikrimi söylüyorum...
Hapse atılmalarını değil, çalışmalarını öneriyorum!

YAŞLI KRALİÇE

Evet çok yerinde bir karar, be de sana katılıyorum!
Mutlu bir gelecek için hepimiz çalışmalıyız,
Çalışıp üreterek barış içinde yaşamalıyız!
(Alkışlarla.)
Şimdi ilk işimiz,
Büyük sarayın yapımını durdurmak olacak...

HOKKABAZ

Yaşasın!

Yine çocuklarımıza okullar, yeni oyun parkları yapılacak...
Yine parklarda buluşup doyasıya oynayacaklar,
Hep birlikte dans edip eğlenip gülecekler!
(Alkışlarla.)

MASAL PERİLERİ

Böylece balcılar ülkesi eski mutlu günlerine geri dönmüş...
Bu masal da burada bitmiş.
Onlar ermiş muradına, biz çikalım kerevetine!
Gökten üç elma düşmüş,
Üç elma (Çocukların sayısınca) olmuş, herkese bir elma düşmüş!

FİNAL ŞARKISI

Bir varmış bir yokmuş diye başladık söze,
Sevgi dolu şarkılar söyledik size.
Masal biter yaşam sürer,
Her masaldan bir ders çıkar...
Kalbimizde umutlar, yeşerip fidan olsun.
Öyle çok büyüsün ki,
Ulu bir çınar olsun.
Yüreklerde sevgiler, çoğalsın ırmak olsun.
Söylensin dört bir yanda, dillerde türkü olsun.
Dillerde türkü olsun,
Dillerde türkü olsun!

VERGİBİLİR

www.gib.gov.tr
www.vergibilir.gov.tr